

zebur
psalmi

Zebur - Psalmi

Izvorno djelo:

Tehillim - Psalmi po hebrejskoj masoretskoj tradiciji

Bibliografija:

Schlachter-Bibel, Franz Eugen Schlachter, © 1951 Genfer Bibelgesellschaft.

Hebrew Old Testament, Tehillim/Psalms,
<http://www.qbible.com/hebrew-old-testament/psalms/>.
A Hebrew - English Bible According to the Masoretic Text and the JPS 1917 Edition, © 2005 Mechon Mamre.

Prijevod na bosanski jezik:

Edi Bokun

Izdavač:

Krstjanska zajednica u Bosni i Hercegovini, Tuzla 2013.

Za izdavača:

Antti Tepponen

Lektura:

Igor Divković

Korektura:

Hulda Tepponen

DTP:

Igor Divković

Štampa:

Printcom, Tuzla 2013.

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Nacionalna i univerzitetska biblioteka
Bosne i Hercegovine, Sarajevo

27-535 8

ZEBUR - Psalmi / [prijevod Edi Bokun]. -
1. izd. - Tuzla ; Krstjanska zajednica u Bosni i
Hercegovini, 2013. - 228 str. ; 19 cm

Prijevod djela: Schlachter-Bibel.

ISBN 978-9958-9565-2-2

COBISS.BH-ID 20629510

zebur psalmi

1. izdanje

Tuzla, 2013.

I

¹Blago onome koji ne slijedi savjet bezbožnika,
koji ne kroči putem grešnika i koji ne sjeda
u društvo podrugljivaca.

²Nego radost svoju nalazi u Zakonu Gospodnjem,
i o Zakonu Njegovom misli dan i noć!

³On je poput stabla zasađenog
pored voda tekućica,
što u svoje vrijeme plodove donosi
i čiji listovi nikada ne venu
i sve što čini biva dobro.

⁴Ne! Takvi bezbožnici nisu,
oni su kao pljeva što je vjetar raznosi!
⁵Zato bezbožnici neće opstati na Sudu,
niti grešnici u zajednici pravednih.
⁶Jer Gospod poznaje put pravednih,
a bezbožnikâ put vodi u propast.

II

¹Zašto se bune bezbožnici i narodi uzalud?

²Zemlje svi kraljevi zajedno bdiju
i knezovi vijećaju protiv Gospoda
i Pomazanika Njegova:

³,„Okove njihove razbiti želimo
i jaram njihov sa sebe zbaciti.“

⁴Onaj, što na Nebu kraljuje im se smije,
Gospodu podsmijeh su oni,
⁵tad će im pripovijedati u srdžbi silnoj
i zbumjivati ih gnjevom Svojim:
⁶,„Ja kralja Svog ustoličih nad Sionom,
Svojom gorom svetom.“

⁷O Božijoj odluci pripovijedati želim,
jer On mi reče:
„Ti Sin si moj i Ja te rodih danas,
⁸zatraži samo, narode ču ti u baštinu dati
i u posjed sve krajeve zemaljske.
⁹Vladat ćeš njima palicom gvozdenom
i razbiti ih kao sud lončarski.“

¹⁰Zato se urazumite sada, kraljevi,
i budite upozoreni, vi suci zemlje!

¹¹Gospodu služite sa strahom
i radujte se sa trepetom.

¹²Ljubite Sina, da se ne razgnjevi,
da ne stradate na putu,
kad plane srdžba Njegova!

Blago svima koji utočište u Gospodu nađu.

III

Psalam Davidov, kad je bježao pred svojim sinom Absalomom.

¹Ah Gospode, kako je mnogo neprijatelja mojih!

Mnogo ih stoji protiv mene

²i mnogi o mojoj duši zbole:

„Nema joj spasa kod Boga.“

³Ti si Gospode, štit moj,

slavo moja, Ti mi glavu podižeš.

⁴Svim glasom svojim zavapih Gospodu

i On me usliša sa Svetе gore Svoje.

⁵Legao sam i zaspao,

te se opet probudih,

jer me štiti Gospod.

⁶Zato se ne bojim

hiljada dušmana

koji me opkoliše.

⁷Digni se, o Gospode,

pomozi mi, moj Bože!

Jer neprijateljima mojim,

slomi vilice

i razdrobi zube bezbožnika.

⁸Spasenje je u Bogu.

Neka je narod Tvoj blagoslovljen!

IV

*Upravitelju pjevačkoga zbora.
Uz žice, psalam Davidov.*

¹Usliši moj vapaj, pravedni Bože!
Ti što mi teškoće olakša!
Smiluj se i primi moju molitvu!

²Sinovi čovječji, koliko dugo čete čast moju
pretapati u sramotu?
Zašto ispraznost ljubite i laži slijedite?

³Znajte, Gospod uzvisuje odanog slugu Svoga,
Gospod će čuti kada Ga pozovem.

⁴Dršćite i ne griješite!
Sa srcem vi pričajte na postelji i zanijemite!
⁵Žrtve prinosite pravdi
i uzdajte se u Gospoda!

⁶Mnogi kažu: „Ko će nam pokazati sreću?“
Obasajaj nas Gospode, svjetлом lica Svoga!

⁷Više si mi ulio sreće u srce
nego kad obilno rode pšenica i vino.
⁸Mirno ću leći i zaspati,
jer me Gospode štitiš
i kada sam posve sâm.

V

Upravitelju pjevačkoga zbora.

Po napjevu: „Baština“, psalam Davidov.

¹Čuj, o Gospode, riječi ove,
jecaje moje razaberi!

²Osvrni se na vapaje moje,
o Kralju moj i Bože moj,
Tebi se želim klanjati!

³Gospode, zorom glas mi već čuješ,
zorom sam već pod Zakonom Tvojim.

⁴Nisi Bog koji olako vladanje ljubi,
ko zao je ne ostaje uz Tebe.

⁵Hvalisavci se tope pred pogledom Tvojim,
mrziš sve koji zlodjela čine.

⁶Ti ubijaš lažova,
krvožednog i varalicu mrziš, o Gospode.

⁷Ali po velikoj milosti
smijem ući u Tvoj dom,
i moliti se želim,
okrenuti Svetom domu,
pun poštovanja.

⁸Gospode, vodi me u pravdi Svojoj
uprkos neprijateljima mojim,
put Svoj poravnaj preda mnom.

⁹Jer u ustima njihovim istine nema,
srce im je provalija tamna,
grlo im je grob otvoren
i laskava jezika su oni.

¹⁰Osudi ih, o Bože!
Daj da ne uspiju nakane njihove,
za prestupe mnoge odbaci ih,
jer oni se suprotstavljaju Tebi!

¹¹Ali radost pokloni,
svim što se uzdaju u Tebe,
pusti neka vječno slave
pod štitom Tvojim
i sretni neka budu oni
što u Tvoje ime ljube!

¹²Jer Ti, o Bože,
blagosloviš pravednika,
kao štitom obavijaš
ga milošću Svojom.

VI

*Upravitelju pjevačkoga zbora.
U niskom glasu, psalam Davidov.*

¹Gospode, ne kažnjavaj me u srdžbi Svojoj,
i u gnjevu Svome me ne kori.

²Smiluj mi se, o Gospode jer sam iznemogao,
izlijeći me, o Gospode, jer kosti mi dršću od straha,
³i duša je moja potresena,
a Ti, o Gospode – dokle ćeš.

⁴Vrati se, o Gospode, i spasi dušu moju,
spasi me zbog dobrote.

⁵Jer u smrti ne misle na Te,
blagoslov ko će da pjeva
u carstvu mrtvih?

⁶Iznemogao od jecanja,
noći čitave suzama oblijevam
i ležaj svoj suzama natapam.

⁷Oko mi presahlo od tuge,
jer mnogi su neprijatelji moji.

⁸Odstupite od mene zločinci,
jer Gospod je čuo glas bića mogu!

⁹Gospod je uslišio vapaje moje,
Gospod je primio molitvu moju!

¹⁰Neprijatelji moji su postiđeni,
i užasno preplašeni,
neka odstupe od mene.

VII

Tužaljka Davidova, koju je pjevao Gospodu zbog riječi Husa od plemena Benjaminova.

¹Gospode, Bože moj, kod Tebe utjehu tražim,
od svih progonitelja oslobodi i spasi me!

²Da mi dušu ne zgrabe kao lav što razdire,
a nema ko da me izbavi.

³O Gospode, ako to učinih,
ako je nepravda na rukama mojim,
⁴ako zlom vratih prijatelju svome,
zar onoga ne spasih koji me sada,
bez razloga progoni.

⁵Nek mi neprijatelj tad dušu progoni
i neka je zgrabi i stigne u sili svojoj,
da život moj zgazi na crnoj zemlji
i u prašinu baci čast moju.

⁶Digni se, o Gospode u srdžbi Svojoj,
protiv oholosti neprijatelja mojih ustani.
Probudi se! Sazovi za mene Svoj sud!

⁷Neka te okruži svih naroda skup,
sjedi nad njima visoko.

⁸Gospod će nad narodima da sudi!
Donesi Ti, o Gospode, odluku
dosudi mi pravo po pravednosti mojoj
i nevinosti koja je u meni.

⁹Dokrajči bezakonje bezbožnika,
pravedne ojačaj milošću Svojom,
jer Ti kušaš srca ljudska i ispituješ
bubrege njihove, o pravedni Bože!

¹⁰Bog je moj štit,
što čestita srca spasava!

¹¹Bog pravedan je sudija
i svaki dan prijeti.

¹²Ako se ne obrate,
mač će Svoj naoštriti
i lukom Svojim pravo zapeti,
¹³spremiti protiv njih smrtno oružje
i strijеле Svoje plamenom užariti.

¹⁴Pogledaj, tamo jedan gaji zlo u duši
i nepravdom on i pakošću zatrudni.

¹⁵Iskopa drugom jamu
i sam u nju pade.

¹⁶Pakost koju izrodi
pade i vrati se čelu njegovom
i nepravda mu siđe na vlastito tjeme.
¹⁷Želim hvaliti Gospoda pravedna,
i u ime Njegovo pjevati!

VIII

*Upravitelju pjevačkoga zbora, po gatskom napjevu.
Psalam Davidov.*

¹Gospode, o vladaru naš,
kako divno je Tvoje ime
na zemlji prostranoj,
slava Tvoja do nebesa je!

²U ustima djece i dojenčadi
slava je već Tvoja i moć,
što postidi mrzitelja
i ušutka zlotvora.

³Gledam nebesa, djelo prstiju Tvojih
i zvijezde i mjesec koje napravi.

⁴A šta je čovjek da na njega misliš,
a šta sin čovječiji što ga čuvaš?

⁵Ti ga učini manjim od Boga
al` slavom i sjajem ga okruni,
⁶vladarem ga učini djela Tvoga
i sve mu pod noge podloži.

⁷Ovce i goveda mnoga podari
i divlje zvijeri svakojake,
⁸nebeske ptice i ribe morske
i što god prolazi stazama morskim.

⁹Bože, Gospode naš!
Divno je ime Tvoje,
po zemlji čitavoj!

IX

*Upravitelju pjevačkoga zbora, po napjevu:
„Umri za sina!“. Psalm Davidov.*

¹Slavim te Gospode, svim srcem svojim
i objavljujem sva čudesa Tvoja.

²Radovat će se Tebi i veseliti

i Tvoje ime pjevati, o Svevišnji!

³Jer neprijatelji se moji okrenuše,
padoše i pred licem Tvojim stradaše.

⁴Jer si bio vođa moga prava
i pravedni sudija koji na tronu sjedi.

⁵Ti prekori bezbožne i ubi ih
i imena njihova izbrisala dovijeka!

⁶Neprijatelje razdrobi i gradove
njihove razruši i nestade im spomena.

⁷Ali Gospod stoluje zauvijek,
tron je Njegov za sud spreman.

⁸Pravdu će donijeti krugu zemaljskom
i izreći narodima osudu pravednu!

⁹Potlačenom će Gospod biti utočište
tvrđava u danima nevolje.

¹⁰Zato u Gospoda vjeruju, oni što ime znaju,
jer ne napusti one, što Tebe, Gospode traže.

¹¹Pjevate Gospodu, koji na Sionu stoluje
i među narodima širite glas o djelima Njegovim.

¹²Gospod je osvetnik krvnih djela i svi znajte
On ne zaboravlja krik siromaha.

¹³Smiluj mi se, Gospode, pogledaj kako me tlače,
svi oni što me mrze, izbavi me od vrata smrti,

¹⁴da objavljujem svu slavu u kapijama
kćeri Siona, da kličem od radosti spasenja.

¹⁵Pagani padoše u jamu, koju sami iskopaše,
noge im se zapetljaše u mrežu što potajno postaviše.

¹⁶Gospod se prikaza i održa sud:
bezbožnik se uplete u djelo ruku svojih.

¹⁷U carstvo mrtvih moraju bezbožnici
i svi narodi što Boga zaboraviše.

¹⁸Jer siromah neće zauvijek biti zaboravljen
i nada potlačenog neće dovijeka uzaludna biti.

¹⁹Ustani, o Gospode, da se smrtnik ne osili,
da pagani stradaju pred licem Tvojim!

²⁰O Gospode, utjeraj im strah u kosti,
neka spoznaju smrtnost svoju!

X

¹Gospode, zašto koračaš tako daleko
i što se kriješ u vremenima teškim?

²Od oholosti bezbožnika strada jadnik,
neka se sami ulove u zamke što smisliše.

³Jer bezbožnik slavi požudu srca svoga
i pohlepni proklinje i ogovara Gospoda.

⁴Oholi bezbožnik ne mari za Boga,
Bog u mislima njegovim ne bdije.

⁵Sva nastojanja njegova su uspješna,
uzvišeni sud je za njega daleko,
podsmijava se svim neprijateljima svojim.

⁶U srcu on svom zbori: „Nikada se spotaći neću,
vazda će ovako biti i zlo me neće snaći.“

⁷Usta mu puna kletve, prevara i lukavstva,
a pod jezikom mu muka i nesreća.

⁸U zasjedi sjedi pokraj zida u tajnosti
da ubije nevina, očima siromaha vreba.

⁹U zaklonu on vreba poput lava u visokoj travi,
leži u potaji da slabog ulovi, hvata ga i u mreži odvlači.

¹⁰Skriven i pritajen sâm na zemlji čuči
i od kandži njegovih strada siromah.

¹¹I u svome srcu govori: „Bog je to zaboravio,
skrio je Svoje lice i nikada ovo neće vidjeti!“

¹²Ustani, o Gospode! Digni, o Gospode, ruku Svoju!
Ne zaboravi na muke i patnje jadnika!

¹³Zašto da bezbožnik skrnavi Boga i u srcu misli:
„Ne! Ja neću biti kažnjen.“

¹⁴Ti to vidiš! Jer znaš za jad i nevolju,
u ruci je Svojoj mjeriš, ti si nada nemoćnih
i jedino utočište sirotih i slabih.

¹⁵Ruku ti bezbožnikovu razdrobi!
I zlobu njegovu kazni dok potpuno ne iščezne.
¹⁶Jer Gospod je kralj za sva vremena,
i pagani nestadoše iz njegove zemlje.

¹⁷Vapaj nemoćnih si uslišio, o Gospode,
čuvaš srca njihova i priklanjaš im uho Svoje.
¹⁸Ti potlačenom i sirotom poklanjaš pravdu,
da nijedan čovjek tlačitelj ne bude.

XI

Upravitelju pjevačkoga zbora. Psalm Davidov.

¹Kod Gospoda nađoh utočište!

Kako mojoj duši možete reći:

„Kao ptica bježi do vaših vrhova.“

²Jer gle, bezbožnici su zategli luk

i strijele svoje na tetivu staviše,

da u tami gađaju pravedna srca.

³Kad se temelji razruše,

šta da učini pravednik?

⁴Gospod je u Svetom hramu,

Gospodnji tron je na Nebesima,

Njegove oči sve motre

trepavicama kuša sinove ljudske.

⁵Gospod ispituje pravednika i bezbožnika,

a iz dna duše mrzi nasilnika.

⁶Na grešnike On lije plameni žar i sumpor

i ognjeni vjetar je dio sudbe njihove.

⁷Jer Gospod je pravedan i pravednost

ljubi i čestiti će gledati lice Njegovo.

XII

*Upravitelju pjevačkoga zbora, u niskom glasu.
Psalam Davidov.*

¹Gospode, pomozi, jer pravednih je sve manje,
i odani nestaju među sinovima ljudskim.

²Lažljivo pričaju jedni sa drugima,
isprazne su im riječi i dvolična srca zbore.

³Gospod neka istrijebi sve laskave usne
i jezike što ponosom odišu.

⁴One koji kažu: „Vladati mi želimo jezikom
svojim, usne su snaga naša! Ko će nas poraziti?“

⁵Siromasi jecaju ijadnici su potlačeni,
sad ustajem, reče Gospod, da spas
podarim onima koji ga priželjkuju.

⁶Gospodnje riječi su čistoće izvori,
poput srebra pročišćenog,
sedam puta očišćene.

⁷Ti, Gospode, ćeš ih braniti
i zauvijek ih čuvati od roda ovoga.

⁸Svuda se skitaju bezbožnici,
kad zlo zavlada sinovima ljudskim.

XIII

Upravitelju pjevačkoga zbora. Psalm Davidov.

¹Do kada ćeš me, Gospode, zaboravlјati,
koliko dugo ćeš još lice Svoje skrivati od mene?

²Dokle ćeš još tešku brigu gajiti u duši
i jad u srcu svome nositi dan za danom?
Koliko će se još neprijatelj dizati na mene?

³Gospode, čuj me i pogledaj, oči mi prosvijetli
da ne potonem u sivi mrtvila san.

⁴Da se ne hvali dušmanin moj: „Savladah ga“
i neprijatelj moj da ne kliče kada posrnem!

⁵Polažem vjeru u Tvoje milosrđe
i srce mi radost nalazi u spasenju Tvome,
⁶Gospodu, Svevišnjem pjevati želim,
⁶Gospodu koji mi učini dobro!

XIV

Upravitelju pjevačkoga zbora. Psalm Davidov.

¹Bezumnik u srcu reče: „Nema Boga!“

Pokvarena su im i gnusna djela

i nema nijednoga čestitog

koji dobro čini.

²Gospod sa Neba gleda na sinove ljudske,

da vidi ima li razumnih što za Boga pitaju.

³Ali svi su zastranili i pokvarenjaci postali,

nema ga, koji dobro čini, ni jednog jedinog!

⁴Zar neće spoznati, oni što narod moj proždiru
kao da jedu hljeb, a Boga ne prizivaju.

⁵Zar onda neće u strahoti groznoj shvatiti
da je Bog uz rod pravednika?

⁶Zar jadnika savjet obeščastiti želiš,
jer utočište njegovo je u Gospodu?

⁷Ah, neka spas Izraela dođe iz Siona!

Kad Gospod sudbu naroda Svog okrene.

Radovat će se Jakov i klicati Izrael!

XV

Psalam Davidov.

¹Gospode, ko će živjeti u Tvojoj kolibi?
Ko će ostati na Tvome Svetom brijeđu?
²Onaj što korača u nevinosti i pravdu čini,
a kome iz srca samo istina izvire.

³Taj što klevetu jezikom ne raznosi
i što bližnjem zlo ne čini,
a ne sramoti susjeda svoga.

⁴Ko zlikovca prezire ali poštije
onoga koji se uzvišenog Gospoda boji.
Što zakletvu svoju uvijek ispuni
iako mu bol i štetu nanosi.

⁵Onaj što ne lihvare kad novac pozajmi
i koji ne prima mita protiv nedužnika.

Ko tako čini,
pokolebat se neće, dovijeka!

XVI

Miktam Davidov.

¹Čuvaj me, Gospode, jer u Tebe se uzdam.

²Rekoh Gospodu: „Ti si moj Bog,
nijedno mi dobro preče od Tebe nije!“

³I radost najveća sveci su mi, što pravedni
i časni zemljom kroče.

⁴A oni što idole gomilaju i za drugima čeznu,
krvave darove i nakane njihove dijeliti neću,
niti imena ta nosit na usnama svojim.

⁵Baština i pehar moj je Gospod.

On je čuvar moje sudbine!

⁶Na plodnu zemlju sudba mi pade,
i baština sjajna je moja.

⁷Blagoslovljen Gospod što me savjetuje
i u tišini noći me srce opominje.

⁸Uzvišeni Gospod uvijek mi je zdesna
i zato posrnuti neću.

⁹Zbog toga mi se srce raduje, duša kliče,
a tijelo spokojno počiva.

¹⁰Jer neće mi duša u carstvo mrtvih pasti
nit će svetac vidjeti kako mi tijelo vene.

¹¹Života put ćeš mi pokazati,
radosti mnoštvo pred licem je Tvojim,
i zdesna Tebi blaženstvo je vječno.

XVII

Molitva Davidova.

¹Čuj Gospode, pravednu stvar
i vapaj mi usliši.

Moltiva moja ne teče
sa laskavih usana.

²Izreci osudu Svoju,
jer Tvoje oči pravdu vide!

³Ispitao si srce moje
u noćima me posjećivao,
kušao si sve istine moje,
a nepravde Ti moje ne nađe,
ni u mislima ni u srcu.

⁴Po riječima Zakona Tvoga
ja sudih ljudima i čuvah se
obmane puta tlačitelja!

⁵Korak mi čvrsto prionu za Tvoje staze
i moja je noga na putima Tvojim!

⁶Prizivam Tebe, o Bože, jer ćeš čuti,
prikloni mi uho i čuj moj govor!

⁷Pokloni nam milost Svoju,
spasioče onih kojima Zakon Tvoj je tvrđava!

⁸Čuvaj me kao zjenicu oka i prekrij me,
sjenkama Svojih krila me zaštiti
⁹od bežbožnika, što me kvari, od neprijatelja
smrtnih što me okružuju!

¹⁰Gnusna srca im skorena i u oholosti zbore.

¹¹Gdje god da kročimo okružuju nas!

A pogledi njihovi plaze po zemlji,

¹²lavu su slični, željnom krvi

i laviću koji u pećini vreba.

¹³Digni se, o Gospode, spriječi i ponizi ih

i dušu moju od bezbožnika spasi mačem Svojim,

¹⁴a rukom od ljudi, Gospode, od ljudi svijeta ovog
ljudi kojih je dio ovaj život,

čiji želudac puniš Svojim blagom,

koji sinova imaju dovoljno

i kojima daju ono što pretekne.

¹⁵A ja ču u pravdi gledati lice Tvoje

i kad se probudim sit ču ga se nagledati.

XVIII

Upravitelju pjevačkoga zbora, od Davida, sluge Gospodnjega. On sastavi sljedeću pjesmu u čast Gospoda, kad ga je Gospod izbavio iz ruku njegovih neprijatelja i iz ruke Saulove. On je pjevao:

¹Od srca Te ljubim, Gospode, moja silo!

²Gospod mi je utočište, zamak i stijena,
moj Gospod je gora u koju se skrijem
štit moj je i spas jedini, tvrđava moja.

³Prizivao sam Gospoda uzvišenog.

On me izbavi od dušmana silnih!

⁴Kandže smrti me okružiše,
bujice Beliala me prestraviše,
⁵podzemlja konci me prigrliše
i smrti konopci mi prijetiše.

⁶U strahu prizvah Boga
i vapaj svoj uputih Njemu
iz Hrama glas moj začu,
jecaj moj stiže do Njega!

⁷Srdžba Njegova potrese zemlju
i temelje planina svih vitkih,
⁸iz nosnica dim se diže
i vatra burna izbi iz usta,
jer gnjevom planu.

⁹On nagnu Nebesa i siđe
oblaci pod nogama mračni,
¹⁰na keruba stade i poletje
krilima vjetra zaplovi.

¹¹Ogrnu se mrakom ko plaštom
prekri se vodama mračnim
i tmurnim oblacima.

¹²Od bljeska pred licem Njegovim
zahukaše oblaci užareni.

¹³Gospod je na Nebesima grmio.

Svevišnjega glas se ori

¹⁴i strijеле Svoje ispali

i munjama ih poplaši.

¹⁵Morska se dna prikazaše,

a temelj svijeta ostaše goli,

od strašne prijetnje Božije,

o Gospode, od srdžbe Tvoje!

¹⁶Ruka Mu iz Nebesa izbi

i iz dubokih voda me izvuče.

¹⁷On spasi me od moćnih dušmana

i protivnika jačih od mene.

¹⁸Napadoše me u dane nevolje,

ali Gospod mi bijaše oslonac

¹⁹i izvede me na prostrane čistine

slobodu mi podari, jer Gospodu sam mio.

²⁰Tako mi naplati Gospod pravičnost moju,

čistoću ruku mojih mi nagradi,

²¹jer sačuvah puteve Božije

i otpadnik od Njega ne postah.

²²Zakone Njegove prigrlih srcu

i zapovijedi Njegove ne odbacih,

²³do srži odan sam Njemu

i svakog se grijeha čuvam.

²⁴Gospod mi po pravdi vrati

po nevinosti ruku mi presudi.

²⁵Poštenog kruniš poštenjem,

a pravičnog hvališ pravdom.

²⁶S čistim postupaš čisto,

a varalicu obmanjuješ,

²⁷jer spasavaš jadnika rod

i ponizuješ ohole oči.

²⁸Jer užariš moju svijeću,

Bože tminu moju obasjavaš.

²⁹Jer s Tobom gazim dušmane,

s Bogom preskačem zidine,
³⁰savršen put je Gospodnji,
štít je svima što vjeruju.
³¹Jer ko je Bog osim Gospoda
i ko stijena osim našeg Boga?
³²Bog što me snagom obavlja
što put moj čini pravičnim.
³³Jelenove noge mi podari
i postavi me na mjesto visoko,
³⁴ruke mi za borbu ojača
i za mјedene lukove sjajne.
³⁵Ti dade mi štit spasenja
i desnica Tvoja me zaštiti,
blaženost Tvoja me uzvisi,
³⁶pouzdanje mi pokloni koraku
i koljena moja ne posrću više.
³⁷Neprijatelje sustigoh svoje
i ne vratih se dok ih ne uništih,
³⁸sruši ih i ne digoše se više,
padoše pod stopala moja
³⁹jer me naoruža žarom borbe,
Ti protivnike meni podloži!
⁴⁰Dušmane moje u bijeg natjera
i rasprši mrzitelje moje,
⁴¹dozivaše upomoć – ali spasa nema,
dozivaše Gospoda – ali se ne odazva.
⁴²A ja ih kao prašinu na vjetru smrvih
i zgazih kao blato na putu!
⁴³Ti izbavi me od buna naroda moga
i postavi me kraljem pagana,
narod koji ne poznam sad mi služi.
⁴⁴Svaki moj šapat s pokornošću slušaju,
djeca tuđinaca sada mi laskaju,
⁴⁵sinovi njihovi gube srčanost
i dršćući napuštaju utvrde svoje.

⁴⁶Živio Gospod! Blažena neka mi je stijena,
i uzvišen neka je Bog mog spasenja!

⁴⁷Bog što mi osvetu pokloni
i narode što podloži meni,

⁴⁸Što od dušmana mojih me izbavi
i nad protivnike me moje izdižeš,
koji me spasi od čovjeka nasilnika.

⁴⁹Zato Te slavim, Gospode, među narodima,
i pjevam Tvome imenu!

⁵⁰Pobjede velike daruje kralju svome,
pomazaniku milost iskaza,
Davidu i potomstvu njegovom zauvijek!

XIX

Upravitelju pjevačkoga zbora. Psalm Davidov.

¹Nebesa kazuju slavu Božiju,
svod nebeski svjedoči o djelu Njegovom.

²Dan to danu objavljuje,
a noć noći glas predaje,

³bez riječi i bez šuma,
glas je njihov nečujan,
⁴a ipak kroz zemlje sve čuje se jeka
ondje suncu razape šator.

⁵Ono izlazi ko zaručnik iz ložnice svoje
i veseli se kao junak što stazu prelazi,
⁶izvire ono sa nebeskog kraja
i putuje, te s drugim krajem se spaja,
a ništa ne poštedi žara svoga.

⁷Savršen je Zakon Božiji što dušu raduje,
dokaz Božiji uzvišen je – neuka uči.

⁸Naredba Božija savršena – srce sladi,
zapovijed čista Božija – oči prosvjetljuje.

⁹Neokaljan strah Božiji – vlada svagda,
propisi Božiji istiniti – potpuno pravedni.

¹⁰Dragocjeniji od zlata, zlata čistoga,
slađi od meda, meda blagorodnog.

¹¹A i slugu prosvjetljuju oni,
velika je nagrada onome ko ih čuva.

¹²Ali ko umije propuste svoje da vidi?
Od potajnih grijeha očisti me.

¹³Od oholosti čuvaj slugu Svoga,
tad neokaljan bit će i čestit,
slobodan od grijeha gnusnih i velikih.

¹⁴Neka se Tebi riječi moje svide
i razmišljanje srca mi pred pogledima Tvojim
Bože, stijeno moja, spasioče moj!

XX

Upravitelju pjevačkoga zbora. Psalm Davidov.

¹Neka Gospod usliši molitve u dane nevolje,
neka te ime Boga Jakovljeva zauvijek štiti.

²Neka ti utjehu šalje iz Svetilišta
i neka ti snagu pokloni iz Siona.

³Neka se sjeti svih tvojih darova
i neka mu mila bude tvoja paljenica.

⁴Da udijeli sve što ti srce zaželi
i ispuni sve namjere tvoje.

⁵Radovati se želimo spasenju tvome
i u ime Boga razviti zastave!

Gospod nek ispuni svaku molbu tvoju!

⁶Spoznah da Gospod pomaže pomazanika,
da mu želje usliši iz nebeskih svetinja,
pobjedonosnom desnicom Svojom.

⁷Neki se diče kolima bojnim, drugi konjima,
ali mi se dičimo Gospodom našim Bogom.

⁸Oni potonuše i padloše,
mi uzvišeni i blaženi ostasmo stojati.

⁹Bože! Pomozi kralja,
usliši nas u dan kada Te pozovemo!

XXI

Upravitelju pjevačkoga zbora. Psalm Davidov.

¹O Gospode, kralj se veseli u Tvojoj moći,
zbog spasenja Tvoga radosno kliče!

²Poklonio si mu što mu srce poželi
i nisi odbio želje usana njegovih.

³Jer Ti ga predusrete darovima blagorodnim
i ovjenča ga krunom sjajnom od zlata,
⁴za život Te molio i Ti mu ga dade
i dane premnoge – sada i dovijeka.

⁵Veliku čast on steće kroz moć Tvoju,
uzdigao si ga veličanstvom i sjajem.

⁶Ti ga blaženim učini za vjekove
i obli ga radošcu uzvišeno lice Tvoje.

⁷Jer kralj vjeruje u uzvišenog Gospoda
i Njegovom milošću neće posrnuti,
⁸neprijatelje će sve snaći Tvoja ruka
i silna desnica sve mrzitelje Tvoje.

⁹Neka im bude kao u peći ognjenoj,
kada se pojavi uzvišeno lice Tvoje
i u srdžbi Svojoj Gospode uzvišeni,
progutaće ih vatra i plamen strašni!

¹⁰Nestaće plodova njihovih blagorodnih,
sjeme im zatri dovijeka među ljudima.

¹¹Jer zlo i spletke kuju protiv Tebe
koje ispuniti ne mogu.

¹²Ti će ih natjerati u bijeg
i luk Svoj usmjeriti na njih.

¹³Digni se, o Gospode, u moći Svojoj,
daj nam da pjesmama slavimo snagu Tvoju!

XXII

*Upravitelju pjevačkoga zbora, po napjevu:
„U svitak zore“. Psalam Davidov.*

¹Bože! Bože! Zašto si me napustio?

Daleko je pomoć Tvoja i u daljinama
se gube riječi moje i jecanje!

²Moj Bože, danju Te zovem
i u noćima nemam mira.

³Ipak ti, Presveti, ostaješ nada Izraela!

⁴Na Tebe se oslanjaše očevi naši,
oni vjerovaše u Tebe i Ti ih spasi.

⁵Tebi su se molili i spasavali se,
na Tebe se oslanjali i postidjeli se nisu.

⁶Ali ja crv sam, a ne čovjek,
podsmijeh ljudima i naroda prezir

⁷i koji me vide rugaju se,
usne razvlače i glavom mašu:

⁸„U Boga se uzda svim bićem svojim,
neka ga izbavi sada jer Mu je mio!“

⁹Da, Ti si mi bio utočište od krila majčina,
spas moj bio kraj grudi majčinskih.

¹⁰Tebi sam predan iz utrobe majke,
od krila majčina Ti Bog si moj.

¹¹Ne budi daleko! Nevolja je blizu
a spasioca nemam!

¹²Junci mnogobrojni me opkoliše
i bašanski bikovi okružiše me.

¹³Usta svoja razvaljuju na mene,
kao lav koji plijen kida i riče!

¹⁴Poput voda razlih se i kosti mi se rasuše,
srce mi posta vosak i u grudima se topi.

¹⁵Grlo moje poput crijepe suho
i jezik mi prigrli nepce,
u prah smrtni spustio si me.

¹⁶Opkolio me čopor pasa
i rulja nečasna me okruži,
probodoše mi noge i ruke.

¹⁷Kosti svoje prebrojati mogu
a oni zure u mene i vesele se.

¹⁸Haljine moju dijele među sobom
i kocku bacaju za odjeću moju.

¹⁹Ali Ti Gospode, ne budi daleko,
silo moja, dođi mi u pomoć.

²⁰Dušu mi spasi od mača krvničkog,
usamljenog me od pasa nečasnih spasi.

²¹Izbavi me iz ralja lavljih
i pred rogovima bivoljim usliši me.

²²Slavu Tvoju kazivati braći želim,
pred narodom svim da Te slavim.

²³Vi što se bojite, slavite Gospoda,
plemena Jakobova, častite Gospoda
i bojte se svi sinovi Izraela!

²⁴On nije odbacio i prezreo jadnika
i lice Svoje nije skrio pred njim
jer uslišio je sve vapaje njegove!

²⁵Zato će Te hvaliti u zboru velikom,
pred vjernim Tvojim izvršiti zavjete.

²⁶Jadnici neka jedu i siti budu,
vječno nek žive srca onih što
Gospoda slave i traže!

²⁷Svi krajevi zemlje klanjaće se Tebi Gospode
i pred Tobom klečati mnogi rodovi pagana,

²⁸jer Kraljevstvo je Božije i On vladar je naroda!

²⁹Velikani svijeta jest će i moliti se Tebi,
pred Bogom će pasti svi koji u prah silaze
i dušu svoju u životu održati ne umiju.

³⁰Njemu će služiti potomstvo,
o Gospodu će se pričati.

³¹O Njegovoj pravdi naviještati narodu budućem:
„Tako učini Gospod!“

XXIII

Psalam Davidov.

- ¹Gospod pastir je moj,
ničeg mi nedostajati neće.
²Zelene poljane mi podari
i vodi me mirnim vodama.
³Radost mi duši poklanja
i put mi pravi pokazuje,
imena njegova!
⁴Jer iako koračam dolinom smrti,
zla se ne bojim, jer Ti si uz mene,
Tvoj štap i palica Tvoja,
utjeha su meni.
⁵Sto preda mnjom prostireš,
pred pogledima neprijatelja mojih,
uljem mi glavu mažeš.
Čaša se moja preljeva.
⁶Dobrota i milost pratit će mene,
sve dane života moga
i u Domu Gospodnjem živjeti ću
dovijeka.

XXIV

Psalam Davidov.

¹Gospodnja je zemlja i sve što je ispunjava,
a i Njegovi su stanovnici njeni.

²On ga na morima utemelji
i na rijekama učvrsti.

³Ko će se popeti na Božiju goru?
Ko će stojati kraj Svetoga hrama?

⁴Ko nevinih je ruku i čista srca
onaj čija se duša ne odaje ispraznosti
i ne kune lažnim riječima.

⁵On blagoslov Božiji prima
i nagradu Gospoda, spasitelja svoga.

⁶To rod je onih koji na Gospoda misle,
koji sjaj lica traže, Bože Jakovljev!

⁷Glave dižite svoje, vi kapije,
i raširite se o vječita vrata,
da Kralj slavni uniđe!

⁸Ko je taj Kralj slave?
Gospod je On, moćni i slavni,
Gospod, junak silan u boju!

⁹Glave dižite svoje, vi kapije,
i raširite se o vječita vrata
da Kralj slavni uniđe!

¹⁰Ko je taj Kralj slave?
Gospod nad vojskama – On je Kralj slave!

XXV

Psalam Davidov.

¹Tebi Gospode, uzdižem dušu svoju.

²Moj Bože, u Tebe se uzdam,
ne dopusti da me postide,
da se neprijatelji raduju nevolji mojoj.

³Koji se u Tebe uzdaju postiditi se neće,
postiđeni bit će oni što lako iznevjere!

⁴Pokaži mi Gospode puteve Svoje
i nauči me stazama Svojim!

⁵Provedi me kroz istine Svoje,
poduči me: Bože moga spasa,
vječno utočiste i tvrđava si moja.

⁶Sjeti se, Gospode, vječne blagodati
i milosti Svoje, što oduvijek traju.

⁷Ne spominji se grijeha mladosti moje,
spomeni se po svojoj ljubavi,
milosti svoje radi, o Bože!

⁸Gospod je pravedan i dobar,
zato grešnicima pokazuje
puteve prave.

⁹Nemoćne vodi na puteve pravde
i podučava ih stazama Svojim.

¹⁰Svi putevi Gospodnji su milost i istina
za onoga koji čuva Njegov Savez i Zakon.

¹¹Gospode, radi imena Svoga,
grijeh mi oprosti!

¹²Ko je čovjek što se Gospoda boji?

On će ga poučiti kojom stazom krenuti.

¹³Duša će mu u sreći stanovati
i rod njegov će vladati zemljom.

¹⁴Prijatelj je Gospod onima
koji Ga se boje i Savez svoj
objavljuje njima.

¹⁵Oči su moje vazda na Gospodu,
da nogu moju izbavi iz mreža.

¹⁶Prikloni se meni i budi milostiv
jer usamljen sam i jadan!

¹⁷Olakšaj strah što mi u srcu vlada
i izvedi me iz nevolja teških!

¹⁸Muke moje vidi i nevolju
i oprosti sve grijehu moje!

¹⁹Pogledaj neprijatelje moje,
mnogi su i mrze me iz dna duše.

²⁰Dušu mi štiti i spasi me,
ne pusti da postiđen budem
jer u Tebe se uzdam!

²¹Neka me sačuvaju nedužnost i čestitost,
jer u Tebe se uzdam.

²²O Bože, oslobođi Izrael
iz svih nevolja njegovih!

XXVI

Psalam Davidov.

¹Dosudi mi pravo, o Gospode, jer hodih u nedužnosti,
uzdah se u Gospoda pravedna i ne spotakoh se.

²Kušaj me, Gospode i istraži,
te ispitaj srce i bubrege moje,
³jer pravda Tvoja mi bijaše pred očima
i koračah u istini Tvojoj.

⁴Nikad ne ostadoh kraj pokvarenjaka,
niti sjedoh u društvu bezbožnika,
⁵mrzim vijeća opakih i zlotvora
i sa bezbožnicima sjediti ne želim.

⁶Ruke svoje perem u nevinosti
i držim se Tvoga Svetog hrama,
⁷da himne ispjevam Tebi,
i objavljujem čuda Tvoja.

⁸Gospode ljubim Dom u kojem bdiješ
i mjesto gdje slava Tvoja stoluje.

⁹Dušu moju ne odbaci sa grešnicima
niti život moj sa krvolocima,
¹⁰na rukama je njihovim zločin
i desnica im je puna mita.

¹¹Koračam u nevinosti svojoj,
spasi me i budi milostiv, Gospode!

¹²Noga je moja na pravome putu
i Gospoda želim hvaliti na zboru.

XXVII

Psalam Davidov.

¹Gospod mi je svjetlost i spas, koga da se bojim?

Gospod je života moga sila, ko da me prestraši?

²Kada navale na me zlotvori, da mi tijelo žderu,

protivnici svi moji i dušmani, oni posrću i padaju,

³jer i kada se vojska silna digne protiv mene,

u srcu straha opet nemam, kad i rat plane na me

i tada ostajem spokojan i pun pouzdanja.

⁴Jedno od Gospoda tražim i burnu želju imam,

da bđiti smijem u Domu Gospodnjem život čitav,

diviti da se smijem blaženosti Gospoda moga,

da promatram Hram Njegov silni.

⁵On me krije u kolibi Svojoj

i prekriva sjenkom Svoga šatora,

te me uzdiže na stijenu uzvišenu.

⁶Sada mi je čelo uzvišeno visoko nad dušmanima,

svim što me okružuju, u Njegovom ču šatoru

prinosis ţrtve radosne i pjevati i klicati Gospodu.

⁷Gospode, čuj vapaj moj i budi milostiv,

odazovi mi se kada te zovem,

⁸jer srce mi govori: „Traži lice Njegovo!“

i lice Tvoje Gospode, želim tražiti!

⁹Ne skrivaj lica Svoga od mene,

ne odbij u srdžbi slugu svoga!

Ti, pomoći moja, ne odbaci me

i ne ostavi me, Bože, spasitelju!

¹⁰Jer otac i mati me ostavljaju,

ali ćeš me Ti Gospode primiti.

¹¹Pokaži mi, Gospode, stazu Svoju
i vodi me pravim putem unatoč
silnim neprijateljima mojim.

¹²Ne prepuštaj me volji dušmana,
jer lažni svjedoci ustaše protiv mene,
koji dašću nasiljem i prijete,

¹³ali ipak čvrsto vjerujem
da će vidjeti dobrotu Gospoda
u zemlji živih.

¹⁴U Gospoda se uzdaj,
ojunači se,
i Bog će očvrsnuti srce tvoje!
U Gospoda se uzdaj!

XXVIII

Psalam Davidov.

¹Sazivam Tebe Gospode, stijeno moja,
ne ogluši se na me, da neuslišan
ne postanem kao oni što u grob silaze!

²Čuj glas i jecanje moje, kada Tebi vapijem,
dok ruke uzdižem Svetome hramu Tvome.

³Ne uzmi me sa onim laskavcima i bezbožnicima
koji s bližnjim svojim slatko pričaju,
a u srcima opakost i zlo kriju.

⁴Daj im po djelima njihovim i po zlu
njihovih ruku, dosudi im Gospode,
onako kako zaslužuju.

⁵Jer oni ne mare za djelima Gospodnjim
i za darovima ruku Njegovih,
neka im temelj razruši a ne gradi!

⁶Blagoslovljen neka je Gospod,
jer usliši molitvu moju!
Gospod je sila moja i štit,
srcu je mom oslonac
i pjesmom Njega slavim.

⁸Gospod je sila naroda svoga
i tvrđava njegova pomazanika.

⁹Svoj narod spasi i baštinu blagoslovi,
pasi ih i nosi dovijeka!

XXIX

Psalam Davidov.

¹Prinesite Gospodu, o sinovi Božiji,
Gospodu prinesite slavu i moć!

²Prinesite Gospodu slavu Njegova imena
i slavite Gospoda u ljepotama blaženosti!

³Gospodnji glas ori nad vodama,
Bog slavni grmi, Bog nad širokim morem.

⁴Glas je Božiji silan i snažan,
Glas je Božiji predivan.

⁵Gospodnji glas lomi cedre,
glas Gospodnji lomi cedre Libanona
⁶i čini da skakuću kao tele,
Libanon i Sirion kao mlado bivolče.

⁷Čuj! Gospod sipa plemen ognjeni!

⁸Gospoda glas potresa pustinje,
glas Gospodnji trese pustinju Kadeš.

⁹Od glasa Gospodnjeg jelen rodi,
lišće svo pade i šume se oguliše
i svi Ga u Hramu slave.

¹⁰Gospod je stolovao u vrijeme potopa.

Kralj je dovijeka,

¹¹Gospod narodu Svome snagu daje
i narod Svoj mirom blagoslovi!

XXX

Psalam Davidov, pjesma za posvećenje.

¹Slaviti te želim, o Gospode, jer me izbavi
i radost ne pokloni dušmanima mojim.

²Gospode, moj Bože, Tebi sam vapaj uputio
i Ti me, Svevišnji, izliječi.

³Gospode, dušu moju iz carstva mrtvih izbavi,
pokloni mi život i ne spustih se u jamu.

⁴Hvalu vi Gospodu pjevajte, pobožni
i slavite uzvišenost Njegovu!

⁵Jer srdžba traje tren,
a milost Njegova život cijeli,
večer donese suze,
a jutro sreću i klicanje!

⁶Pomislih u sreći i spokoju:
„Nikada se neću spotaći!“

⁷Jer Ti me Gospode milostivi
utvrди u sreći,
a onda si skrio lice
i ja se smetoh.

⁸Tebe sam Gospode zazivao.

Tebe molio za spas:

⁹„Što Ti koristi krv moja,
kada se spustim u Jame tamne?
Da li će Ti prah slavu odati
i pjesmom te častiti?

¹⁰Čuj me Gospode i budi milostiv,
počuj i budi moj spas!“

¹¹Tada si plač moj pretvorio u radost,
žalosti odjeću potrgao i opasao me veseljem,

¹²da se Tvoje pjesme ore zauvijek i ne utišaju,
Gospode, moj Bože, dovijeka ču Ti zahvaljivati!

XXXI

Upravitelju pjevačkoga zbora. Psalm Davidov.

¹Kod Tebe Gospode utočište nađoh,
ne dopusti da se postidim ikada,
u Svojoj me pravdi spasi!

²Prikloni mi Svoje uho i osloboди me,
budi stijena moćna zaštite moje,
tvrđava neosvojiva spasenja moga.

³Jer Ti si stijena moja i tvrđava,
radi imena Svoga vodi me i ravnaj.

⁴Izbavi me iz mreže koju mi razapeše,
jer si sila moja i moć.

⁵U Tvoju ruku duh svoj predajem,
jer si me izbavio, Bože vjerni!

⁶Mrzim one što poštuju ohole idole,
samo se u Gospoda uzdam.

⁷Radujem se i kličem milosti Tvojoj,
jer Ti uvidje svu bijedu moju,
i pomogao si u tjeskobi mojoj duši.

⁸Nisi me predao u ruke neprijatelja,
a moju nogu postavi na čvrsto tlo.

⁹Smiluj mi se Gospode jer strahujem,
od jada oslabi mi oko, duša i tijelo,

¹⁰jer života moga dani prođoše u gorčini,
ljeta moja sva prolaze u jecanju,
snaga je moja klonula od krivice
i kosti su moje već truhle.

¹¹Dušmanima svojim postao sam podsmijeh,
a strašilo prijateljima svojim,
kad me na ulici vide od mene bježe.

¹²Pao sam u zaborav duboki
kao mrtvac nestao iz sjećanja ljudi,
postadoh poput razbijene posude.

¹³Čujem spletkarenje mnogih, užas svud,
vijećaju protiv mene,
smisljavaju kako da mi život oduzmu.

¹⁴Ali se oslanjam na Tebe Gospode,
i svjedočio sam: „Ti si moj Bog!“

¹⁵Vrijeme je moje u rukama Tvojim,
spasi me od kandži neprijatelja mojih!

¹⁶Pusti neka svjetlost Tvoja padne na slugu,
izbavi me i spasi milošću uzvišenom.

¹⁷Gospode, ne dopusti da se postidim,
jer Tebe prizivam, o Bože,
neka u stidu potonu bezbožnici,
neka zauvijek umuknu u carstvu mrtvih!

¹⁸Neka zanijeme usne lažljive,
koje protiv pravednika govore drsko,
oholo i prezirno.

¹⁹Kako je velika dobrota koju udjeljuješ
onima koji se boje i koju prikazuješ,
onima koji se nadaju na očigled sinovima ljudskim.

²⁰Zaklanjaš ih štitom lica od zavjera čovječijih
u Hramu ih Svome skrivaš od jezika zlikovaca.

²¹Hvaljen neka je Gospod,
jer On milost dokaza,
u gradu tvrdom.

²²Ali ja u smetenosti svojoj pomislih:
„Odbačen sam od pogleda Tvojih!“
ali ipak si čuo glas moj i jecaj
dok sam vatio.

²³Svi vi pravednici ljubite Gospoda!
Jer Gospod čuva odanog i sveti se onome
koji oholo postupa.

²⁴Budite spokojni i jaka srca, svi vi,
koji se u Gospoda uzdate!

XXXII

Psalam Davidov. Poučna pjesma.

¹Blago onom čiji je prestup oprošten,
čiji je grijeh prekriven!

²Blago onom čovjeku kojem Gospod
ne pripisuje krivnju i u čijem duhu prevare nema.

³Prešutjeti sam htio, ali mi kosti klonuše
od neprestana jecanja.

⁴Tvoja ruka je ležala na meni,
danu i noću, snaga mi se utroši kao za
ljetnjih vrućina i žega.

⁵Tada Ti priznah grijeh svoj i ne skrivah
krivnju svoju, i rekoh: „Gospodu grijeh svoj
priznati želim!“ Tada mi sve oprosti!

⁶Zato neka se moli pobožnik svaki
u času nevolje svoje,
jer kad vode duboke navale
njega stići neće.

⁷Ti štit si moj, Gospode, od
nevolje ćeš me čuvati oblići
me radošću spasenja.

⁸,Podučavat će te i stazu ti pokazati
kojom ćeš ići, savjetovat će te
i oko moje će bđiti nad tobom.

⁹Ne budite kao mazga i konj nerazumni,
koje krotiti moraš uzdom i vođicom
jer inače ti se ne primiču.“

¹⁰Bezbožnika muči nevolja mnogo,
ali onog ko vjeruje u Gospoda
će obgrliti dobrota.

¹¹Radujte se Gospodu i kličite pravedni,
i svi slavite što pravedna ste srca!

XXXIII

¹Kličite Gospodu, vi pravednici!
Hvaliti Ga dolikuje čestitom.

²Slavite Gospoda na harfi
i svirajte Mu na liri od deset žica,
³novu pjesmu Mu pjevajte
i skladno muziku popratite poklicima.
⁴Jer Gospoda djelo je ispravno
i vjernost su sva djela Njegova.
⁵On ljubi pravičnost i pravo,
puna je zemlja pravde Gospoda.

⁶Božijom riječi su Nebesa sazdana
i sve vojske dahom usta Njegovih
⁷i valove morske sabire
i bezdane stavљa u spremišta.

⁸Zemlja sva pred Gospodom strepi,
neka se boje stanovnici svijeta svog.
⁹On reče i bi tako, naredi i sve se stvori!

¹⁰Gospod razbi nakane paganima
i spriječi sve namjere narodima.

¹¹Naum Gospoda ostaje dovijeka
i misli srca Njegova za sva vremena,

¹²Blago narodu čiji Bog je Gospod.
Blago narodu kojeg u baštinu uze!

¹³Sa Nebesa promatra sve sinove ljudske,

¹⁴sa čvrstog trona vidi sve što na zemlji bdiju.

¹⁵Onaj što je srca njihova oblikovao,
primjećuje i djela njihova.

¹⁶Kralju ne pomaže vojska silna,
niti se junak spasava snagom svojom,
¹⁷isprazno se od konja nadati spasenju,
snaga njegova je uzaludna.

¹⁸Oko je Gospodnje nad onima koji se boje
i koji se nadaju milosti,

¹⁹da im duše od smrti spasi i da ih hrani
u danima nevolje i gladi.

²⁰Duše naše uzdaju se u Gospoda.

On je naše spasenje i štit.

²¹On je radost srcima našim,
u Njegovom imenu je utočište naše.

²²Blagoslovi nas milošću, o Gospode,
kojoj se nadamo!

XXXIV

*Psalam Davidov. Kad se David pred Abimelekom
pravio lud i od njega sretno izmaće.*

- ¹Zauvijek Gospoda slaviti želim,
dovijeka će slava Njegova biti na usnama mojim.
²Gospodom se hvali duša moja,
jadnici i ubogi neka počuju i neka se raduju.
³Sa mnom vi Gospoda hvalite,
uzvisujmo i počujmo ime Njegovo zajedno.
⁴Tražio sam Gospoda i On me usliša,
odgovori mi i izbavi me od straha svakoga.
⁵Ko u Njega gleda razveselit će se,
i lica njihova se postiditi neće.
⁶Eto, jadnika jecaj odzvanja i Gospod ga čuo
i izbavi ga iz svih njegovih muka.
⁷Andeo Gospodnji tabor podiže,
oko poštovalaca Njegovih da ih spasi.
⁸Kušajte i spoznajte kako dobar je Gospod,
blago onome koji se u Njega uzda!
⁹Bojte se Gospoda, vi sveci Njegovi,
jer oskudice ne trpe oni što se boje.
¹⁰Lavići trpe oskudice, muke i glad
ali oni koji Gospoda traže ne trpe nevolje.
¹¹Dodite djeco i počujte,
učit će vas strahu Gospodnjem.
¹²Ko život ljubi i dobrih dana je željan?
¹³Jezik svoj sačuvaj zla i usne od riječi
laskavih i prevare.
¹⁴Zla se kloni i dobro čini,
traži mir i za njim idi.
¹⁵Pogled Božiji mari za pravednicima
i uši Njegove čuju vapaj njihov,
¹⁶i lice se Božije okreće protiv zločinaca
da im sjeme zatre na zemlji.

¹⁷Kada pravednici zavapiše
Gospod ih usliši i izbavi.

¹⁸Blizak je Gospod onim kojima
je srce i duh slomljeno.

¹⁹Pravednik mnogo patiti mora,
ali ga Gospod spasava od svega.

²⁰On čuva sve kosti njegove
i nijedna se neće slomiti.

²¹Opakost će bezbožnika ubiti,
platit će svi koji mrze pravednika.

²²Gospod izbavi duše Svojih sluga,
ko se uzda u Njega neće zažaliti.

XXXV

Psalam Davidov.

¹Optuži Gospode, tužitelje moje
i bori se sa onima koji mi borbu nameću!

²Stavi oklop i uzmi štit
i ustani meni u pomoć.

³Zavitlaj kopljem i presretni dušmane moje
i mojoj duši reci: „Spasitelj sam tvoj!“

⁴Neka se smetu i postide oni što život mi traže,
neka se posrame oni što nesreću moju sniju!

⁵Neka budu kao pljeva na vjetru,
kada ih Andeo Gospodnji protjera!

⁶Put neka im je mračan i uzaludan,
neka ih Andeo Gospodnji tjera!

⁷Jer oni mi bez razloga zamku postaviše
i iskopaše duši mojoj grob.

⁸Neka ih obgrli nevolja i tjeskoba
i neka sami posrnu na zamke svoje,
neka se sunovrate u propast.

⁹Ali duša moja neka se raduje Gospodu
i neka piće sa izvora spasenja.

¹⁰Kosti moje neka govore: „Gospode!
Ko je Tebi sličan, Ti koji spasavaš jadnika od silnika
i siromaha i ubogog od pljačkaša?“

¹¹Ustadoše svjedoci opaki
i pitaju me o onome o čemu ne znam.

¹²Oni dobrotu zlom vraćaju,
duša moja zapada u osamu!

¹³A kada ih obuze bolest,
vreća bijaše odjeća moja,
i dušu svoju mučih postom,
molih se duboko prgnut.

¹⁴Ponašah se kao da su mi braća,
kao prijatelji da su mi i svugdje sam,

potišten još koračao kao neko,
ko za majkom svojom tuguje.

¹⁵A ipak se raduju padu mome,
skupiše se zajedno protiv mene,
vijećaju protiv mene spremni da me biju,
a ne znam zašto.

¹⁶Sa bezbožnicima oni trgaju tijelo moje.

¹⁷O Gospode, dokle ćeš gledati?

Dušu moju spasi od poklika njihovih,
jedino blago moje od lavova spasi!

¹⁸Zahvaliti se želim među ljudima mnogim,
pred narodima pjevati hvalospjeve Tebi!

¹⁹Nek se ne raduju nada mnom dušmani nepravedni
i neka ne namiguju oni što me bez razloga mrze,
²⁰jer oni ne misle o miru već spletke svoje pletu,
protiv svih mirnih u zemlji.

²¹Razvaljuju usta svoja na mene i govore:

„Ha ha, naše oči su vidjele!“

²²Ti video si Gospode, ne šuti!

Bože moj, ne budi dalek!

²³Ustani Gospode i čuvaj moje pravo.

Ustani Bože i vodi parnicu moju!

²⁴Po pravdi mi sudi, Gospode,
nek se ne raduju dušmani moji,

²⁵da ne mogu reći u srcima svojim:

„Ha! To je bila želja naša, proždrli smo ga!“

²⁶Postiditi i posramiti se moraju oni,
što se nevolji mojoj raduju!

Stid i sram neka je odjeća onih
što se dižu na me!

²⁷Ali radosni neka su i neka kliču svi oni
što opravdanje moje žele i neka zauvijek govore:

„Neka je blagoslovљen Gospod,
što spas služe Svoga želi!“

²⁸Jezik moj neka spjeva stihove,
pravdi Tvojoj i vječitoj slavi!

XXXVI

*Upravitelju pjevačkoga zbora,
od sluge Gospodnjeg - Davida.*

¹Osuđujem bezbožnika iz dubina svoga srca,
straha nema pred očima.

²Sam sebi u zabludi laska isuviše
kada spozna grešnost svoju i mrzi.

³Rijeći njegove su prevara i zlodjelo,
on ne mari više za dobrotom i razumom.

⁴Zlo smišlja na postelji svojoj,
ostaje na putu opakih
i od zločina ne odustaje.

⁵Gospode, milost je Tvoja do nebesa,
do oblaka vjernost je Tvoja.

⁶Pravda je Tvoja poput planina Božijih,
sud je Tvoj kao poplava velika,
ljude i životinje, Gospode, spasavaš.

⁷Kako li je dragocjena Tvoja pravda,
u sjeni krila Tvojih djeca ljudi utočište nađoše,
⁸oni će piti sa bogatih izvora Doma Tvoga,
Svojom slašću Ti ih napajaš, o Gospode,
⁹kod Tebe je, Gospode, izvor života,
Tvojom svjetlošću mi svjetlost vidimo.

¹⁰I dalje Ti milost Svoju poklanjaj,
svim onima što su Te spoznali
i svim koji su pravedna srca.

¹¹Neka me ne zgazi noga oholih
i ruka grešnika neka me ne goni.

¹²Gle, tamo padوše zločinci,
oboreni su da više ne ustanu.

XXXVII

Psalam Davidov.

¹Ne srdi se na opake
i ne zavidi zločincima,
²kao trava oni se suše
i kao mlada zelen brzo uvenu.

³U Gospoda se uzdaj i dobro čini,
stanuj na zemlji i odan budi
⁴i želju za Gospodom ti imaj.
On će ti uslišiti želje srca.

⁵Gospodu prepusti puteve svoje,
u Njega se uzdaj i Gospod će te voditi,
⁶pravda će tvoja sijati kao svjetlost
i pravo tvoje kao sunce podnevno.

⁷Pred Gospodom ti smiren budi
i Njemu se samo nadaj,
ne srди se na onoga što sreće ima,
na čovjeka koji spletke kuje.
⁸Stišaj svoj gnjev i srdžbu ostavi!

Samo se zlo iz toga rađa.

⁹Jer će zatrati biti zločinci,
a oni što se u Gospoda uzdaju
naslijedit će zemlju.

¹⁰Još malo i nestat će bezbožnika,
mjesto ćeš njegovo tražiti, a njega nema.

¹¹Zemlju će posjedovati čedni,
veliki mir će ih obradovati.

¹²Bezbožnik zlo misli pravedniku
i zubima škrguće na njega,

¹³a Gospod se njemu smije
jer zna da dan Njegov dolazi.

¹⁴Mač poteže bezbožnik i luk svoj zapinje,
da jadnike i siromahe obori i ubije,
da pokolje one koji hode pravim putem.

¹⁵Mačem će vlastito srce probosti
i razbiti će se njihovi lukovi.

¹⁶Malo blago bolje je u pravednika,
nego silno blago u zlotvora,

¹⁷jer će se ruke zločinaca slomiti,
a Gospod je utočište pravednika.

¹⁸Gospod poznaje sve dane pravednika
i naslijeđe njihovo bit će dovijeka.

¹⁹U nevolji oni neće biti postiđeni,
bit će siti u danima gladi.

²⁰Bezbožnici će propasti
i neprijatelji Gospoda će
nestati kao ljepota njiva,
poput dima isčeznuti.

²¹Bezbožnik posuđuje ali ne vraća,
pravednik se sažaljeva i daje.

²²Jer Božiji blagoslovljenici
će nasljediti zemlju,
a prokletnici će se zatrti.

²³Gospod vodi i učvršćuje korake ljudske,
kada Mu je mio put njegov.

²⁴Ako pravednik posrne neće pasti,
jer ga Gospod drži za ruku.

²⁵Mlad bijah i ostarih,
ali ne vidjeh pravičnoga napuštenog
ili da hljeba i sjemenja prosi.

²⁶Uvijek je milosrdan i u zajam daje,
na njegovom je potomstvu blagoslov.

²⁷Zla se kloni i dobro čini
i ostat ćeš dovijeka!

²⁸Jer Gospod ljubi pravednika
i pobožnika svoga ne ostavlja,
dovijeka će oni ostati,
a zatrт će se sjeme bezbožnika.

²⁹Zemlju će posjedovati pravednici
i živjet će na njoj dovijeka.

³⁰Pravedna usta mudrost kazuju,
a jezik njegov samo istinu zbori.

³¹Zakon mu je Božiji u srcu,
ne posrću koraci njegovi.

³²Bezbožnik vreba pravednika
i smišlja da ga usmrти.

³³Ali ga Gospod neće prepustiti njemu
i neće dopustiti da ga na sudu osude.

³⁴U Gospoda se uzdaj i drži se puta Njegova.
On će te uzvisiti i ostaviti u naslijede zemlju
i pokazati propast bezbožnika.

³⁵Vidjeh bezbožnika oholog,
kako se širi kao krošnja drveta zelenog.

³⁶Ali kada opet prođoh vidjeh – nema ga,
potražih ga, ali ga ne nađoh.

³⁷Promatraj ti čestita i gledaj neporočna,
čovjek mira imat će budućnost.

³⁸A zločinci bit će iskorijenjeni
i potomci bezbožnika zatrti.

³⁹Ali spas pravednika dolazi od Gospoda.
On utočište je njihovo u vremenima nevolje.

⁴⁰Gospod će im pomoći i izbaviti ih.
On će ih spasiti bezbožnika i milost podariti,
jer u Njemu traže okrilje.

XXXVIII

Psalam Davidov. Za prinos mirisnoga dijela.

¹Bože ne kori me u srdžbi Svojoj
i nemoj me kažnjavati u gnjevu Svome,
²jer strijele me Tvoje pogodiše
i ruka me Tvoja teško pritisnu.

³Na tijelu ništa zdravo nema od gnjeva Tvoga,
od grijeha mira nemam u kostima,
⁴jer zločin mi je preko glave,
kao teško breme tišti me.

⁵Rane su moje truhle i smrdljive,
zbog bezumnosti moje.

⁶Potišten i tužan hodim čitave dane,
⁷bokovi su moji puni upala
i nema zdrava mjesta na tijelu mome.

⁸Sav sam bez snage i smrvljen,
stenjem od jecanja srca svoga.

⁹O Gospode, sve su mi želje pred Tobom,
i vapaji moji skriveni nisu.

¹⁰Srce mi otkucava silno, snaga me ostavlja
i svjetlost vida očinjeg gubi mi se.

¹¹Prijatelji i drugovi od nevolja mojih uzmakoše
i najbliži su mi sada daleko,

¹²zamke mi postavljaju oni što mi život vrebaju,
koji mi nesreće žele, propašću mi prijete
i vazda prevare smišljaju.

¹³A ja sam kao gluhi i ništa ne čujem,
kao nijem, što usta ne može otvoriti,

¹⁴a ja sam kao onaj što ništa ne čuje,
i koji u ustima nema odgovora.

¹⁵Tebi se Gospode nadam.
Ti ćeš odgovoriti, Gospode, moj Bože!

¹⁶Rekoh: „Počuj me, nek se ne raduju
kada posrnem, neka se ne uzdižu nada mnom!“

¹⁷Jer blizu sam padu, Gospode,
i bol je uvijek pred mnom.

¹⁸Jer priznajem krivicu
i potresen sam zbog svog grijeha.

¹⁹Oni koji bez razloga su protiv mene, moćni su
i oni koji me mrze mnogobrojni su,

²⁰dobro mi zlom vraćaju,
i mrze me što dobro tražim.

²¹Gospode, ne ostavljam me!
Moj Bože, ne budi daleko!

²²Dodi mi u pomoć,
Gospode moj!

XXXIX

*Upravitelju pjevačkoga zbora, za Jedutuna.
Psalam Davidov.*

¹Rekoh: „Paziti ću na puteve svoje,
da ne griješim jezikom svojim,
usta ću svoja zauzdati,
sve dok je preda mnom bezbožnik.

²Zamukoh zanijemljen,
tih sam bio i pred dobrom,
ali mi moj bol nanese nesreću.

³A moje je srce gorjelo,
misli mi postaše oganj,
i moj jezik progovori.

⁴Objavi mi, Gospode, kraj moj
i svu mjeru dana mojih,
da spoznam prolaznost svoju!

⁵Gle, dane si moje dužinom ruke odmjerio,
sav životni vijek moj
pred Tobom nije ništa
i zaista svaki čovjek što čvrsto stoji,
dašak je tek pred Tobom.

⁶Zaista, samo sjenke hodajuće su,
bogatstvo ljudi zgrću, a ne znaju
kome će zaista pripasti.

⁷A sada Gospode, na šta sam čekao?
Nada je moja uz Tebe!

⁸Spasi me od grijeha mojih
i ne dopusti da budalama sam podsmijeh!

⁹Ćutim i ne otvaram usta,
jer tako si učinio,
¹⁰bić Svoj od mene otkloni,
jer potišten sam rukom Tvojom.
¹¹Kada čovjeka kažnjavaš,
sve mu najdraže i ljepotu njegovu
kao moljac rastačeš,
zaista, čovjek je samo dašak.

¹²Gospode, počuj molitvu i jecaj moj,
ne ostani nijem na suze moje,
jer gost sam Tvoj
i hodočasnik kao svi očevi moji.
¹³Odvrati pogled od mene,
da odahnem prije no što odem
i nikada se više ne vratim.

XL

Upravitelju pjevačkoga zbora. Psalm Davidov.

¹U Gospoda vjerovah i uzdah se silno.
On tad prikloni uho Svoje i začu vapaj moj.
²Izvuče me iz ponora i blata propasti,
nogu na stijenu postavi i načini korak sigurnim,
³novu pjesmu podari usnama mojim,
pohvalu našem Bogu što mnogi će vidjeti
i strah Božiji upoznati i u Njega se uzdati.

⁴Blago čovjeku, koji se u Gospoda uzda
i koji se ne obraća svima onima,
koji su oholi i rado varaju.
⁵Gospode, moj Bože, velika su čuda Tvoja,
koja Ti si načinio i planovi za nas,
ništa Ti slično nije!

Kazivati i objavljuvati ih želim,
ali odviše ih je da bi se nabrojati mogli.

⁶Žrtve i darove Ti ne priželjkuješ,
uši si moje otvorio,
paljenice i okajnice Ti ne tražiš.

⁷Tada rekoh: „Evo dolazim,
u svitku knjige zabilješka je o meni.“

⁸Tvoju volju vršiti želim,
i Zakon je Tvoj u mome srcu.

⁹Kao radosnicu objavljuvah pravdu
u velikome vijeću naroda silna.
Gle, usne svoje zatvoriti ne želim,
Gospode, Ti to znaš!

¹⁰Tvoju pravdu ne skrivah u srcu svome,
o Tvojem spasu i istinama pripovijedah.
Neću tajiti milost Tvoju i spas
pred vijećem velikim i narodom.

¹¹Gospode, srce Svoje ne zaključavaj preda mnom,
milost Tvoja i istina neka me čuvaju dovijeka!

¹²Jer bezbrojna zla me opsjedaju,
grijesi me stigoše,
od njih vidjeti ne umijem,
više ih je no dlaka na glavi mojoj,
i hrabrost me moja napusti.

¹³Gospode, neka Ti je milo da me spasiš,
Gospode dođi mi u pomoć!

¹⁴Neka se postide dovijeka oni što mi život traže,
neka posrne i pobegne onaj ko mi nesreću sniva!

¹⁵Nek se skamene u sramoti svojoj svi oni
što mi rekoše: „Ha, Ha!“

¹⁶Neka kliču i neka se raduju svi,
koji traže, milost Tvoju ljube,
neka dovijeka govore: „Uzvišen je Gospod!“

¹⁷Neka sam jadan i bijedan,
za mene mari Gospod.
Ti si pomoć moja i moj spas,
moj Bože, ne kasni!

XLI

Upravitelju pjevačkoga zbora. Psalm Davidov.

- ¹Blago onome koji na sirotog misli,
Njega će Gospod izbaviti u vremenima teškim.
²Gospod će ga štiti i u životu čuvati,
na zemlji će mu sreću podariti
i neće ga predati neprijateljima njegovim.
³Gospod će ga ojačati na postelji bolesnog,
bolest će njegovu na dobro okrenuti.
⁴Rekoh: „Gospode, smiluj se i dušu mi spasi,
jer o Tebe se ogriješih.
- ⁵Neprijatelji mi zlo želete i uglas govore:
„Kada će umrijeti da mu ime nestane?“
⁶A dođe li ijedan da me posjeti laskavo priča,
u srcu mu se sakuplja zloba, a već vani loše govori.
⁷Svi što me mrze zajedno o meni šapuću,
i zlo su oni meni namijenili.
⁸Obuzela ga bolest zla, rekoše:
„Ko jednom legne taj ustati više neće!“
⁹Pa i prijatelj moj kome sam vjerovao
koji je jeo hljeb moj sada petu na me diže.
¹⁰Ali Ti Gospode milostiv budi i uspravi me
da im mogu naplatiti i uzvratiti.
- ¹¹Tako ću spoznati da sam Ti mio Gospode,
kada vidim da dušmanin nadvladat ne može.
¹²A mene u nevinosti održi i dovijeka me ostavi
da stojim pred licem Tvojim.
- ¹³Blagoslovjen neka je Gospod, Bog Izraela,
zauvjek i dovijeka! Amin, Amin!

XLII

*Upravitelju pjevačkoga zbora, poučna pjesma,
od sinova Korahovih.*

¹Kao što jelen za izvorom čistim žudi,
tako žudi duša moje Gospode za Tobom!

²Duša je moja željna Gospoda, Boga živoga,
o kada smijem doći i lice Božije gledati?

³A suze su hljeb moj danima i noćima,
jer mi svakodnevno prebacuju: „Gdje ti je Bog?“

⁴Želim se sjećati i dušu svoju istresti,
kako ih nekoć u mnoštvu povedoh,
predvodeći ih Domu Gospodnjem,
uz radosno klicanje i pjesmu.

⁵Što si dušo moja, tako nemirna u meni?

Uzdaj se u Boga, jer ču Mu zahvaljivati
što moj je Gospod i lica moga spas!

⁶Duša je moja klonula,
zato se prisjećam Tebe
u zemljama Jordana i Hermona s brda Misara.

⁷Bezdan doziva drugi šumom,
dubokih voda Tvojih, sve vode Tvoje
i valovi silni preko mene pređoše.

⁸Neka danju Gospod milost udijeli,
a noću će Njegova pjesma biti uz mene,
molitva Bogu života moga.

⁹Gospodu, stijeni mojoj reći želim:
„Zašto me zaboravljaš, o zašto da,
pritisnut i potišten hodim,
jer me neprijatelj pritišće i goni?“

¹⁰Kosti se slomiše od poruge dušmana,
jer mi svakodnevno prebacuju: „Gdje ti je Bog?“

¹¹Što si dušo moja, tako nemirna u meni?
Uzdaj se u Boga, jer ču Mu zahvaljivati
što moj je Gospod i lica moga spas!

XLIII

¹Pravdu mi pokloni, o Gospode,
i parnicu Ti moju protiv naroda bezbožna povedi,
Ah, spasi me od podlog i opakog čovjeka!

²Jer Ti si Gospod, što me štiti, zašto me odbacuješ?
Zašto potišten hoditi moram jer me neprijatelj goni?
³Pošalji istinu i svjetlost Svoju, neka me vode,
Svetoj gori i u šatore Tvoje,
⁴da pristupim oltaru Božijem, Bogu, radosti svojoj,
i da Te slavim na harfi, Bože, o Bože moj!

⁵Što si dušo moja, tako nemirna u meni?
Uzdaj se u Boga, jer ču Mu zahvaljivati,
što moj je Gospod i lica moga spas!

XLIV

*Upravitelju pjevačkoga zbora,
od sinova Korahovih. Poučna pjesma.*

¹Gospode, vlastitim ušima smo čuli,
očevi nam naši kazivaše,
kakva čuda načini u njihovo vrijeme,
i u danima prošlosti, minulim i davnim!

²Rukom si Svojom rastjerao pagane
ali si njih zasadio,
narode si iskorijenio i uništio,
ali si njih raširio.

³Jer nisu mačem oni zemlju stekli,
niti im mišići pobjedu donesoše.
Tvoja pobjedonosna desnica Gospode
i svjetlost lica Tvoga ih proslavi,
jer su Ti bili mili.

⁴Ti moj Kralju i Bože, podari Jakovu spas!

⁵Kroz Tebe ćemo neprijatelje srušiti,
u Tvoje ime svoje dušmane pogaziti.

⁶Jer se ne oslanjam na luk svoj,
niti mi mač može pomoći,

⁷nego Ti nas spasi pred neprijateljima
i sve one ponizi koji nas mrze.

⁸Bogom se dičimo svakim danom
i ime Tvoje mi blagoslovimo dovijeka.

⁹A ipak nas odbaci i dopusti, o Gospode,
da poniženi budemo – Ti ne izade sa četama našim.

¹⁰Ti pustio si da pred dušmanima uzmaknemo
i opljačkaše nas drski mrzitelji naši.

¹¹Predaješ nas kao ovce na klanje
i rasipaš među pagane.

¹²U bescjenje si narod Svoj prodao
i obogatio se nisi!

¹³Učinio si nas podsmijehom susjeda naših,
ruglom i igračkom onih oko nas.

¹⁴Poruga mi smo bezbožnicima,
narodi kimaju glavom nad nama.

¹⁵Vazda je sramota moja pred mnom
i stid mi prekriva lice,

¹⁶zbog glasa podrugljivca i laskavca,
zbog dušmanina osvetoljubivog.

¹⁷Sve ovo preko nas pređe,
a ipak ne zaboravismo Tebe,
niti obeščastismo Savez sa Tobom.

¹⁸Naše srce uzmaknulo nije,
niti nam koraci siđoše sa staze Tvoje,

¹⁹kad si nas smrvio u jazbini šakala
i smrtnom nas tamom zavio!

²⁰Da smo ime Boga našeg zaboravili
i ruke svoje pružili k tuđem bogu,

²¹zar Bog to spoznao ne bi?

On poznaje tajne svih srca.

²²Ali zbog Tebe nas ubijaju i tlače
iz dana u dan, ovce smo im za klanje.

²³Digni se, o Gospode! Zašto spavaš?
Probudi se i ne odbacuj nas dovijeka!

²⁴Zašto skrivaš lice
i zaboravljaš jad i muku našu?

²⁵Jer duše naše rasute su kao prašina,
a tijelo izgaženo na zemlji blatnoj.

²⁶U pomoć nam priteci, o Gospode,
izbavi nas radi ljubavi Svoje!

XLV

*Upravitelju pjevačkoga zbora, po napjevu:
„Ljiljani“ od sinova Korahovih.
Poučna pjesma, pjesma ljubavi.*

¹Srce moje slatke stihove pjeva,
ono što kažem za kralja je našeg,
jezik je moj hitro pero pisara Njegova.

²Ti ljepši si od sve djece ljudske,
po usnama ti milina prosuta,
jer Bog te blagoslovi vječno.

³Mač svoj pripaši uz bedra junače,
ogrni se dostojanstvom i sjajem.

⁴Zajaši za pravdu, istinu i vjernost,
desnica neka te nauči stvarima divnim!

⁵Oštare su strijele tvoje užarene,
pred njima narodi padaju,
prodriu one u srca neprijatelja kraljevih.

⁶Tron Tvoj, o Bože, opstaje dovijeka,
i žezlo pravedno – žezlo je Kraljevstva Tvog.

⁷Ti pravdu ljubiš, a bezakonje zatireš,
i zato Gospod, tebe pomaza.

⁸Smirnom, alojem i kasijom ti mirišu haljine,
iz dvorova bjelokosnih harfe te vesele.

⁹Kraljeve kćerke počasna pratnja su tvoja,
zdesna ti je kraljica u zlatu ofirskom.

¹⁰„Slušaj kćeri, pogledaj i oslušni:
Oca dom i narod ti svoj zaboravi!“

¹¹A zaželi li kralj ljepotu tvoju,
ti mu se podloži i pokloni,
jer on gospodar je tvoj.

¹²Tirski narod sa darovima će doći,
naklonost tvoju tražit će prvaci njihovi.

¹³Predivna korača kći kraljeva,
sva u haljinama zlatom vezenim.

¹⁴U haljini od šarena veza je kralju dovode,
djevice joj pratnja, drugarice njezine.

¹⁵S klicanjem i radošću one uđoše
u palače moćnoga kralja.

¹⁶Očeve tvoje naslijedit će sinovi,
kraljevima ih postaviti na svoj zemlji.

¹⁷Sa koljena na koljeno prenosit ћu ime tvoje,
hvalospjeve će ti narodi dovijeka pjevati.

XLVI

*Upravitelju pjevačkoga zbora,
od sinova Korahovih. Pjesma.*

¹Bog nam je utočište i snaga,
pomoć u danima nevolje.

²Zato nas ne hvata strah nikada,
ni kada planine potonu u mora,
³niti kada huče i kipe vode
i planine se tresu od moći Njegove.

⁴Rukavci i rijeke raduju grad Božiji.
Dom Svevišnjega.

⁵Bog je sred njega, poljuljati se neće.
Bog će pomoći kada svane jutro rano.

⁶Narodi divljaše i kraljevstva se stresoše,
kad glas Njegov zagrmi zemlja uvenu.

⁷A sa nama je Gospod nad vojskama,
Bog Jakovljev za nas je neosvojiva tvrđava.

⁸Dodite i gledajte djela Božija,
strahote koje na zemlji načini.

⁹On ratove prekide i razbi luk i koplje,
a kočije zapali ognjem užarenim.

¹⁰Mirni budite i shvatite, da ja sam Bog,
uzvišen nad narodima i zemljom svom.

¹¹A sa nama je Gospod nad vojskama,
Bog Jakovljev za nas je neosvojiva tvrđava.

XLVII

*Upravitelju pjevačkoga zbora,
od sinova Korahovih. Psalam.*

¹Plješćite, o narodi svi!
kličite Bogu radošću svojom!
²Jer Svevišnjeg se bojati treba.
Kralj je silni i veliki nad zemljom svom.

³Narode će podložiti nama,
i pagane staviti pod nogu našu.
⁴Baštinu će našu odabratи,
ponos Jakoba, miljenika Njegova.
⁵Bog uzlazi uz klicanje
i zvukove truba zvučnih.
⁶Pjevajte, pjevajte Gospodu!
Hvalite, o hvalite, Kralja našeg!

⁷Jer Bog je kralj zemlje sve,
pjevajte mu pjesme krasne!
⁸Bog nad narodima vlada
i sjedi na presvetom tronu.

⁹Prvaci naroda svih prihrište i dodoše
narodu Boga Abrahama,
jer Božiji su štitovi zemaljski,
nad svima je uzvišen.

XLVIII

Pjesma, psalam. Od sinova Korahovih.

¹Velik i uzvišen je Bog u gradu Našeg Gospoda,
na Svetoj i uzdignutoj planini svojoj.

²Divno se uzdiže gora Sion, sreća zemlje cijele,
na sjeveru grad je velikoga Kralja Našeg.

³Bog je u palačama poznat kao tvrđava silna.

⁴Jer gle, kraljevi se udružiše
i zajedno navališe na nju.

⁵A kad vidješe, prestrašiše se
i zbunjeni se razbjježaše.

⁶Tu ih trepet obuze
i strah kao porodilju.

⁷Istočnim Ti vjetrom
razbijaše brodove taršiske.

⁸Kako čusmo, tako smo i vidjeli,
u gradu Gospoda nad vojskama,
u gradu Boga našeg,
Bog će ga očuvati dovijeka.

⁹Prisjećamo se, Gospode, milosti,
u središtu Hrama Tvoga.

¹⁰Bože kako ime Tvoje stiže do kraja zemlje,
tako i slava Tvoja obuhvata svijet čitav.

Puna je pravde desnica Tvoja.

¹¹Gora se Sion raduje i kćerke Judine kliču,
zboga pravedne volje Tvoje.

¹²Obidite oko Siona, pogledajte, izbrojite kule!

¹³Pogledajte čvrste bedeme i prođite kroz palače,
da biste kazivali nasljedstvu svome,

¹⁴da Gospod je Bog naš dovijeka i da nas vodi
i preko smrti naše!

XLIX

*Upravitelju pjevačkoga zbora,
od sinova Korahovih. Psalam.*

¹Poslušajte ovo, narodi svi, počujte,
vi stanovnici zemlje,

²vi naroda djeco, a i vi prvaci, svi zajedno,
siromasi i bogataši!

³Moja će usta mudrosti zboriti i misli
srca mog razumljive biti.

⁴Uho će svoje prignuti priči i uz harfu
riješiti zagonetku svoju.

⁵Zašto da strahujem u dane nevolje kada me grijeh
mojih progonitelja okružuje?

⁶Oni se oslanjaše na blago i imućnost svoju
i diče se silnim bogatstvom!

⁷A opet ni brat brata svoga iskupiti ne može,
ne može Bogu dati otkupninu!

⁸Preskupo je iskupljene njih i duša njihovih
i nikada ga neće platiti!

⁹Ili da zauvijek na zemlji ovoj hodi i živi
i da grob tamni ne vidi?

¹⁰Ali će ga vidjeti! I mudraci moraju umrijeti,
a tako i luđak i bezumnik,
blago svoje ostavlja drugima.

¹¹Grob tamni je njima dovijeka dom,
a zemljama su oni čitavim
po sebi imena nadjevali!

¹²Ali čovjekov sjaj ne traje dugo,
sličan je životinji,
koja ubijena biva.

¹³Takav je put onih što ludo se uzdaju,
a ipak su potomcima mile njihove riječi.

¹⁴Poput stada se spuštaju u podzemlje,
smrt im je pastir, a dobri ujutro njima vladaju.
Lik njihov na nestanak je osuđen,
a carstvo smrti njihov je dom.

¹⁵Ali Bog će spasiti dušu moju iz carstva mrtvih,
jer će me primiti!

¹⁶Ne strepi kada jedan bogatstvo stekne
i kada ime kuće njegove slavno postane,
¹⁷jer u smrt on ne nosi ništa sa sobom,
slava njegova ne ide za njim!

¹⁸Srećnim ga smatraju dok živ je
(a hvale te kada ti je dobro),
¹⁹dok i on ne prigrli rod očeva svojih
koji u vječnosti svjetlost ne vide.
²⁰Čovjek u potpunosti što nerazumno živi
sličan je stoci koja ubijena biva!

L

Psalam Asafov.

¹Gospod, silni Bog, pripovijedao je i svoj zemlji dovikuje od izlaska sunca do njenog zalaska.

²Iz Siona, ljestvica savršenstva, izbjiga sav sjaj Božiji.

³Naš Bog dolazi i ne miruje, vatra žarka je pred Bogom i obavija ga.

⁴On nebo visoko i zemlju saziva na sud Njegova naroda.

⁵„Saberite mi blaženike Moje, koji žrtvom Savez sa Mnom sklopiše!“

⁶Tada nebesa obznaniše pravdu Njegovu, Bog sâm je sudija!

⁷„Čuj narode Moj, tako govorim, o Izraele, svjedočit će protiv tebe: Ja Gospod, sam tvoj Bog!“

⁸Ne korim te zbog darova tvojih, paljenice su tvoje svagda preda Mnom.

⁹Neću ti iz doma uzeti junca, niti magarca iz torova.

¹⁰Moje su sve životinje šumske, mnoštvo je zvijeri u gorama.

¹¹Poznajem ptice sve na planinama, Moje je sve što se miče u poljima.

¹²Kad bih ogladnio rekao vam ne bih, jer Moja je zemlja i sve na njoj.

¹³Zar da jedem meso bikova ili da krv jaraca pijem?

¹⁴Prinesi Bogu žrtvu zahvalnu,
ispuni uzvišenom zavjete svoje

¹⁵i sazovi Me u dane tjeskobe,
jer ču te spasiti – a ti Me poštuj!“

¹⁶Ali bezbožniku Gospod reče:

„Što naredbe Moje tumačiš
i što u usta uzimaš Savez Moj,
¹⁷ti kojem stega ne prija,
te riječi Moje iza leđa bacaš?

¹⁸Kada zločinca vidiš sa njime pristaješ
i sa preljubnicima se družiš,

¹⁹usne tvoje zlo kazuju
i jezik tvoj prevaru sprema.

²⁰Protiv brata svoga govoriš
i sina majke svoje sramotiš.

²¹Ti sve to uradi i da čutim?
Tada ti pomisli da sam poput tebe,
ali ču te kazniti i pred oči ti
sve grijehove tvoje staviti!

²²Pogledajte vi što Boga zaboravljate
da ne nestanem i spasitelj ne budem!
Ko zahvalu daje, on Me slavi,
i onom što kroči stazama Mojim
ču pokazati spas Božiji!“

LI

Upravitelju pjevačkoga zbora. Psalm Davidov.

¹O Gospode, budi milostiv po dobroti Svojoj,
uništi moje grijeha po milosrđu Svom!

²Očisti me Gospode od moje krivice
i od grijeha me mojih saperi.

³Prestup svoj priznajem,
grijeh je moj svagda preda mnom.

⁴Tebi samom, o Tebe sam zgriješio
i radio ono što u očima Tvojim je grijeh,
pravedan ćeš biti kada progovoriš
i presuda neka bude bez prijekora.

⁵Pogledaj, u krivici sam rođen
i majka me začela u grijehu.

⁶Gle, Ti iskrenost najviše ljubiš,
u dubini duše me mudrosti učiš.

⁷Oslobodi me grijeha izopom,
operi me i bit će bjelji od snijega!

⁸Objavi mi radost i veselje
neka se raduju kosti koje Ti zdrobi!

⁹Odvrati lice od prestupa mojih
i uništi sva zlodjela moja.

¹⁰Čisto mi srce nanovo stvori
i postojan duh u meni obnovi!

¹¹Ne odbaci me od lica Svog
i Sveti duh ne oduzimaj meni.

¹²Vrati mi radost Svoga spasenja
i učvrsti me duhom spremnim.

¹³Bezakonike učit će stazama Tvojim
i grešnici Tebi će se obraćati.

¹⁴Oslobodi me Gospode krvave krivnje.
O Bože, Gospode moga spasenja,
neka jezik moj zauvijek Tvojoj pravdi kliče.
¹⁵Otvori Gospode usta moja,
neka te hvale i slave.

¹⁶Žrtve Ti mile nisu,
paljenice Ti ne primaš.
¹⁷Žrtva Bogu duh je rasijan,
srce slomljeno i jadno prezreti nećeš.
¹⁸U milosrđu Svome milostiv budi Sionu,
i nanovo sagradi zidine Jeruzalema!
¹⁹Tada će Ti mile biti žrtve pravedne,
paljenice i junci će se stavljati na oltar Tvoj.

LII

*Upravitelju pjevačkoga zbora,
poučna pjesma, od Davida.*

¹Šta se hvališ milošću Božijom,
ti koji si silan u zloći svojoj?

²Neprestano zlo smjeraš,
jezik ti poput britve naoštren,
kovaču podlosti!

³Zlo ti je milije od dobra
i laž draža od pravednosti.

⁴Riječi su ti zle najdraže
i rado proždrljivo zboriš,
kao da ćeš njima sve прогутати,
lažljivi jeziče!

⁵Bog će te zato srušiti,
zauvijek će te ukloniti,
istrgnut će te iz šatora,
iskorijeniti iz zemlje živih.

⁶Pravednici će s užasom gledati
i podsmijeh ćeš im biti:

⁷,„Gle, to je onaj čovjek,
kojem Bog nije utočište,
nego veliko bogatsvo,
koji se osilio zlom svojim!“

⁸A ja sam kao zelena maslina,
u Domu Božijem,
uzdam se u milost Božiju,
sada i dovijeka.

⁹Vječno Te slavim Gospode,
za ono što činiš
i nadam se imenu Tvome,
dobroti silnoj,
pred licem Tvojih pobožnika.

LIII

*Upravitelju pjevačkoga zbora, po napjevu:
„Bolest“. Poučna pjesma, od Davida.*

¹Maloumnik u srcu zbori: „Nema Boga!“
pokvarena su djela njihova,

gnusna i naopaka, nijedan dobro ne čini!

²Gospod sa Neba gleda na sinove ljudske,
da vidi jel razumnih ima što za Boga pitaju.

³Ali svi su skrenuli i pokvarenjaci postali,
nema ga, koji dobro čini, ni jednog jedinog!

⁴Zar neće spoznati, oni što narod moj proždiru,
kao da jedu hljeba, a Boga ne prizivaju,

⁵od straha oni drhte, gdje straha i nema,
jer Bog rasu kosti onih što opsjedaju,
bit će poniženi jer ih Bog odbacuje.

⁶Ah, neka spas Izraela dođe iz Siona!
Kad Gospod sudbu naroda Svog okrene,
radovat će se Jakob i klicati Izrael!

LIV

*Upravitelju pjevačkoga zbora, uz žice.
Poučna pjesma, od Davida.*

¹O Gospode, spasi me imenom Svojim,
silom mi Svojom pravdu pokloni!

²O Bože, čuj molitvu moju
i usliši riječi mojih usta!

³Jer stranci se na me digoše
i silnici mi život traže,
Boga oni pred očima nemaju.

⁴Gle, Bog mi pomaže,
Svemogući potpora života moga.

⁵Dušmanima neka se vrati zlo njihovo,
po vjernosti Tvojoj ih zatri.

⁶Od srca radosno ču Ti žrtvu prinijeti,
ime Tvoje, Gospode ču slaviti,
jer je dobrota!

⁷Ti me izbavi iz nevolja silnih
i oko mi vidje dušmane postiđene.

LV

*Upravitelju pjevačkoga zbora, uz žice,
poučna pjesma, od Davida.*

¹Počuj Gospode molitvu,
ne krij se od molbi mojih,
²poslušaj me i usliši me,
jer u tjeskobi sam svojoj smeten,
³zbog vike zločinaca i gnjeva bezbožnika,
jer nasrću na me osudama svojim
i bijesno me progone.
⁴Srce mi se preplašeno trese
i na me pade plašt smrtnog straha,
⁵užas i trepet me opsjedaju
i groza me gnusna obuze.

⁶A ja rekoh, „O da imam krila,
krila golubinja, daleko da letim,
daleko i tamo da ostanem.
⁷Gle, daleko bih da letim
i u pustinji bih se nastanio
⁸i sklonište brzo zatražio
od bure oluje i vihora.“
⁹Zbuni ih Gospode i jezike im razjedini,
jer vidim u gradu nasilje i svađu!
¹⁰Danju i noću je tako na zidinama njihovim,
a unutra vladaju nepravda i podlost.

¹¹Usred njega pohlepa vlada,
s trga ne odlazi tlačenje i lukavstvo.
¹²Da, ne diže se neprijatelj protiv mene,
to bih podnio,
niti me neprijatelj moj tlači i prezire,
od njega bi se sklonio,
¹³ali ti si, čovjek meni jednak,
prijatelj moj i pouzdanik!

¹⁴Slatko smo se jednoć ophodili
jedan prema drugom,
u Dom Božiji smo zajedno išli,
među ljudi mnoge.

¹⁵Neka ih smrt zaskoči!
Neka živi siđu u carstvo mrtvih!
Jer zlo je u domovima njihovim
i srcima im gnusnim vlada.

¹⁶A ja prizivam Boga,
Gospod će mi pomoći,

¹⁷uvečer ujutro i u podne
ću se moliti i tužan jecati,
Bog će čuti glas moj.

¹⁸Dušu je moju spasio
i spokoj joj dao od onih što
me u zlu svom tlačiše, mnogo
ih bijaše protiv mene.

¹⁹Bog će ih čuti i odgovor im poslati.
Jer oni se ne mijenjaju,
Gospodnji strah stran im je.

²⁰Ruku svoju podiže protiv onih
što u miru sa njim živješe,
Savez svoj oskrnavi.

²¹Slatke su besjede Njegove,
ali u duši mu je rat.
Riječi mu Nježnije od ulja,
ali ipak mačevi naoštreni.

²²Gospodu brigu svu svoju povjeri.
On će te potkrijepiti i neće pustiti
da pravednik ikada posrne.

²³Ali Ti ćeš ih Bože u najdublju jamu baciti,
krvožedni i lažljivi ni polovicu dana neće doživjeti.
Ali ja se pouzdam u Tebe, Gospode!

LVI

*Upravitelju pjevačkoga zbora, po napjevu:
„Nijema golubica u daljini“. Od Davida, Miktam,
kad ga Filisteji uhvatiše u Gatu.*

¹O Gospode, smiluj mi se, jer
dušmanin me progoni,
neprijatelj me neprestano tlači!

²Nasrću na me čitave dane,
mnogo ih je koji se na me obrušavaju.

³Kada god me je strah, u Tebe se uzdam.

⁴Božiju riječ slavim, u Boga se uzdam
i ne strepim i strahujem,
što mi to može učiniti smrtnik?

⁵Svakoga dana oni vrebaju,
zlo mi spremaju svim mislima svojim.

⁶Sastaju se i vrebaju, paze na moj korak,
i željni su života moga.

⁷Zar da izbjegnu kazni u zlu svome?
Obori se Gospode na pagane!

⁸Ti izbroji dane moga izgnanstva,
suze moje Ti u boci skupi!

Nije li sve zapisano u knjizi Tvojoj?

⁹Na dan kada Te sazovem
neka uzmaknu svi dušmani moji
jer znam da Bog je uz mene!

¹⁰Božiju riječ slavim.

¹¹U Boga se uzdam
i ne strepim i ne strahujem,
što mi to može učiniti smrtnik?

¹²Zavjeti koje učinih me vežu Gospode,
prinijet ću žrtve pohvale.

¹³Jer Ti dušu moju spasi od smrti,
noge moje sačuva pada,
da pred Bogom hodim u svjetlosti života.

LVII

*Upravitelju pjevačkoga zbora, po napjevu:
„Nemoj pogubiti”, od Davida, Miktam,
kad pobježe pred Saulom u pećinu.*

¹Milostiv mi, o Gospode budi, jer
kod Tebe se krije duša moja, pod
sjenkom krila Tvojih se zbila,
sve dok nevolja i tjeskoba ne prođe.

²Gospoda, Svevišnjeg, sazivam
Njega koji mi čini dobro.

³Sa Neba će spas mi poslati
i poniziti one koji me progone.
Gospod će poslati istinu i pravdu.

⁴Duša je moja među lavovima,
ležim okružen požarima burnim,
živim među sinovima ljudskim,
čiji su zubi koplja i oštре strijele,
čiji su jezici smrtonosni mačevi.

⁵Digni se, o Gospode, nad nebesa,
slava Tvoja neka je nad zemljom svom.

⁶Mrežu namjestiše nogama mojim,
stisnuše dušu moju,
iskopaše za me jamu,

ali sami u zlobi svojoj u nju padoše.

⁷Moje srce je spremno, o Gospode,
srce mi je voljno da pjeva i kliče.

⁸Probudi se slavo moja,
probudi se harfo i citaro!
Probudit ću zoru jutarnju.

⁹Gospode, hvaliti Te želim među narodima.
Slavu Tvoju opjevati među mnoštvom ljudi,
¹⁰milost je Tvoja golema, do neba je ona,
do oblaka je istina Tvoja.

¹¹Digni se, o Gospode, nad nebesa,
slava Tvoja nek je nad zemljom svom.

LVIII

*Upravitelju pjevačkoga zbora, po napjevu:
„Nemoj pogubiti“. Od Davida, Miktam.*

¹Da li doista pravdu krojite, vi šutljivi,
zar pravo sudite, o sinovi ljudski?

²Ne, vi bezakonje u srcima kujete,
po zemlji ruke vaše nepravdu dijele.

³Bezbožnici su od utrobe majčinske,
na stazama paganim i krivim,
a lažovi su od rođenja i daha prvog,
na stranputicama zlim.

⁴U sebi otrov imaju poput zmijskog,
kao u ljutice što uši začepljuje,

⁵koja ne čuje glas враčara i čarobnjaka
koji moć nad njom ima.

⁶Gospode, zube im počupaj iz usta,
Bože, razdrobi laviću čeljusti.

⁷Neka se razliju poput voda!
Neka polomljene budu strijеле
kada ih na tetivu stave!

⁸Neka su poput puža koji vene,
kao pometnut plod što sunca nikad ne vidi!

⁹Prije no što kotlovi trnje osjete,
neka ih žar obuhvati dok su zeleni!

¹⁰Pravednik će se radovati
kada ugleda odmazdu ovakvu,
noge će svoje kupati u krvi bezbožničkoj.

¹¹I reći će ljudi: „Postoji nagrada za pravednika,
postoji Bog Koji sudi na zemlji!“

LVIX

*Upravitelju pjevačkoga zbora, po napjevu:
„Nemaj pogubiti“. Od Davida, Miktam,
kad je Saul opkoli kuću da ubije Davida.*

¹Moj Gospode, spasi me od neprijatelja mojih,
izbavi me od mojih dušmana.

²Protiv bezbožnika i zločinaca mi pomozi
i spasi me od krvnika.

³Jer gle, vrebaju život moj i silnici su protiv mene.
O Gospode, a na meni nema ni krivnje ni grijeha.

⁴Protiv nevina čovjeka se spremaju, pomozi Bože.

⁵Gospode, Bože nad četama, Bože Izraela
kreni protiv pagana i ne štedi nijednog izdajnika.

⁶Svaku noć oni u gradu lutaju i zavijaju poput pasa.

⁷Gle, iz usta njihovih izvire zlo i mačevi su im usne
jer oni misle: „Ko to čuje?“

⁸Ali Ti se, Gospode, smiješ njima,
podsmijeh su Bogu svi pagani.

⁹Silo moja u Tebe se uzdam,
jer Bog je tvrđava moja visoka.

¹⁰Gospod će mi poći u susret
i veselit će me nad dušmanima.

¹¹Ne ubij ih, jer će narod moj zaboraviti,
prognaj ih silom i obori, Gospode,
Ti si štit naš.

¹²Riječi usta njihovih ništa nisu no grijeħ,
zapliću se oni u varke i oholost svoju.

¹³Zatri ih u srdžbi, uništi u potpunosti,
neka se zna - Bog u Jakovu vlada krajevima svim.

¹⁴A u večer oni se vraćaju, zavijaju kao psi
i skitaju se po gradu.

¹⁵Neka lutaju u potrazi za hranom,
kada ne nađu ni hljeba, ni utočišta!

¹⁶Ali želim opjevati moć Tvoju
i svako jutro Ti slavu hvaliti,
jer Ti si mi utočištem postao,
tvrđava u danima tjeskobe.

¹⁷Tebi želim pjevati, silo moja,
jer si utočište moje vječno,
o milosrdni Bože.

LX

*Upravitelju pjevačkoga zbora, po napjevu:
„Ljiljan svjedočanstava“. Miktam, od Davida.*

¹O Gospode, koji nas odbaci
i u srdžbi svojoj razbaca,
povrati i izliječi nas!

²Ti koji razdrma zemlju, te je raspolovi silno,
izliječi njene pukotine, jer se poljuljala.

³Pustio si narod Svoj da tjeskobu iskusi,
Ti nas napi vinom omamljujućim.

⁴Ti zastavu bojnu poklonio si
onima koji poznaju strah Božiji,
da se visoko vije i uzdiže
nad licem pravde Tvoje.

⁵Da se spasu miljenici Tvoji,
neka desnica Tvoja pobijedi, a nas počuj!

⁶Bog reče u Hramu svome:
„Šekem ču razdijeliti kličući,
dolinu Sukot izmjeriti,

⁷moj je Gilead, moj Manaše,
Efrajim mi kaciga, Juda mi žezlo,
⁸Moab je sud iz kojeg se umivam,
na Edom ču obuću baciti,
nad Filistejcima pobjede slaviti.“

⁹Ko me vodi u tvrdi grad,
ko će me odvesti u Edom?

¹⁰Zar nećeš Ti, o Gospode, koji nas odbaci?
Zar nećeš Ti, o Gospode,
stati pred čete naše?

¹¹Ah, daj nam spas u nevolji,
jer ništavna je ljudska pomoć.

¹²S Bogom čemo izvojevati pobjedu.
On će nam neprijatelje podložiti.

LXI

Upravitelju pjevačkoga zbora, uz žice, od Davida.

¹Počuj Gospode, moj vapaj, upamti molitvu moju!

²Sa kraja zemlje sazivam Te u strahu svome,
vodi me na stijenu koja previsoka je za me!

³Jer si postao utočište moje,
čvrsta tvrđava pred neprijateljem.

⁴Pusti da zauvijek živim u šatoru Tvome,
da se odmaram pod sjenkom Tvojih krila.

⁵O Gospode, usliši molbe moje,
daj mi baštinu onih što strahuju
od uzvišena imena Tvoga.

⁶Kralju Ti dug život pokloni,
kroz koljena mnoga neka vlada,
⁷neka zauvijek bdi pred licem Božnjim,
da ga milost i odanost čuvaju, Ti podari!

⁸Ovako ću te slaviti dovijeka
i dan za danom vršiti Zavjet Tvoj.

LXII

*Upravitelju pjevačkoga zbora, za Jedutuna,
psalam Davidov.*

¹Samo na Boga mirno čeka duša moja,
od Njega dolazi moj spas.

²On je tvrđava moja i stijena,
moj visoki zamak, neću se pokolebati.

³Dokle čete na usamljena čovjeka jurišati,
dokle ga želiti zdrobiti kao zid ruševan
ili ogradu klimavu i nagnutu?

⁴Spletkare da me zbace s visa moga,
njima mila je laž, ustima svojim blagoslove,
ali srcima mrze i proklinju.

⁵Samo na Boga mirno čeka duša moja,
u Njemu je sve ono čemu se nadam.

⁶On je tvrđava moja i stijena,
moj visoki zamak, neću se pokolebati.

⁷U Bogu je spas moj i čast sva moja.
On stijena je moje sile, moje utočište.

⁸Na Njega se zauvijek oslanjaj, o narode,
i pred Bogom vi srca vaša izljevajte!
Bog naše je utočište.

⁹Ništa no dah su čovječija djeca,
sinovi gospodski samo zabluda,
na vagi se uzdižu, a lakši su od daška!

¹⁰Ne oslanjajte se na ucjene blagodati,
niti ponosni budite na ukradeno,
ako bogatstvo raste, srcem ne prioni
i ne uzdaj se u njega!

¹¹Bog jednom reče, a ja sam čuo dva puta:
„Moć je samo kod Boga!“

¹²Međutim, Tvoja je i pravda Gospode,
Ti plaćaš svakom po djelima njegovim!

LXIII

Psalam Davidov, kad je boravio u pustinji Judinoj.

¹O Gospode, Ti Bog si moj,
već rano tražim Tebe,
moja duša čezne za Tobom,
Tebe tijelo moje priziva,
u ovoj zemlji suhoj i umornoj
gdje vode nema!

²Kako bih rado vidio moć
i svetost uzvišenu,
kao što Tebe vidjeh u Svetištu.

³Jer milosrđe je bolje no život,
neka Te slave usne moje.

⁴Tako će da Te hvalim život cijeli,
u Tvoje ime dizati ruke svoje.

⁵Duša će mi biti kao od masti sita
i raduju se usta u slavi Tvojoj.

⁶Spominjem Te u logoru svome,
u noćnim bdijenjima na Te mislim,
⁷jer postao si pomoć moja,
pod sjenkama se krila Tvojih veselim,
⁸duša se moja privila uz Tebe
i drži me desnica Tvoja.

⁹Ali oni što mi duši zlo snuju i želete,
moraju sići u najniža grotla zemaljska!

¹⁰Predat će biti maču krvožednom
i plijen biti šakalima!

¹¹Ali kralj će klicati i radovati se Bogu,
ko se u Njega kune radostan će biti,
ali usta lažova svakog će biti začepljena.

LXIV

Upravitelju pjevačkoga zbora, psalam Davidov.

¹O Bože, čuj glas i žalbu usliši moju,
dušu mi sačuvaj kada dušman nasrće,
²skrij me od skrivenih splekti neprijatelja
i bjesnila zločinaca i zlotvora,
³čiji su jezici oštiri poput krvožedna mača,
a otrovne riječi kao strijеле naoštrene,
⁴s njima potajno pravednika vrebaju,
da ga iznenada napadnu bez stida.

⁵Spremni su na zlo, nalaze se, zamke postavljaju
i govore: „Ko će nas vidjeti?“
⁶Spletke oni spremaju: „Spremni smo,
držimo misli svoje tajnim!“
Misao i srce čovječije je bezdan neistražen!
⁷Ali Bog ih je već pogodio strijelom,
najednom se nađoše ranjeni.
⁸Jer jezik ih vlastiti doveo k padu,
tako da se svako prestraši ko ih vidi.
⁹Strahuju svi ljudi i priznaju:
„Bog je to učinio“ i shvataju
da Njegovo je to djelo.

¹⁰Pravednik se raduje u Gospodu
i utočište svoje kod Njega traži,
a kliču svi pravedna srca.

LXV

*Upravitelju pjevačkoga zbora, psalam Davidov,
pjesma.*

- ¹Tebi Bože dolikuje hvalospjev sa Siona.
Tebi se ispunjava zavjet!
²Ti uslišuješ molitve, zato svako dolazi k Tebi.
³Težak je teret grijeha mojih,
ali Ti opraćaš prestupe naše.
⁴Blago onome koga izabereš
i pustiš da Ti blizak bude, da živi u dvorima Tvojim!
Pusti da se zasitimo blagodatima
kuće Tvoje i Tvoga Svetog hrama!
⁵Divno nam odgovaraš u pravičnosti,
Bože našeg spasa, nado svih krajeva svijeta
i mora dalekih rasijanih.
⁶Onaj što učvršćuje planine silom Svojom
jakošcu je On opasan,
⁷što bure mora silnog smiruje,
rasijano more što mirnim pravi
i guši naroda bune,
⁸da oni što na kraju zemalja žive strahuju od znaka,
zemlje jutra i večeri radošcu puniš.
⁹Ti zemlju pohodiš i napajaš je vodom,
bogatom je činiš,
Božiji bunar bogat je i vodom preljeva.
Ti daješ da žito uspije i rađa,
¹⁰brazde natapaš, grude joj kvasiš,
kišom je omekšaš, usjeve blagosloviš.
¹¹Godinu kruniš blagodatima Svojim,
plodnost niče za stopama Tvojim.
¹²Oaze pustinje kaplju od obilja,
i radošcu se pašu brežuljci.
¹³Kako se pašnjaci oblače ovcama,
tako se doline prekrivaju žitom,
svagdje klicanje i pjesma.

LXVI

Upravitelju pjevačkoga zbora, pjesma, psalam.

¹Kliči Bogu zemljo sva!

²Podaj slavu imenu Njegovom,
podari hvalu dostoјnu.

³Recite Bogu:

„O kako divna su Tvoja djela!
Zbog sile velike neprijatelji
Ti laskaju.

⁴Sva zemlja Ti se klanja i pjeva,
neka pjeva slavu imena Tvoga!“

⁵Dodite i gledajte djela Božija,
čuda čini divna sinovima ljudskim!

⁶On more pretvara u suhu pustinju,
te rijeku bosi pregazismo,
stoga se Njemu radujemo.

⁷On snagom Svojom vlada dovijeka,
oči Njegove narode motre,
protiv Njega se neće dići ljudi buntovni.

⁸Hvalite, o narodi, Gospoda,
razglasite hvalu Njegovu.

⁹Našoj duši je darovao život,
i ne dade da nam nogu posrne.

¹⁰Jer Ti nas Gospode ispita,
iskuša ognjem kao srebro.

¹¹Pustio si da u zatvor zalutamo,
na naše bokove teške lance stavio.

¹²Dao si da ljudi hodaju preko nas,
prođosmo kroz oganj i vodu,
a ipak si nas doveo u slobodu.

¹³Zato ču sa paljenicama poći,
u Tvoj Dom da zavjet svoj platim,

¹⁴što ga obećaše usne moje
što ga usta moja u tjeskobi izustiše.

¹⁵Poklonit ču Ti dar gojnih životinja,
mirisa ovnova - žrtvovati volove i jarad.

¹⁶Dodite i počujte svi vi što se Boga bojite,
pripovijedat ču što pokloni duši mojoj!

¹⁷Njega dozivah ustima svojim
i hvala bi na jeziku mome.

¹⁸Da sam nepravdu u srcu skrivaо
Gospod me ne bi poslušao,

¹⁹Ali zaista Bog me čuo.

On pažnju pokloni vapajima mojim!

²⁰Blagoslovjen neka je Gospod,
koji molitvu ne odbaci
i Svoju milost ne odvrati od mene.

LXVII

*Upravitelju pjevačkoga zbora, uz žice.
Psalam, pjesma.*

¹Božje milostiv nam budi i blagoslovi nas,
obasjao nas licem Svojim,
²da na zemlji spoznaju staze Tvoje
i narodi svi da osjete Tvoj spas.

³Neka Te slavi narod, o Gospode,
neka Te hvale narodi svi.

⁴Neka se raduju i kliču narodi,
jer Ti sudiš pucima pravedno,
i narode vodiš na zemlji.

⁵Zemlja je plodom urodila!
Neka nas blagoslovi Bog,
naš Gospod,
⁶Neka nas blagoslovi Bog
i zemlja sva Ga poštuje.

LXVIII

*Upravitelju pjevačkoga zbora.
Psalam Davidov, pjesma.*

¹Bog neka ustane!

Rastreseni da budu neprijatelji Njegovi
i oni što mrze neka se razbjježe!

²Neka nestanu kao dim,
kako se vosak topi pred ognjem
tako bezbožnici moraju
isčeznuti pred licem Božijim!

³Ali pravednici neka su sretni,
neka se raduju pred Bogom,
neka kliču od radosti silne.

⁴Pjevajte Bogu, slavite ime Njegovo!

Poravnajte put onom koji ide pustinjom,
Gospod je Njegovo ime, kličite pred Njim.

⁵Ovac sirotih, branitelj udovica,
Bog što stanuje u Svetištu Svom,

⁶Bog koji usamljeniku dom poklanja,
zatvorenike izbavlja i u sigurnost vodi,
buntovnici ostaše u neplodnoj zemlji.

⁷O Bože, kad si stupio pred narod Svoj
kad si pošao kroz pustinju,

⁸zemlja oživi i nebo se rosilo pred licem Tvojim,
Sinaj drhtao pred Bogom, Bogom Izraela!

⁹Ti Gospode spuštaš bogate kiše
na baštinu Svoju koju okrijepi,

¹⁰da oni kojima život poklanjaš
u njoj živjeti mogu.

Kroz Tvoja dobra, O Gospode,
Ti je spremаш siromahu.

¹¹Gospod riječ zadaje,
i veliko je mnoštvo radosnih vjesnika,

¹²kraljevi vojska bježati moraju
i domaćice plijen dijele!

¹³Da li među stadima počivati želite?

Golubova krila prekrivena su srebrom,
a perje sjajnim zlatom!

¹⁴Svemoćni rasu kraljeve same,
tada bjelina poput snijega zablista na Salmonu.

¹⁵Planina Bašan Božija je gora,
Božanska gora mnogih vrhova.

¹⁶Zašto gore zavidite planini
koju Bog izabra kao Dom,
gdje će Gospod bditi dovijeka.

¹⁷Božija su kola bezbrojna – hiljade hiljada,
Gospod sa Sinaja dode u Svetiše Svoje.

¹⁸Ti se uzdiže na visine i povede zarobljenike,
Ti darove prima među ljudima pa i one buntovne.
Neka je Gospod dovijeka!

¹⁹Blagoslovljen neka je Gospod!
Dan za danom nosi bremena naša,
Bog spasa našeg!

²⁰Gospod je za nas Bog milosrdnih djela,
i Gospod, naš Bog, poznaje put iz smrti!

²¹Zaista će Gospod glave neprijatelja zdrobiti,
kuštravo tjeme onoga što hodi u grijehu.

²²Gospod reče: „Iz Bašana ču ih dovesti,
vratiti ih iz dubina mora,

²³da nogu svoju kupaš u krvi,
da jezik psa tvoga dobije dio neprijatelja.

²⁴Ulazak tvoj Bože gledaju,
dolazak moga Boga, moga Kralja,
u Svetiše Njegovo.

²⁵Prvi pjevači, a za njima svirači,
a u sredini djevojke sa bubnjićima.

²⁶U skupštini vi Boga slavite,
vi sa izvora izraelskog!

²⁷Tamo je Benjamin mali,
ondje su prvaci Judini sa četama svojim,
gospoda Zebulunovi i knezovi Naftalijevi.

²⁸Bog je zapovjedio da jak moraš biti.
Snagu ti Gospode izrodi u nama.

²⁹Za hram jeruzalemski će kraljevi
darove donositi!

³⁰Uplaši zvijer trstike, krdo bikova!
Sruši, koji se raduju srebru,
rasprši narode, koji vole ratove!

³¹Iz Egipta prvaci će doći,
Etiopija neka pruži ruke Bogu.

³²Kličite i pjevate slavu Gospodu,
kraljevstva zemlje!

³³Njemu što u nebo zalazi,
u nebo prastaro! Gle,
On glas Svoj pušta,
silni glas!

³⁴Gospodu moć dajte!
Nad Izraelom je izdignut daleko
i moćan je u oblacima silnim.

³⁵Svemoćan si Gospode u Svetištu Svom!
Svom narodu moć i slavu poklanja Bog Izraela!
Blagoslovljen neka je Gospod!

LXIX

*Upravitelju pjevačkoga zbora, po napjevu:
„Ljiljani“ od Davida.*

¹O Gospode spasi me,
vode mi dodoše do grla!

²Tonem u tamno blato
i nemam kamo nogu staviti,
u duboku vodu tonem
i valovi me prekrivaju.

³Iznemogao od vikanja,
grlo mi je istrošeno i suho,
oči mi se ugasiše od suza
čekajući Boga Svoga.

⁴Onih što me bez razloga mrze, više je
nego dlaka na glavi mojoj, neprijatelji
moji koji me lažima ruše, silni su, zar
mogu vratiti što nisam oteo?

⁵O Bože, Ti znaš za bezumlje moje
i moji grijesi Ti nisu strani.

⁶Neka se ne posrame zbog mene,
oni što se u Te uzdaju o Bože,
Gospode nad četama.

Neka poniženi ne budu zbog mene,
svi oni koji Te traže, Bože Izraela.

⁷Jer zbog Tebe podnesoh pogrdu,
i sram prekri moje lice.

⁸Ja stranac postadoh braći svojoj
i nepoznanik sinovima majke moje.

⁹jer revnost za kućom Tvojom me pojede
i poruge onih koji se rugaju na me padaše.

¹⁰Ruglo i podsmijeh se spusti na mene
kada mi je duša plakala i postila,

¹¹i kada mi odjeća bijaše vreća,
postadoh im podsmijeh i igračka.

¹²Oni što na vratima sjede govore o meni
i pijanicama sam poruge vrijedan.

¹³No, Tebi se molim Gospode,
u vrijeme milosti o Bože, odgovori,
po milosrđu Svom bezgraničnom
i spasenju Svom pravičnom.

¹⁴Izbavi me iz blata, da ne potonem,
jer želim biti spasen od mrzitelja,
iz dubokih voda,

¹⁵da me ne prekriju valovi i proguta dubina,
neka bezdan ne zatvori usta nada mnom.

¹⁶Počuj me, Gospode, milost je Tvoja draga,
po velikom milosrđu Svom pogledaj me.

¹⁷Ne skrivaj lice pred slugom svojim,
jer strah me obuzima, usliši me!

¹⁸Približi se i spasi dušu moju,
zbog dušmana mojih oslobođi me.

¹⁹Ti znaš za porugu stid i sramotu,
pred Tvojim očima svi su što me muče

²⁰Sramota mi srce slomila, ja se razboljeh,
čekah na milost – ali je ne dobih.
Čekao sam utjehu – ali je ne primih.

²¹U jelo mi žuči umješaše
i sirće mi daju u žeđi mojoj.

²²Neka im stol bude zamka,
a žrtvena gozba neka im bude mreža.

²³Neka im oči potamne toliko
da ništa više ne vide
i neka im udovi zauvijek posrću.

²⁴Srdžbu Svoju izlij nad njima,
neka ih žar gnjeva obuzme,

²⁵gradovi neka im se razruše
i neka prazni ostanu šatori njihovi.

²⁶Jer oni progone onog kojeg pokaraš
i umnožavaju bol onom koga raniš.

²⁷Na njihove grijehе krivnju dodaj
ne dopusti da spoznaju pravdu.

²⁸Izbriši ih iz knjige živih,
neka ne stoje zapisani uz pravednike!

²⁹Ali ja sam siromah i jadnik,
spasenje Gospode pokloni meni!

³⁰Gospodnje ime slaviti želim
i hvaliti svojom pjesmom.

³¹Bit će to milije Gospodu,
no bik i junac s papcima i rogovima.

³²Kada to jadnici vide radosni će biti,
vi što Boga tražite neka vam srce oživi.

³³Jer Gospod uslišuje sirotu
i ne mrzi zavjetnike Svoje.

³⁴Neka Ga slavi i zemlja i nebo,
more i sve što u njemu živi!

³⁵Jer Bog će spasiti Sion,
gradove Judine podignuti,
tu će oni svi stanovati
i baštinu imati.

³⁶Baštinit će ga potomci sluga,
prebivat će u njemu oni što ljube ime Božije.

LXX

*Upravitelju pjevačkoga zbora, od Davida,
za spomen.*

¹O Bože, spasi me,
Gospode, u pomoć mi pohitaj!

²Neka posramljeni i poniženi budu
oni što mi život žele.

Neka uzmaknu u sramoti svojoj,
što nesreću moju prizivaju.

³Neka se povuku svi oni
zbog vlastite sramote,
oni što govore: „Ha, Ha!“

⁴Neka se raduju i srečni budu svi
koji Te traže.

Svi oni što spas ljube moraju reći:
„Bog je velik!“

⁵Ali ja sam sirot i jadnik,
O Bože, požuri k meni!
Moja pomoć i moj spas si Ti,
O Gospode, ne kasni!

LXXI

¹Kod Tebe Gospode utočište tražim,
ne daj da se ikada postidim!

²Kroz pravdu me osloboди i spasi,
prikloni uho Svoje i pomozi.

³Budi mi hrid utočišta i utvrda spasenja,
jer Ti si stijena i tvrđava moja.

⁴Moj Bože, istrgni me iz ruku bezbožnika,
iz šake silnika nepravednog i tlačitelja!

⁵Jer si nada moja, Gospode, moj Bože,
oslonac od rane mladosti moje.

⁶Na Tebe se oslanjah od utrobe majke,
zaštitnik si mi od majčina krila,
slavljen neka si dovijeka.

⁷Mnogima postadoh čudo,
jer si mi bio pomoć snažna.

⁸Usta su mi puna Tvoje hvale,
slaviše Te svaki dan.

⁹Ne odbaci me u danima starosti,
kada snaga isčezne, ne napuštaj me!

¹⁰Jer neprijatelji zbole o meni,
oni što mi dušu vrebaju skupa vijećaju,

¹¹te kažu: „Bog ga je napustio,
gonite i ščepajte ga jer Spasitelja nema!“

¹²O Bože, ne budi daleko, moj Bože,
požuri i u pomoć mi dođi.

¹³Postiđeni i zatrti moraju biti oni
što mi na dušu nasrću i zlo žele.

¹⁴A ja ću se zauvijek uzdati
i još više nadodavati slavi Tvojoj.

¹⁵Ustima ču govoriti o pravičnosti,
dnevno pripovijedati Tvojoj milosti,
koju izbrojati ne umijem.

¹⁶Ja dolazim u sili Gospodovoj,
Gospode, pominjem pravdu Tvoju,
pravdu Tvoju, jedinu!

¹⁷Bože, od mladosti me moje vodiš
i sve do sada objavljujem čuda Tvoja.

¹⁸Ne napuštaj me, Gospode, ni u starosti,
da kazujem o desnici Tvojoj naraštajima,
o Svetoj sili svima koji dolaze.

¹⁹Pravda je Tvoja Gospode, najuzvišenija,
jer učini velika djela – ko Ti je sličan?

²⁰Mnoge nedaće i nesreće podari nama,
ali nas opet iz sivila vraćaš
i uzdižeš iz dubina zemlje,
²¹te povećavaš dostojanstvo moje
i opet me tješiš.

²²A ja ču uz harfu slaviti vjernost, o Bože,
svirat ču u citaru, Sveče Izraelov!

²³Neka se raduju usne moje kada pjevam
i da kliče duša moja što je spasi,

²⁴a jezik moj neka svakodnevno stihove pjeva
pravdi Tvojoj, jer postiđeni su i posramljeni
svi oni što moju nesreću tražiše.

LXXII

¹O Bože, sud Svoj daj kralju,
a pravdu Svoju sinu kraljevom,
²da narodu svom pravedno sudi,
a siromasima po pravici!

³Neka bregovi narodu poklone mir,
a brežuljci neka podare pravdu.

⁴On jadnicima pravdu stvara
i pomaže djeci siromaha,
a tlačitelja On smrvi!

⁵Tako će strahovati oni,
sve dok sunce i mjesec sijaju,
od koljena do koljena.

⁶Spustit ćeš se kao rosa na travu,
kao kiša što zemlju natapa.

⁷U danima Njegovim
pravednik će da cvjeta,
i mir će biti – sve dok je mjeseca.

⁸A On će vladati od mora do mora,
od rijeke pa do granica svijeta.

⁹Pred Njim će narodi pustinjski klečati
i neprijatelji Njegovi prašinu će lizati.

¹⁰Kraljevi Tartiša i otoka nosit će darove,
vladari od Arabije i Sabe danak donositi.

¹¹Klanjat će mu se svi vladari,
svi pagani služiti će Njemu.

¹²Tada će siromaha spasiti koji jauče
i jadnika koji spasitelja nema.

¹³Niskom i sirotom će se smilovati
i duše jadnika svih spasiti.

¹⁴Izbaviti duše od zlostavljanja i bola
i krv će njihova dragocijena biti
u očima Njegovim.

¹⁵Živjet će i davati će mu zlata iz Sabe,
svakodnevno se moliti
i blagosloviti Ga svaki dan.

¹⁶Na zemlji bit će pregršt pšenice,
na visovima brdskim šuštat će voćke,
voćke sve njegove kao Libanon
i cvjetat će u proljeće kao trava na livadi.

¹⁷Ime Njegovo opstaje dovijeka,
dok je sunca živjelo mu ime,
svi narodi neka se svete u ime Njegovo
i neka Ga radosni blagoslove!

¹⁸Blagoslovljen neka je Gospod, Bog Izraela,
Koji jedini čuda čini!

¹⁹Neka je slavno ime Njegovo dovijeka,
sva zemlja neka se napuni milosrđem Njegovim.
Amin, Amin!

²⁰Time se završavaju molitve Jišajeva sina Davida.

LXXIII

¹Gospod je dobar prema Izraelu,
prema onima čista i pravedna srca.

²Ali ja se skoro spotakoh,
umalo mi noge ne posrnuše,
³jer oholima zavidjeh,
motreći sreću i mir bezbožnika.

⁴Nikakvu patnju ne snose do smrti,
ugojena su tijela njihova.

⁵Ne žive u mukama smrtničkim,
ljudske ih nevolje ne pogađaju.

⁶Oholost im ogrlica kojom se kite,
a haljina je njihova nasilje.

⁷Iz sita srca njihova opakost izbjija,
a srca im prepuna žudnje isprazne.

⁸Oni zbole ohološću i zlobom
i sa visine silom prijete.

⁹A riječima svojim na nebo nasrću,
jezik njihov se spušta na zemlju.

¹⁰Zato se narod moj obraća njima
i izobilja piju vode nauke njihove,

¹¹a govore: „Kako da zna Bog?

„Zar uopće ima znanja u Svevišnjem?“

¹²Gle, to su opaki bezbožnici,
uvijek spokojni, a bogatstva zgrću.

¹³Uzalud sam srce svoje čistim očuvao
i ruke svoje nevinošću prao,

¹⁴jer udarce primah svakoga dana
i iznova me jutra svakog stizala kazna.

¹⁵Da sam pomislio: „Tako ću govoriti“,
zaista, nevjeran bi bio rodu sinova tvojih.

¹⁶Razmišljah tada da bi spoznao
i isuviše bolno za mene to bijaše,

¹⁷sve dok ne zakoračih u Svetište Božije
i ne spoznah svršetak njihov.

¹⁸Zaista na klizavu stazu ih postavljaš,
Ti ih puštaš da padnu, u ruševine da potonu.

¹⁹Kako najednom propadoše! Nestade ih,
strahota ih upropasti!

²⁰Poput sna nakon buđenja,
Ti Gospode, kad podeš da razoriš sliku njihovu!

²¹Kada mi srcem ovlada gorčina
i bubrege moje bol kad probije,

²²bezumnik sam bio bez razbora,
kao stoka se vladah.

²³A ipak uvijek uz Tebe ostajem,
Ti me za desnicu vodiš

²⁴i vodi me po naumu Svome,
a zatim me primi sa slavom.

²⁵Koga na nebesima imam?

Niko mi miliji na zemlji nije!

²⁶Jer iako vene i tijelo i srce moje,
opstaje Bog, stijena srca moga,
baština moja dovijeka!

²⁷Jer gle, propadaju oni daleki Tebi,
nevjerni svi, zatrati će biti.

²⁸A meni je mila Božija blizina,
Gospoda načinio sam utočištem svojim,
da objavljujem sva djela Njegova.

LXXIV

Poučna pjesma, od Asafa.

¹Zašto si nas Bože posve odbacio,
zašto srdžba plamti na ovce paše Tvoje?

²Sjeti se Zajednice davno stečene,
plemena kojeg steče kao baštinu Svoju,
i brda Siona gdje si se nastanio.

³Kroči Ti mjestu gdje ruševine leže!
Sve je u Svetištu razorio neprijatelj!

⁴Neprijatelji viču usred Svetišta,
znakove svoje postaviše kao bojne zastave.

⁵Oni to počiniše kao kad nad šumom gustom
visoko zamahne sjekira,

⁶sjekirom i maljem razbiše rezbarenja.

⁷Svetište Tvoje oni vatri predaju,
i obeščastiše Dom imena Tvoga
i sravnište ga sa crnom zemljom.

⁸Te rekoše u srcima svojim:
„Tlačimo ih sve zajedno!“

spališe sva Svetišta Gospodova na zemlji.

⁹Vlastite znakove više ne vidimo,
vjerovjesnika više nema, i niko ne zna,
do kada će trajati.

¹⁰Dokle će se Gospode dušmanin
još rugati?

Hoće li dovijeka oni prezirati
ime Tvoje?

¹¹Zašto povlačiš desnicu Svoju?
izvadi je iz njedara Svojih i učini kraj!

¹²A ipak je Bog moj kralj,
koji od davnina pobjedu daje na zemlji.

¹³Ti more razdijeli silom Svojom,
razbi glave krokodila u vodi,
¹⁴Ti si Levijatanu glave zdrobio,
podario ga kao hranu narodima pustinje.
¹⁵Pustio si rijeke i izvore da izbjiju,
a isušivao rijeke koje nikad ne presušuju.
¹⁶Tvoj je dan, a Tvoja je i noć,
Ti učvrsti mjesec i sunce.

¹⁷Ti si povukao granice sve zemaljske,
zimu i ljeto si stvorio.
¹⁸Gospode, misli na to:
„Neprijatelji Ti se rugaše,
a bezumni narod pogrdi ime Tvoje.“
¹⁹Ne predaj jastrebu dušu grlice Svoje
i život svojih siromaha ne zaboravljam!
²⁰Pogledaj na Savez Svoj,
jer sve su pećine i zakuci puni zlobe.
²¹Ne odbacuj postiđena tlačenika,
nego pusti da jadnik i siroti slave ime Tvoje!
²²Ustani, o Bože, vodi Svoje djelo!

Prisjeti se pogrde koju Ti bezbožnik
svakim danom nanosi!
²³Ne zaboravi viku neprijatelja Svojih,
buku dušmana, što se uzdiže k Tebi.

LXXV

*Upravitelju pjevačkoga zbora, po napjevu:
„Nemoj pogubiti“. Psalm Asafov, pjesma.*

¹Zahvaljujemo se Tebi, o Gospode,
slavimo Te i oni što poznaju djela Tvoja
objavljuju Tvoja čudesa!

², „Pravi čas će izabrati, tada će pravdu donijeti.

³Neka se trese zemlja i svi njeni stanovnici,
učvrstio sam stubove njene.“

⁴Oholom rekoh: „Ne budi drzak!“,
i bezbožniku poručih: „Ne diži roga!“

⁵Ne dižite tako visoko vaš rog,
ne govorite drsko i tvrdoglavu.

⁶Jer pomoć ne dolazi ni sa istoka ni zapada,
ni iz pustinje niti sa bregova.

⁷Nego Bog je sudija, Koji jednoga ponizi
a drugoga uzdiže.

⁸Jer Svevišnji ima pehar u ruci,
pun vina pjenušava začinjena travama mirisnim,
i iz njega napaja – do taloga će ga iskapiti,
moraju piti svi bezbožnici na zemlji.

⁹A ja će klicati dovijeka,
pjevat će Bogu Jakovljevom.

¹⁰Rogove će polomiti bezbožniku
a pravednik će podići glavu.

LXXVI

*Upravitelju pjevačkoga zbora, uz žice.
Psalam Asafov, pjesma.*

¹Bog se objavio u Judeji,
u Izraelu veliko je ime Njegovo,
²U Šalemu je Hram Njegov.
Dom Njegov na Sionu.

³Tamo je polomio strijele luku,
štit, mač i sve sprave ratne.
⁴Sjajan si Ti, o Svemoćni,
veličanstveniji od bregova drevnih.
⁵Opljačkani su hrabri i jaki srcem,
u san oni potonuše,
klonuše ruke svim ratnicima.
⁶Prijetnjom, Bože Jakovljev,
skameniše se i konj i jahač.

⁷Strašan si i ko da opstane,
kada srdžba Tvoja plamti?
⁸Kada si presudu oglasio sa neba,
od straha zemљa zanijemi i zadrhta.
⁹Kad se Bog uzdigao na sud,
da spasi sve jadnike na zemljji.
¹⁰A i gnjev ljudski će Te slaviti,
te se plamenom srdžbe opasavaš.

¹¹Zavjetujte i vršite Zavjet Gospodu,
neka sa svih strana darovi stižu!
¹²Koji obuzdava i slama hrabrost knezova.
Onaj Koji je strašan kraljevima zemlje.

LXXVII

*Upravitelju pjevačkoga zbora, za Jedutuna.
Psalam Asafov.*

¹Glasom svojim Bogu vapim,
Boga pozivam neka me čuje!

²U vrijeme nevolje tražih Gospoda,
noću mi se ruka neumorno pružala Njemu
i utješena mi duša nije mogla biti.

³Jecao sam kada god na Boga pomislih,
duh mi potišten bivao kada god bih razmišljao.

⁴Ne dade da mi se oko zaklopi,
potresen, riječi izustiti mogao nisam.

⁵Tada se sjetih starih dana,
svih minulih godina,

⁶sjetih se pjesama svojih u noći
i u srcu molitvu spremih,
a duh mi poče istraživati:

⁷,„Hoće li me Gospod dovijeka odbaciti
i uskratiti mi milost zauvijek?

⁸Da li je milost iščezla za sva vremena,
i Njegov govor meni zanijemio vječno?

⁹Je li Gospod zaboravio dobrotu
i u gnjevu zaključao milosrđe?“

¹⁰A ja rekoh: „Ja želim da patim,
da podnosim promjene,
što donijela je desnica Svevišnjega.

¹¹Slaviti želim djela Božija,
jer sjećam se čuda negdašnjih,

¹²daj da spoznam sva djela Tvoja
i razmatram ono što si učinio.

¹³O Bože, staza je Tvoja sveta!
koji je bog tako velik poput Boga našeg?

¹⁴Ti Bog si što čudesa stvara,
moć Svoju na narodima dokaza!

¹⁵Rukom Svojom narod vlastiti izbavi,
djecu Jakovljevu i Josipovu.“

¹⁶Kada Te, Bože, kada Tebe,
Gospode, vode vidješe,
ustreptaše i nemirne postaše,
¹⁷oblaci zaljevaše kišom,
sijevalo je na nebesima
i strijele Tvoje letješe.

¹⁸Grmljavina glasa Tvoga
zaori u vjetrovima,
munje osvjetliše zemlju
i zemlja sva zadrhta,
¹⁹put Tvoj u moru bijaše
i staza u dubokim vodama,
tragova Tvojih niko ne vidje.

²⁰Ti narod svoj povede kao stado,
rukama Mojsija i Arona.

LXXVIII

Poučna pjesma Asafova.

¹Poslušaj narode, moju nauku,
uši priklonite riječima usta mojih!

²Usta će svoja za pouku otvoriti,
iznijeti tajne iz vremena davnih,

³ono što čusmo i saznamo,
što nam očevi pripovijedaše.

⁴Sinovima njihovim nije uskraćeno,
oni i pripovijedaše rodovima novim
slavu Gospoda i moć Njegovu silnu,
te čuda koja stvori.

⁵On svjedočanstvo postavi u Jakovu
i Zakon svoj doneće u Izraelu,
tad očevima našim zapovijedi,
da oni djeci svojoj objave,
⁶da sazna budući naraštaj
i djeca što još rođena trebaju biti,
a i oni kada odrasli budu
da djeci svojoj kazuju.

⁷Neka se uzdaju u Boga
da ne zaboravljuju djela Njegova
i da poštaju i slijede sve Njegove Zakone.

⁸Da ne budu poput očeva svojih,
naraštaj prkosan i buntovan,
naraštaj srca nestalna,
i duhom Bogu nevjeran.

⁹Sinovi Efraimovi, spretni s lukom,
u dan bitke okrenuše leđa.

¹⁰Ne ispunjavaše Zavjet Božiji,
odbiše hoditi po Zakonu,

¹¹zaboraviše sva djela Gospodnja
i čudesa koja im prikaza.

¹²Pred očevima njihovim čuda stvori,
u zemlji Egipat, u Soanskom polju.

¹³More razdijeli, te ih prevede,
vode uzdiže poput brane,

¹⁴po danu ih vodio oblakom,
a kroz noć čitavu blistavom vatrom.

¹⁵U pustinji stijene prolomi
i napoji ih obilno kao iz bezdana,

¹⁶iz stijene izbiše potoci,
te vode potekoše kao velike rijeke.

¹⁷A oni jednako grijesiće
i prkositi Svevišnjem u pustinji.

¹⁸Boga su kušali u srcima svojim,
hranu tražiše po žudnji neumjesnoj.

¹⁹Prigovarali su Bogu i pitali:

„Može li Bog stol u pustinji prostrti?

²⁰Gle, rasuo je stijenu da voda poteče,
ali može li hljeba podariti?

Hoće li narodu svome mesa pokloniti?“

²¹Kada to začu Gospod srdžbom zaplamti,
oganj se raspali protiv Jakova,
sržba zahvati sav Izrael,

²²jer oni u Boga ne vjerovaše,
niti se u pomoć Njegovu uzdaše.

²³Pa naredi sa visina oblaku
i otvori sve brane nebeske.

²⁴Ko kišu na njih prosu manu da jedu
i nahrani ih hljebom nebeskim.

²⁵Ljudi jedoše hljeb andeoski,
podari im hrane do sitosti.

²⁶Na nebu probudi vjetar istočni
i svojom silom južnjak dovede.

²⁷Spusti na njih mesa kao prašine
i ptice krilate kao pjesak morski.

²⁸Padoše usred logora njihova
i oko šatora njihovih.

²⁹Jeli su i nasitili se,
želju njihovu ispunii.

³⁰Ali ih još i ne prođe želja
i jelo im još bijaše u ustima.

³¹Kad se srdžba Božija na njih raspali,
smrću ljutom pokosi prvake njihove
i mladiće pobi Izraelove.

³²Uz sve to oni griješiše i dalje
i ne vjerovaše u čudesna djela Njegova,
³³a dane im skonča jednim dahom
i ljeta njihova naglim krajem.

³⁴Kada ih ubijaše oni ga tražiše
i opet pitahu za Boga,
³⁵i misliše na to da Bog im je stijena
i Svevišnji, Spasitelj njihov.

³⁶Ali laskali su Mu ustima svojim
i jezikom lagali i varali,

³⁷jer iskreno im srce ne bi uz Njega
i odani nisu bili Njegovom Zavjetu.

³⁸Milostiv im je bio i krivnju oprostio,
i nije ih pogubio, gnjev svoj otklanjao,
i nije podizao srdžbu Svoju.

³⁹Jer sjećao se da ljudi su samo,
dašak i vjetrić koji odlazi
i ne vraća se više.

⁴⁰Koliko Mu prkosije u pustinji
i ražaljevaše Ga u samotnom kraju!

⁴¹Sve nanovo kušaše Boga
i vrijeđahu sveca Izraela,

⁴²ne spominjući se ruke Njegove

ni dana kada ih od dušmana izbavi,
⁴³niti da znakove Svoje pokaza u Egiptu
i čuda učini na Soanskom polju,
⁴⁴kada rijeke njihove i potoke u krv
pretvori da piti ne mogu,
⁴⁵kada muha bezbroj posla da ih žderu
i žaba, da ih more,
⁴⁶skakavcima predade žetvu njihovu
i plod muke njihove štetočini.
⁴⁷On vinograde njihove ledom uništi,
a mrazom smokve blagorodne.
⁴⁸Krda stoke ledu predade
i stada njihova munjama,
⁴⁹na njih posla žar srdžbe Svoje,
gnjev, nepravdu i bijes,
mnoge anđele nesreće.
⁵⁰Srdžbi se Svojoj prepusti,
duše im ne spasava od smrti,
nego im život preda kugi.
⁵¹U Egiptu pobi sve prvorodenje,
prvence u šatorju Hamovu.

⁵²Narod Svoj poput ovaca povede,
kao stado ih je vodio kroz pustinju,
⁵³siguran voda bijaše
i njih nije obuzimao strah,
ali neprijatelji njihovi prekrivaše more.
⁵⁴Dovede ih u granice Svoga Svetišta,
ovoj gori, što osvoji desnica Njegova.

⁵⁵On rastjera sve pagane
i konopom zemlju razdijeli,
pod šatorom Njihovim naseli
plemena Izraela.
⁵⁶A oni su iskušavali i gnjevili Svevišnjega,
i nisu se držali Zapovijedi.

⁵⁷Otpadoše, iznevjeriše ko očevi svoji,
kao luk nepouzdan oni zatajiše.

⁵⁸Na srdžbu Ga nagnaše svojim uzvišicama,
na ljubomoru dovedoše idolima svojim.

⁵⁹Bog vidje i gnjevom planu,
odbaci Izrael posve.

⁶⁰Napusti Dom Svoju u Šilu,
šator u kojem je prebivao sa narodom.

⁶¹Moć Svoju predade u ropstvo
i slavu u ruke dušmanske.

⁶²Narod Svoj prepusti maču
i planuo je na baštinu Svoju.

⁶³Mladiće njegove oganj proguta
i ne udaše se njegove djevice.

⁶⁴Svećenici mu od mača stradaše,
ne zaplakaše udovice njegove.

⁶⁵Tada se kao iz sna probudi Gospod,
kao ratnik vinom savladan.

⁶⁶Razbi neprijatelje,
dovijeka ih ponizi i potišti.

⁶⁷On odbaci šator Josipov
i ne izabra pleme Efraim,

⁶⁸nego izabra pleme Izraelovo
goru Sion, koju ljubi.

⁶⁹Svetište sagradi kao nebo visoko
kao zemlju utemelji ga dovijeka.

⁷⁰Izabra slugu Svoga Davida,
uze ga od torova ovčijih,

⁷¹od pastirskog života uze ga,
da pase Jakova, narod Njegov
i Izrael baštinu Svoju.

⁷²I pasao ih je srcem čestitim
i spretnom rukom vodio.

LXXIX

Psalam Asafov.

- ¹O Gospode, pagani provališe u baštinu Tvoju,
Sveti hram obeščastiše
i Jeruzalem u ruševine pretvoriše.
²Leševe sluga pticama kao gozbu spremiše
i meso kostiju njihovih pokloniše divljim zvijerima.
³Krv njihovi oni poput vode proliše,
sve oko Jeruzalema – i niko ih ne pokopa.
⁴Postadosmo sramota susjedima svojim
podsmijeh i ruglo svima oko nas.
⁵Dokle još, Gospode? Zar ćeš se dovijeka srditi?
Zar će ljubomora Tvoja poput plamena goriti?
⁶Srdžbu Svoju na pagane izlij što Te ne priznaju,
na kraljevstva što ne zazivaju ime Tvoje!
⁷Jer izjedoše Jakova i srušiše dom njegov!
⁸Ne spominji protiv nas grijeha očeva,
neka nas brzo snađe milost Tvoja
jer smo jadni i nevoljni.
⁹Pomozi nam, Bože, našeg spasenja,
za slavu imena Svoga,
i grijeha nam naše oprosti,
zbog imena Svoga!
¹⁰Zašto da pagani govore:
„Gdje im je sada Bog?“
Neka se na paganima pokaže
pred očima našim,
kako krv sluga Svojih osvećuješ.
¹¹Neka do Tebe dopru uzdasi zarobljenika,
sačuvaj snagom ruke one predane smrti!
¹²A našim susjedima sedmerostruko vrati u krilo
pogrdu koju naniješe Tebi, o Gospode!
¹³A mi, Tvoj narod i ovce paše Tvoje,
slavit ćemo Te dovijeka
i kazivati od koljena do koljena hvalu Tvoju.

LXXX

*Upravitelju pjevačkoga zbora, po napjevu:
„Ljiljan“, svjedočanstvo, psalam Asafov.*

¹Pastiru Izraelov, počuj
Ti što Josipa vodiš kao stado ovaca,
obznani se Ti što sjediš nad kerubima!

²Probudi moć Svoju pred Efraimom,
Benjamonom i Manašeom,
i u pomoć nam dođi!

³Bože nad vojskama obnovi nas,
pusti neka zasija lice Tvoje
i spaseni čemo biti.

⁴O Gospode, Bože nad vojskama,
dokle će gorjeti srdžba Tvoja,
unatoč molitvi malog naroda?

⁵Ti nas hraniš suznim hljebom
i napajaš peharom punim suza.

⁶Oko nas svađaju se susjedi
i ruglo smo neprijateljima svojim.

⁷Bože nad vojskama obnovi nas,
pusti neka zasija lice Tvoje
i spaseni čemo biti.

⁸Ti lozu vinovu doneše iz Egipta,
istjera pagane i tu je posadi,

⁹tlo joj za ravna napravi
ona se ukorijeni i raširi zemljom,

¹⁰sjenka njena prekri planine
i granama svojim cedre Božije,

¹¹te grane svoje pruži do mora
i ogranke sve do rijeke.

¹²Zašto si joj sada ogradu srušio,
da je trgaju svi što putem prolaze,

¹³da je pustoši vepar iz šume,
da ga pasu divlje životinje i zvijeri.

¹⁴O Bože, nad vojskama, vrati se,
pogledaj sa neba i vidi, obidi vinograd!

¹⁵Zaštiti ono što desnica zasadi,
sina što si ga odgojio!

¹⁶Oni što ga zapališe i posjekoše
nek izginu pred ognjem Tvoga lica!

¹⁷Neka je ruka Tvoja nad čovjekom,
nad sinom čovječijem desnice Tvoje,
sina koga za sebe odgoji.

¹⁸Nećemo se odmetati od Tebe,
poživi nas a mi ćemo zazivati ime Tvoje.

¹⁹Bože, nad vojskama obnovi nas,
pusti neka zasija lice Tvoje,
i spaseni ćemo biti.

LXXXI

*Upravitelju pjevačkoga zbora, po gatskom napjevu,
od Asafa.*

¹Slavite Boga, jer je snaga naša,
kličite Bogu Jakovljevu!

²Uzdignite pjesme, udarajte u bubanj,
u slatku citaru s harfom!

³Zatrubite u rog kad mlad je mjesec,
na pun mjesec, to dan slavlja je našeg.

⁴Jer to je obaveza Izraela, zapovijed Boga Jakovljeva.

⁵Takav je Zakon dao Josipu,
kad je izlazio iz zemlje Egipta.

⁶Jezik što nepoznat je i nerazumljiv čuo sam.
Breme sam skinuo sa ramena njegovih,
ruke njegove slobodne su od košare teretne,
⁷jer u nevolji si sazivao i zato te spasih,
zagonetnog glasa poput grmljavine ti odgovorih
i iskušah te kod voda meripskih.

⁸Slušaj, narode moj, i ja ču te opomenuti,
o da me poslušaš, Izraele!

⁹Bog tuđinski neka nije među vama,
i nepoznate bogove vi ne poštujte.

¹⁰Ja sam Gospod, vaš Bog, što vas iz Egipta izvede,
otvori usta svoja da ih napunim!

¹¹Ali Moj narod ne posluša glasa Moga,
Izrael Me ne posluša.

¹²Zato ih prepustih okorjelim srcima njihovim,
da lutaju po vlastitom savjetu!

¹³O, kad bi narod Moj slušao,
kada bi Izrael stazama Mojim hodio,

¹⁴kako bi lako postidio neprijatelje
i ruku okrenuo protiv njegovih dušmana.

¹⁵Oni što Gospoda mrze dodvorivali bi Mu se
i njihova sudbina trajala bi dovijeka!

¹⁶A hranio sam ih pšenicom najboljom
i sitio ih medom iz stijene.

LXXXII

Psalam Asafov.

¹Gospod ustaje u zajednici „božijoj“, usred „bogova“ sud održava:

²,„Dokle čete krivo suditi i zauzimati se za zločinca?

³Pravdu donesite sirotom i jadniku, siromahe i potlačene opravdajte!

⁴Spasite potlačenog i ubogog, istrgnite ga iz ruku bezbožnika!“

⁵Ali oni ne žele shvatiti i hode u tami, zadrhtaše svi temelji zemlje.

⁶I ja rekoh: „Vi ste bogovi i sinovi Svevišnjega,
⁷ali čete umrijeti kao i sinovi ljudski, past čete kao jedan od knezova!“

⁸Pođi i sudi Ti zemlji, o Gospode, jer baština su Tvoja svi narodi!

LXXXIII

Pjesma, psalam Asafov.

- ¹Ne miruj, o Bože, nemoj ostati nijem!
Ne šuti, o Gospode!
- ²Jer gle, neprijatelji Tvoji bjesne
i mrzitelji Tvoji podižu glave.
- ³Protiv naroda Tvoga spletke kuju,
dogovoraju se protiv štićenika Tvojih.
- ⁴Oni govore: „Hajdemo da ih uništimo
da narod više ne budu,
da se na ime Izrael i ne pomišlja više.“
- ⁵Da, oni jednoglasnu odluku donose,
oni savez sklapaju protiv Tebe,
⁶satori edomski i Jišmaelci, Moapci i Hagrijci,
⁷Gebal i Amon i Amalek, Filisteja sa stanovnicima Tira,
⁸i Asirci se sa njima udružiše
pružiše ruke potomcima Lotovim.
- ⁹Učini njima kao Midjancima,
kao Siseri i Jabinu na potoku Kišonu,
¹⁰koji padoše blizu En-Dora i postaše gnojivo njivi.
- ¹¹Kao Oreb i Zeb neka budu prvaci njihovi,
kao Zebah i Salmuna neka budu njihove vođe.
- ¹²A oni vikaše: „Osvojimo krajeve Božije!“
- ¹³O Bože, predaj ih olujama burnim,
kao pljevu neka ih nosi vjetar,
¹⁴kao što vatra proždire šumu,
kako plamen užari planine.
- ¹⁵Tako ih goni olujom Svojom,
prestravi ih nevremenom silnim!
- ¹⁶Neka im lica potonu u sramu,
da ime Tvoje oni traže, o Gospode!
- ¹⁷Neka postiđeni i prestravljeni budu dovijeka,
neka od srama izginu.
- ¹⁸Neka moraju spoznati da si Ti, koji se Gospod zoveš,
Svevišnji nad zemljom.

LXXXIV

*Upravitelju pjevačkoga zbora, po gatskom napjevu.
Psalam sinova Korahovih.*

¹Kako su mili stanovi Tvoji,
Gospode nad vojskama!

²Duša mi gine i čezne
za predvorjima Tvojim.

³I ptica nalazi kuću,
a lastavica gnijezdo za se, gdje
mladunčad svoju krije, Tvoji
oltari, Bože nad vojskama,
Kralju moj i Gospode!

⁴Blago onima što u Domu Tvome žive,
slaveći Te bez prestanka.

⁵Blago ljudima, čija snaga si Ti,
kojima je srce žudno hodočašća.

⁶Kad prolaze dolinom suhom,
u izvorište voda je mijenjaju
i prva je kiša blagoslovom prekrije.

⁷Oni koračaju od sile do snage
i pojavljuju se pred Bogom u Sionu.

⁸Gospode, Bože nad vojskama,
počuj molitvu moju,
poslušaj, o Bože Jakovljev!

⁹Bože, štitu naš, gle,
pogledaj lice pomazanika Svoga!

¹⁰Jer dan u Domu Tvome
vrijedniji je od hiljadu drugih,
milije mi je biti na pragu Doma Božijeg
nego boraviti u šatoru bezbožnika.

¹¹Jer Bog, Gospod, je sunce i štit,
Gospod poklanja milost i slavu,
ko u nevinosti hodi tom ne uskraćuje ništa.

¹²O Gospode nad vojskama,
blago čovjeku što se u Tebe uzda!

LXXXV

*Upravitelju pjevačkoga zbora.
Psalam sinova Korahovih.*

¹Gospode, Ti milostiv bijaše
prema zemlji Svojoj
i okrenu sudbinu Jakovu.

²Ti grijeha oprosti narodu
i prekri sve grijehove njihove.

³Srdžbu Svoju napusti,
okrenuo se od ognja gnjeva Svoga!

⁴Obnovi nas, Bože spasenja našeg
i odbaci zlovolju prema nama!

⁵Ili ćeš se srditi na nas dovijeka,
srdžbu prenositi sa koljena na koljeno?

⁶Zar nas oživjeti nećeš,
da se narod Tvoj raduje Tebi?

⁷Bože, pokaži nam milosrđe
i pokloni nam spasenje!

⁸Želim čuti šta Bog, Gospod pripovijeda,
mir će pokloniti narodu Svom i čednima,
samo da se bezumnosti ne vrate!

⁹Zaista je spas Njegov blizu onima
što Ga se boje, zemlju će grliti sreća sjajna.

¹⁰Kada se milost i istina susretnu,
kad se pravda i mir zagrle,

¹¹vjernost će nicati iz zemlje
i pravda sa neba gledati.

¹²Gospod će nam dobrotu podariti,
i zemlja će pokloniti urod svoj.

¹³Pravda će stupati pred Njim
i koračati stazama Njegovim.

LXXXVI

Molitva Davidova.

¹Prigni uho, o Gospode, i usliši me, jer jadan sam i sirot,
²čuvaj dušu moju jer sam posvećen Tebi,
spasi slugu Svoga koji se u Te uzda!
³Smiluj se Gospode, jer Tebi vapim dovijeka.
⁴Razveseli duh sluge, jer Tebi uzdižem dušu svoju.
⁵Jer Ti si Gospode dobar i rado praštaš,
bogat oprostom za sve što Te zazivaju.
⁶Usliši Gospode moju molitvu,
i pripazi na glasni vapaj moj!
⁷U dan tjeskobe se obraćam Tebi, jer ćeš me uslišati!
⁸Nema Ti ravna među bogovima, Gospode,
i ništa ne sliči djelima Tvojim.
⁹Svi narodi koje si stvorio doći će i moliti se,
samo Tebi, o Gospode, i slaviti ime Tvoje.
¹⁰jer si velik i stvaraš čuda, Bože jedini.
¹¹Gospode, pokaži mi stazu,
da hodim u istini Tvojoj, upravi srce moje na jedno,
da se bojim Tvoga imena!
¹²Svim srcem ћu Te slaviti, Gospode, moj Bože,
i čast prinositi imenu Tvome.
¹³Jer velika je Tvoja milost, posvećena meni
i Ti me izbavi iz dubina carstva mrtvih.
¹⁴O Bože, oholi se digoše na me,
mnoštvo silnika život mi vreba,
a Tebe nemaju pred očima,
¹⁵ali Ti si, Gospode, milostiv i blag,
spor na srdžbu – velikog milosrđa i vjernosti.
¹⁶Pogledaj na me i smiluj mi se,
slugi Svome podari Tvoju silu,
i spasi sina sluškinje Svoje.
¹⁷Na meni načini znak dobrote Svoje,
tako će mrzitelji u sramoti svojoj uvidjeti,
da si mi, Gospode, pomogao i utjeha mi bio.

LXXXVII

Psalam sinova Korahovih, pjesma.

¹Temelj je Njegov na svetim gorama,

²Gospod ljubi kapije Siona

i milije su mu od svih šatora Jakovljevih.

³Divote se govore o tebi,

o grade Božiji!

⁴, „Rahab i Babilon brojat ču

onima što me poštuju,

Filisteja, Tur i narod etiopski

i oni su rođeni tamo.“

⁵Ali za Sion će reći:

„Čovjek za čovjekom rođen je tu,

Svevišnji ga sam utemelji!“

⁶Gospod broji kad upisuje narode:

„Ovaj je rođen tamo.“

⁷A oni igraju i pjevaju:

„U Tebi su izvori svi moji!“

LXXXVIII

Pjesma, psalam sinova Korahovih. Upravitelju pjevačkoga zbora, po napjevu: „Bolest“ u zboru. Poučna pjesma, od Hemana, Ezrahijca.

¹O Gospode, Bože spasenja moga,
danju i noću vapim Tebi!

²Neka dođe preda Te molitva moja,
prigni uho jaucima mojim!

³Duša mi je sita tjeskobe i muke
i života tok mi se ka carstvu mrtvih slijeva,
⁴a već me računaju među one,
što u grob tonu, kao čovjek sam bez snage.

⁵Među mrtvima ležim, sličan ubijenima,
što u grobu miruju – na koje više ne misliš,
na one što odsječeni su od ruke Tvoje.

⁶U najnižu jamu me ostavi,
u tamu i mrtvila bezdan.

⁷Na meni bdiće gnjev Tvoj,
sve valove Svoje pustio si da buče.

⁸Sve poznanike otkloni od mene,
načinio da im gnusan budem,
zatvoren sam i ne mogu izaći.

⁹Oči se moje gase od bijede,
Tebe sam, o Gospode, svakodnevno sazivao,
i ruke svoje pružao Tebi.

¹⁰Da li ćeš čuda načiniti na mrtvima,
ili će sjenke uskrasnuti i slaviti Te?

¹¹Zar će se milost Tvoja u grobu pripovijedati
i istine Tvoje objavljivati u bezdanu i jami?

¹²Da li će se čudesa Tvoja obznaniti u tami
i pravda u zemlji zaboravljenih?

¹³Ipak vapih Tebi, o Gospode,
prije jutra molitvu Ti upućujem.

¹⁴Zašto odbacuješ dušu moju, Gospode,
zašto kriješ lice od mene?

¹⁵Jadan sam i umirem od mladosti već,
snosim strahote i pomoći nemam.

¹⁶Sud srdžbe pređe preko mene,
strahote me srušiše do temelja.

¹⁷Poput voda me opkoliše svaki dan,
opsjedaše me odasvud.

¹⁸Udaljio si od mene i prijatelja i druga,
svi poznanici moji su u tami.

LXXXIX

Poučna pjesma, od Etana, Ezrahijca.

¹Milosrđe Gospodovo želim opjevati dovijeka
i istinu Njegovu objavljivati sa koljena na koljeno.

²Jer kažem: „Milost se gradi za vremena sva,
vjernost svoju dokazat ćeš na nebu.“

³,„Sa izabranikom Svojim Savez načini,
zakleh se Davidu slugi Svome:

⁴Tvoje potomstvo održat ču dovijeka
za sva pokoljena učvrstiti prijestolje Tvoje!“

⁵Nebesa će hvaliti Tvoja djela čudesna,
o Gospode, vjernost Tvoju u Zboru svetih!

⁶Jer ko u oblacima je sličan Gospodu,
ko liči na Gospoda među sinovima Božijim?

⁷Bog je strahovit u Zboru svetih,
velik i strašan je svima oko sebe.

⁸Gospode, Bože nad vojskama, ko silan je kao Ti?
A vjernost Te okružuje!

⁹Ti ponosnim morem vladaš,
obuzdavaš silu vodenih valova.

¹⁰Ti sasječe Rehaba i zgazi,
snažnom desnicom rasu neprijatelje Svoje.

¹¹Nebesa su Tvoja kako i zemlja,
krug zemaljski i sve što je u njemu,
svemu Ti udari temelj.

¹²Sjever i jug Ti stvori,
Tabor i Hermon kliču imenu Tvojem.

¹³Silna je ruka Tvoja i mišići snažni,
visoko uzdignuta desnica pobjedonosna.

¹⁴Pravičnost i pravo su temelj trona Tvoga,
milost i odanost pred licem su Tvojim.

¹⁵Blago narodu vičnu svetom klicanju!
Gospode, u sjaju Tvoga lica će da hode.

¹⁶U Tvom se imenu raduju svagda
i uzdigoše se pravdom Tvojom,

¹⁷jer Ti si slava njihova silna
po Tvojoj milosti raste snaga naša.

¹⁸A Gospod, štit je naš,
i iz Izraela naš Kralj potiče!

¹⁹Nekoć si u viđenju pobožnima
govorio ovako: „Poslah pomoć
jednome junaku, izabranika
iz naroda sam uzdigao,

²⁰nađoh slugu Svoga Davida
i pomaza ga uljem svetim,

²¹da ruka Moja svagda s njime ostane
i desnica Moja da mu snagu daje.

²²Neka ga ne nadvlada nijedan dušmanin,
niti tlačitelj da ga tlači,

²³neprijatelje ču pred njim zdrobiti,
a mrzitelje njegove pogubiti!

²⁴Neka je milost Moja uz njega
i u Mome imenu neka mu raste snaga.

²⁵Ruku ču njegovu utopiti u more
a u rijeku desnicu njegovu.

²⁶On će Me zvati: Otac si moj,
moj Bog i stijena spasenja moga.

²⁷A Ja ču ga prvorodenčem učiniti
najvišim kraljem na zemlji.

²⁸Neka ga vječno štiti Moja milost
i Savez Moj vjerni.

²⁹Vječnim ču učiniti potomstvo njegovo
i prijestolje mu kao dan nebeski.

³⁰Ako li mu sinovi Zakon odbace
i ne budu hodili po naredbama Mojim,
³¹odredbe ako obeščaste
i zapovijedi zapostave.

³²Šibom ču kazniti nedjelo njihovo,
udarcima ljutim njihovu krivicu,

³³ali mu Svoju naklonost oduzeti neću,
niti ču prekršiti vjernost Svoju.

³⁴Savez moj odbačen neće biti,
niti ču poreći obećanja Svoga!

³⁵Jednom se zakleh u svetosti,
zar da Davida varam i lažem?

³⁶Potomstvo njegovo će dovijeka ostati
i tron njegov kao sunce preda Mnom,

³⁷kao mjesec vječan ostat će,
vjerni svjedok na nebu.

³⁸A ipak silno se razgnjevi
i odbaci pomazanika Svoga!

³⁹Prezre ti Savez sa slugom Svojim
i krunu njegovu do zemlje ponizi,

⁴⁰sve zidine njegove uruši
i tvrđave mu pretvori u ruševine.

⁴¹Pljačkaju ga svi što naiđu,
ruglo posta susjedima svojim.

⁴²Desnicu neprijatelja Ti uzdiže,
sve dušmane njegove razveseli.

⁴³Ti otupi oštricu mača njegova
i ne pokloni mu pobjedu u ratu,

⁴⁴sjaju njegovom učinio si kraj
i tron njegov oborio u blato,

⁴⁵dane mladosti njegove Ti prekrati
i prekrio ga stidom i poniženjem.

⁴⁶Dokle, o Gospode, ćeš se skrivati?
Da li će srdžba Tvoja goriti dovijeka?

⁴⁷Sjeti se mene! Šta je to život?
Zašto uzaludno stvori sinove ljudske?

⁴⁸Gdje je ijedan koga smrt ne pokosi
čija se duša spasi od sile groba?

⁴⁹Gdje je, o Gospode, milosrđe Tvoje,
što ga obeća Davidu u vjernosti Svojoj?

⁵⁰Sjeti se, o Gospode, poniženja i rugla
što sluge Tvoje snalazi svakodnevno,

u srcu nosim mržnju naroda mnogo,
⁵¹s kojom nasrću dušmani Tvoji o Gospode,

s kojom ponižavaju korake pomazanika Tvoga!

⁵²Neka je blagoslovjen Gospod dovijeka!
Amin, Amin!

XC

Molitva, od Mojsija.

- ¹Gospode, utočište si naše, od koljena do koljena!
²Prije no što se rodiše planine i stvorena zemlja
i svijet bijaše, bio si, Bože, od vijeka do vijeka!
³Smrtnike u prah vraćaš i govorиш:
„Vratite se sinovi ljudski!“
⁴Jer hiljadu godina pred Tobom je
kao jučerašnji dan što je minuo i kao straža noćna.
⁵Ti puštaš da se razliju poput rijeke,
poput sna jutarnjeg ih odnosiš, kao trava što nikne,
⁶koja je u jutro procvala zelena ali uveče isčezne.
⁷Zaista, izjeda nas srdžba Tvoja
i isčeznemo brzo pred Tvojim gnjevom.
⁸Naše si grijeha pred sebe stavio,
skrivene naše prestupe u svjetlost lica Svoga.
⁹Jer svi dani naši minuli su od Tvoje srdžbe
kao uzdah dovršismo godine svoje.
¹⁰Vrijeme života traje sedamdeset godina
i osamdeset godina, ako dođe visoko,
a ipak je dobit njihova jedino muka i nevolja,
jer brzo prolazi i mi odlijećemo.
¹¹Ali ko prepoznaće snagu srdžbe Tvoje
gnjev Tvoj, straha vrijedan?
¹²Podući nas da dane svoje ispravno brojimo,
da mudro srce mi steknemo!
¹³Vrati se nama, o Gospode, dokle ćeš?
Milosti imaj sa slugama Svojim!
¹⁴Jutrom nas zasiti milošću,
da kličemo i da se veselimo u sve dane!
¹⁵Obraduj nas u dane tjeskobe, za ljeta koja smo stradali.
¹⁶Neka se slugama pokaže djelo Tvoje
i Tvoja slava svoj djeci njihovoj.
¹⁷Neka vlada nad nama dobrota Gospoda,
Boga našega, daj nam uspjeh djelu ruku naših,
jest, daj uspjeh djelu ruku naših!

XCI

¹Onaj što pod zaštitom Svevišnjeg bdije,
koji stanuje pod sjenkom Svemogućega,
²taj Gospodu govori: Ti utočište si moje
tvrđava, moj Bog, u Kojeg se uzdam!

³Zaista, Bog će te spasiti od zamke ptičarske,
od kuge pogubne.

⁴Perjem će Te svojim prekriti
i pod krilima Njegovim ćeš utočište naći,
vjernost je Njegova utvrda i štit.

⁵Strahota noći se bojati ne moraš
niti strijela što danju lete,

⁶a ni kuge što se vuče kroz sumrak
i pošasti što u podne hara.

⁷Pa i ako hiljade padnu kraj tebe
i desetine hiljada kraj desnice tvoje
tebi se neće primaći!

⁸Ali okom ćeš posmatrati i vidjeti
bezbožnicima kako se plaća!

⁹Jer ti govorиш: „Gospod mi je utočište!“
Najvišeg ti odabra sebi za okrilje.

¹⁰Nesreća te snaći neće,
nevola se neće primaći šatoru tvome,
¹¹jer anđelima Svojim zapovijedi
da te čuvaju na svim putevima.

¹²Na rukama da te nose
da se ne spotakneš o kamen.

¹³Nogom ćeš gaziti lava i ljuticu,
zgazit ćeš lavića i zmiju.

¹⁴On se uz Mene vezao, zato ćeš ga spasiti,
neka siguran bude jer Moje ime pozna.

¹⁵Ako Me zazove Ja ćeš ga uslišiti.
Sa njim sam u nevolji, izbavit ćeš ga
i slavu mu donijeti.

¹⁶Zadovoljiti ćeš ga životom dugim
pokazati mu spasenje!

XCII

Psalam, pjesma, za subotu.

¹Dobro je Gospoda slaviti
i pjevati imenu Tvome, Svevišnji,
²u jutro objavljuvati milost Tvoju
a u noćima naviještati vjernost,
³uz harfu od deset žica i liru,
sa pjesmom uz citaru.

⁴Jer me obradova, o Gospode, kroz djela Svoja
i slavim uzvišena djela ruku Tvojih!

⁵O Gospode, kako su silna Tvoja djela
kako duboke sve misli i naum Tvoj.

⁶Nerazuman čovjek to ne spoznaje,
ludak to ne shvata.

⁷Kada bezbožnici zelene kao trava
i kada svi zločinci cvjetaju,
to je samo zato da vječno zatrti budu!

⁸Ali Ti, Gospode, dovijeka uzvišen ostaješ!

⁹Jer gle, Gospode, Tvoji neprijatelji,
da zaista, neprijatelji Tvoji ginu,
svi zločinci bit će rasijani!

¹⁰Ali rog moj Ti uzdiže kao u bivola,
preljevaš me uljem prečistim

¹¹i oko će moje s visoka gledati na one
što vrebaju i uho će slušati zločinca
što se protiv mene uzdiže.

¹²Kao palma će cvjetati pravednik,
rasti će kao cedar libanonski.

¹³Što zasađen je u Domu Gospodnjem,
što cvatu u Gospodnjim predvorjima,

¹⁴još u starosti oni plod donose,
sočni i puni svježine,

¹⁵da navijeste, da pravedan je Gospod,
moja stijena, Onaj na Kome nema nepravde.

XCIII

¹Gospod kraljuje veličanstvom obučen,
opasan moći i silom zaodjeven,
čvrsto stoji krug zemaljski,
poljuljati se neće.

²Postojan je tron Tvoj od iskona,
Ti si od vječnosti!

³Rijeke huče, o Gospode,
rijeke se uzdižu silno,
rijeke podižu valove svoje,
⁴ali moćniji od voda snažnih,
silniji od morskih valova,
Gospod je u visinama!

⁵Posve pouzdana je riječ
obećanja Tvoga:
Kući Tvojoj pripada svetost
u sva vremena,
o Gospode!

XCIV

¹Bože osvetniče, o Gospode,
Bože osvete, pokaži se!

²Digni se, što sudiš zemlji
oholima po zasluzi plati!

³Do kada će bezbožnici, o
Gospode, koliko će još
radovati se svi bezbožnici?

⁴Mnoge oni zlobne govore drže,
s ponosom se hvale drznici.

⁵Narod Tvoj oni tlače, Gospode,
i baštinu Tvoju pritišću.

⁶Dave udovicu i pridošlicu
sirotima život oduzimaju,
⁷a onda kažu: „Gospod to ne vidi,
Bog Jakovljev to ne opaža!“

⁸Urazumite se, vi nerazumni u narodu,
bezumnici kada ćete se urazumiti?

⁹Onaj što uho zasadi da ne čuje?
Koji stvori oko da ne vidi?

¹⁰Onaj što odgaja narode, da ne kazni,
Onaj što ljude uči mudrosti?

¹¹Gospod poznaće misli ljudske
zna da isprazne su.

¹²Blago čovjeku kojeg Ti Gospode
podučavaš i učiš Zakonu,

¹³da mu mir udijeliš od dana nesreće,
dok se grob bezbožniku kopa.

¹⁴Jer Gospod Svoj narod odbaciti neće
niti će napustiti baštinu Svoju

¹⁵jer će se pravo vratiti pravednicima
i sva čestita srca će Ga slijediti.

¹⁶Ko će ustati za mene protiv zlotvora,
ko će za me ustati protiv zločinaca?

¹⁷Da mi Gospod pomoć nije
brzo bi mi duša sišla u mrtvila tišine.

¹⁸Koliko god često rekoh:
„Moja nogu posrće“,
Tvoja me milost, o Gospode,
spasila i štitila.

¹⁹Kraj svih briga srca moga
Tvoje mi utjehe dušu razveseliše.

²⁰Zar će tron zla, koji zakonom nevolje stvara
biti u savezu sa Tobom?

²¹Oni hvataju duše pravednika i proklinju
krv čednog i nevinog.

²²Ali Gospod je čvrsta utvrda moja,
stijena gdje nađoh utočište za se.

²³I pusti da nepravda njihova
na njih same padne,
a zlom njihovim ih uništi,
Gospod, naš Bog, će ih zatrti.

XCV

¹Dođite, kličimo Gospodu,
uzvikujmo stijeni spasenja našeg!

²Pred lice Mu sa pohvalom stupimo
pjesmama Ga hvalimo svojim!

³Jer Gospod je uzvišeni Bog

i silni Kralj bogova svih,

⁴u ruci Njegovoj su dubine zemlje,

i vrhovi planina Njegovi su,

⁵Njegovo je i more, jer ga stvori

i kopno koje načiniše ruke Njegove.

⁶Dođite, molimo se i na koljena padnimo,
hvalimo Gospoda, Stvoritelja.

⁷Jer Bog je naš, narod smo paše Njegove
i ovce ruke Njegove.

⁸Kada Mu danas glas čujete:

„Ne budite srca tvrda kao u Meribi,
kao u dan Mase u pustinji,

⁹očevi Me vaši iskušaše i ispitaše,
premda vidješe sva djela Moja!

¹⁰Četrdeset godina jadio Me naraštaj taj,
pa rekoh: „Narod su nestalna srca
i ne razumiše oni staze Moje!

¹¹Stog se zakleh u srdžbi Svojoj:
Nikad neće ući u moj spokoj!“

XCVI

¹Pjevajte Gospodu, pjesmu novu,
pjevaj Gospodu, zemljo sva!

²Pjevajte Gospodu, hvalite uzvišeno ime.
Navještajte svakodnevo spasenje Njegovo.
³Kazujte paganima slavu Njegovu,
svim narodima Božija čудesa!

⁴Velik je Gospod, hvale dostojan,
vredniji hvale od svih bogova!

⁵Jer bogovi naroda svih su idoli,
ali je Gospod nebesa stvorio!

⁶Slava je i veličanstvo pred Njim
sila i sjaj u Svetištu Njegovom.

⁷Dajte Gospodu, vi narodi,
dajte Gospodu slavu i moć.

⁸Prinesite Gospodu slavu imena Njegova!
Prinosite žrtve i uđite u presvete dvorove.

⁹Poklonite se Gospodu u svetom nakitu,
strepi pred Njim, zemljo sva!

¹⁰Raširite među paganima da Gospod vlada!
Svijet učvrsti da se ne poljula.
Narodima će presuditi pravedno.

¹¹Neka se raduju nebesa i neka kliče zemlja,
neka huči more i sve što je u njemu!

¹²Neka se veseli polje i sve što na njemu je!
Neka drveće svo u veselju jauče,

¹³pred Gospodom, jer dolazi,
jer stiže suditi zemlji.

Krug zemaljskom sudit će u pravdi
i narodima u istini Svojoj!

XCVII

- ¹Gospod kraljuje, neka se zemlja veseli,
mnoštvo ostrva neka se raduje.
- ²Oblaci i tama opsjedaju Njega,
pravednost i pravo temelj su
prijestolja Njegova.
- ³Oganj je pred Njim
izgara neprijatelje Njegove.
- ⁴Zemlju obasaše Njegove munje,
zemlja to vidi i strepi.
- ⁵Gore se kao vosak tope pred Gospodom
pred Gospodarom zemlje čitave.
- ⁶Nebesa kazuju pravdu Njegovu,
i narodi Mu svi vide slavu.
- ⁷Posramljeni će biti svi oni,
što slikama služe i idole slave,
pred njim kleče Bogovi svi.
- ⁸Sion čuje i veseo je,
Judine kćerke se raduju,
zbog suda Tvoga, o Gospode.
- ⁹Jer ti Gospode, najviši si
nad zemljom svom,
uzvišen nad bogovima svim.
- ¹⁰Vi što Gospoda ljubite, zlo mrzite!
On čuva duše čednika i spasava ih
od ruku bezbožnika.
- ¹¹Pravedniku će svjetlo biti poklonjeno
i radost njegovom srcu nevinom.
- ¹²Gospodu se radujte, vi pravednici
slavite sveto ime Njegovo!

XCVIII

¹Gospodu pjevajte pjesmu novu!
Jer je čuda stvorio,
pobjedu Mu prinese desnica Njegova
i sveta ruka Njegova.

²Gospod obznani spasenje Svoje
pred paganima objavi Svoju pravdu.

³Spomenu se dobrote i odanosti
prema kući Izraela,
svi krajevi svijeta vidješe spas Njegov.

⁴Zemljo, raduj se Gospodu,
raduj se, kliči i pjevaj!

⁵Pjevajte Gospodu uz citaru,
uz citaru i uz zvuk harfe,

⁶uz trube i zvuke rogova,
kličite Gospodu.

⁷Neka huči more i što je u njemu,
krug zemaljski i stanovnici njegovi,

⁸Rijeke neka plješću rukama,
zajedno sa njima neka se brda raduju!

Jer Gospod dolazi zemlji da presudi.

⁹Vladat će krugom zemaljskim po pravdi
i narodima po pravičnosti.

XCIX

¹Gospod kraljuje i narodi drhte,
sjedi nad kerubima – stresa se zemlja!

²Jer Gospod je velik u Sionu
i uzvišen nad svim narodima.

³Neka hvale uzvišeno i blagorodno ime,
ono je sveto!

⁴Kralj si moćni koji pravdu voli,
pravednost si utvrdio,
pravo i pravednost vršiš u Jakovu.

⁵Uzvisite Gospoda, našeg Boga,
padnite pred podnožje Njegovo, ono je sveto.

⁶Mojsije i Aron među svećenicima Njegovim
i Samuel među onim koji zazivaju ime Njegovo:
zazivaju Gospoda i On ih usliša.

⁷Iz stupa oblačnog priповijeda njima,
sačuvaše zapovijedi Njegove i Zakone
koje im dade.

⁸Gospode, Bože naš, Ti si ih uslišao,
Bože milostiv si bio njima,
premda si kažnjavao grijeha njihove.

⁹Uzvisujte Gospoda, našeg Boga,
i padnite pred Svetu goru Njegovu!
Jer Gospod je svet, naš Bog.

C

Pjesma, za žrtvu zahvalnicu.

¹Kliči Gospodu, zemljo sva!

²Služite Gospodu u veselju,
pred Gospoda dođite radosni!

³Spoznajte, Gospod je Bog,
On nas stvori, a ne mi sami,
narodom Svojim i ovcama
ispaše Njegove.

⁴Uđite s hvalama na vrata Njegova
u dvore Njegove s pjesmama,
hvalite Ga, ime Mu slavite!

⁵Jer Gospod je dobar,
milost Njegova je vječna
i od koljena do koljena,
vjernost Njegova.

CI

Psalam Davidov.

¹Da zapjevam o milosti i pravdi,
Tebi, Gospode ču da zasviram!

²Upoznati želim put bezgrešni!
Kada ćeš mi doći?

Hoditi želim u nevinosti srca svoga
u domu vlastitom.

³Pred oči ništa opako stavljati neću,
jer mrzim djela bezbožna,
ne želim ih slijediti.

⁴Opako srce neka je daleko od mene,
zločinca upoznati ne želim.

⁵Ko bližnjeg u potaji kleveće
toga ču zatrti,
one ohola oka i ponosna srca
ja ne ljubim.

⁶Gledam na vjerne u zemlji
neka kod Mene stanuju,
ko hodi putem nevinosti
neka Mi služi!

⁷U domu Mom nek ne stanuje
ko si prevaru dopušta,
onaj što laži zbori

neće opstati pred Mojim okom.

⁸Svakog ču jutra bezbožnike
zatrti i uništavati u zemlji,
da sve zločince istrijebam
u gradu Gospodnjem!

CII

Molitva potlačenog, kad očajava i pred Gospodom izljeva muku svoju.

¹O Gospode, čuj molitvu moju,
neka vapaj moj pred Tebe dođe!

²Ne skrivaj lice preda mnom
u danu tjeskobe moje, prigni uho,
ovog dana kada Te pozivam,
brzo me usliši!

³Jer moji dani nestaju poput dima,
a moje kosti gore kao oganj.

⁴Srce mi je uvelo kao pokošena trava
i hljeb svoj zaboravih jesti.

⁵Od snažnih jecaja mojih
kosti mi uz kožu prioniše.

⁶Sličan sam pelikanu u pustinji,
postah kao sova u ruševinama,

⁷Bdijem i tugujem osamljen
kao ptica na krovu.

⁸Svagda me grde dušmani moji,
proklinju me oni što bjesne na me,

⁹jer pepeo poput hljeba jedem
i u piće uljevam suze svoje,

¹⁰zbog Tvoje srdžbe i gnjeva
jer si me uzdigao i bacio.

¹¹Dani su mi poput sjenke duge
i sušim se poput trave.

¹²Ali Ti, Gospode, opstaješ zauvijek
i sjećanje na Tebe od koljena do koljena.

¹³Ti ćeš se dignuti, smilovat ćeš se Sionu:
vrijeme, da mu se smiluješ, vrijeme je došlo!

¹⁴Jer sluge ljube svaki kamen Siona
i tuguju nad ruševinama njegovim.

¹⁵Onda će pagani strahovati od imena Božijeg
i sve zemlje kraljevi od slave Tvoje,

¹⁶kad Gospod opet sagradi Sion
i pokaže se u slavi silnoj.

¹⁷Kada se osvrne na prošnju beskućnika
i ne prezre molitve njihove.

¹⁸Zapisano će biti rodovima što dolaze
da bi narod, koji se tek izroditи treba,
mogao štovati Gospoda uzvišena,

¹⁹da je pogledao sa visina Svoga svetišta
da je Gospod sa neba pogledao zemlju,

²⁰da čuje jauke zarobljenika
i da izbavi smrti predane.

²¹Neka slave ime Gospodovo Sionu,
i Njegovu hvalu nek šire u Jeruzalemu,
²²kad se narodi skupe i kraljevstva
da Gospodu služe.

²³Na sred puta On smanji snagu moju,
i dane on moje prekrati.

²⁴A ja rekoh: „Moj Bože, ne uzmi me
usred mojih dana! Kroz sve rodove
traju godine Tvoje!

²⁵U početku utehelji zemlju
i nebesa Tvojih ruku su djelo,
²⁶isčeznut će ali Ti ćeš opstati,
svi će oni poput haljine posiviti
kao odjeću Ti ćeš ih mijenjati
i naposljetku će nestati.

²⁷Ali Ti opstaješ, Ti koji jesi
i godinama Tvojim kraja nema!

²⁸Djeca sluga Tvojih će ostati
i potomstvo njihovo trajat će pred Tobom.“

CIII

Od Davida.

¹Gospoda hvali, dušo moja,
i sve što je u meni,
neka slavi sveto ime Njegovo!
²Gospoda slavi, dušo moja,
i ne zaboravi dobro što učini!

³Onaj što ti sve grijeha oprosti
i lijeći sve slabosti tvoje,
⁴koji život tvoj od propasti izbavlja
koji te kruniše milošću i dobrotom,
⁵koji te siti i ispunjava dobrima
i kao orlu ti mladost obnavlja.

⁶Gospod pravičnost čini
i stvara potlačenima pravdu.

⁷Mojsiju objavi puteve Svoje,
djeci Izraela sva Svoja djela.

⁸Milosrdan i milostiv je Gospod,
strpljiv i velike dobrote.

⁹Gnjevan nije za vremena vječna
i neće dovijeka goriti srdžba Njegova.

¹⁰Ne postupa sa nama po grijesima našim
niti nam plaća po našim krivnjama.

¹¹Jer kako su nebesa uzdignuta nad zemljom,
tako je milost Njegova s onima koji Ga se boje.

¹²Koliko je istok udaljen od zapada,
toliko On udaljuje bezakonja naša od nas.

¹³Kako se otac smiluje dječici,
tako se Gospod smiluje onima koji Ga se boje.

¹⁴Jer dobro zna kako smo sazdani,
prisjeća se da smo prašina.

¹⁵A dani čovječiji su poput trave,
kao cvjetić na livadi on cvjeta,

¹⁶a prvi vjetar kad ga dodirne - nestane,
ne pamti se ni mjesto njegovo.

¹⁷Ali milost Božija je od vječnosti do vječnosti
za sve one što Ga se boje.

¹⁸Nad onima što Mu Savez čuvaju
i pamte Mu zapovijedi da ih izvrše.

¹⁹Gospod na nebesima postavi prijestolje Svoje,
i kraljevstvo Njegovo vlada svima!

²⁰Blagoslovite Gospoda, anđeli Njegovi,
vi moćni i snažni, što volju Mu činite,
vi poslušni riječi Njegovoj.

²¹Blagoslovite Gospoda, vi vojske Njegove,
namjesnici Njegovi što Mu milo činite.

²²Blagoslovite Gospoda i sva djela Njegova,
na svakom mjestu vlasti Njegove.

Blagoslovi Gospoda, dušo moja!

CIV

- ¹Slavi Gospoda, o dušo moja!
O Gospode, Bože moj, silno si velik,
obavijen čašću i slavom,
- ²Ti svjetlošću se prekrivaš kao plaštom.
Nebo si razapeo kao šator.
- ³Ti što stubove odaja
na vode postavi,
koji oblake činiš kočijom
koji jašeš na krilima vjetra,
- ⁴koji oluje činiš glasnicima,
plamen i oganj slugama Svojim.
- ⁵Zemlju Ti postavi na temelje njene
da poljuljana ne može biti.
- ⁶Ti je dubokim vodama prekri kao plaštom
i mora stojaše iznad planina.
- ⁷Na Tvoju se prijetnju povukoše,
na zvuk gromova Tvojih se razbjježaše.
- ⁸Planine se uzdigoše, doline spustiše
na mjesta koja im Ti odredi.
- ⁹Jasne im granice postavi
da zemlju nanovo prekriti ne mogu.
- ¹⁰Ti izvore šalješ u doline,
što među planinama teku,
- ¹¹i napajaju sve zvijeri divlje,
divlji magarci žeđ gase njima.
- ¹²Od njih ptice nebeske imaju dom
i pjevaju među granama.
- ¹³Planine natapa iz odaja uzvišenih,
zemlja se siti plodom Njegovih ruku.
- ¹⁴Ti daješ da trava niče za stoku
i bilje na korist čovjekovu,
hljeb i hranu da izvede iz zemlje

¹⁵i vino što srce veseli čovjeku,
ulje što mu lice osvježi
i hljeb što osnažuje srce ljudsko.

¹⁶Stabla se Gospodova napajaju hranom
cedre libanonske koje posadi.

¹⁷Tamo se ptice gnijezde,
u čempresu dom je rodin.

¹⁸Planine visoke su za brdske koze,
a pećine su jazavcu sklonište.

¹⁹Ti mjesec stvori za doba godišnja
i sunce znade kada ima zaći.

²⁰Kad tmine rasprostreš i noć padne
tad u njoj vrebaju životinje šumske.

²¹Lavići mladi za plijenom love
i hranu svoju od Boga traže.

²²Kad sunce osvane nestaju
i liježu u brloge svoje.

²³Tad čovjek ide za poslom svojim
i na rad dok noć ne padne.

²⁴O Gospode, kako su brojna djela Tvoja!
Sve si u mudrosti načinio,
zemlja je puna stvorenja Tvojih

²⁵i mora velika i široka
u njemu vrvi bez broja,
životinje velike i male.

²⁶Tamo gdje brodovi plove,
tu je Levijatan
kojeg stvori da se u njemu igra.

²⁷Sva ova bića na Tebe čekaju,
da ih nahraniš na vrijeme.

²⁸Što im daš oni sabiru,
otvorиш li ruku nasite se dobrima.

²⁹A sakrliješ li lice, tuguju,
ako dah im oduzmeš, uginu
i vraćaju se u prah.

³⁰Pošalješ li dah Svoj, oni nastaju
i tako obnavljaš lice zemlje.

³¹Neka dovijeka traje slava Gospoda,
neka se raduje Gospod djelima Svojim!

³²On zemlju pogleda i ona se strese,
dotakne planine i one se zadime!

³³Pjevat će Gospodu dokle god živim,
svirat će Bogu dokle god me bude.

³⁴Neka mu je milo pjevanje moje,
radovat će se Gospodu.

³⁵Nek zločinci sa zemlje nestanu
i grešnika neka više ne bude.

Blagoslovi Gospoda, o dušo moja!
Haleluja!

CV

¹Hvalu Gospodu dajte!
Prizivajte ime Njegovo,
navjestite među narodima
sva Njegova djela!

²Pjevajte Mu, svirajte Mu,
pripovijedajte,
sva čudesa Njegova!

³Dičite se svetim imenom,
neka se raduju srca što Gospoda traže!

⁴Gospoda i silu Njegovu tražite,
lice Njegovo, tražite svuda!

⁵Djela se sjetite koje načini,
čudesa i sudova usta Njegovih,

⁶Abrahamov rod sluga je Njegov
sinovi Jakovljevi su Njegovi izabranici!

⁷On je Gospod, naš Bog,
u sav svijet idu sudovi Njegovi.

⁸Zavjeta se Svog sjeća dovijeka
riječ koju zapovjedi, hiljadu koljena,

⁹Zavjet što ga sa Abrahamom načini
i Zavjet Svoj Jakovu.

¹⁰Ustanovi je kao Zavjet Jakovu,
Izraelu kao vječni Savez!

¹¹I govoreći: „Tebi ču dati kaanansku zemlju
kao dio u baštinu vašu.“

¹²Kada ih još bješe malo na broju
i kad bjehu pridošlice u njoj.

¹³Kada se skitaše od naroda do naroda,
od kraljevstva do kraljevstva,

¹⁴nikom ne dopusti da im zlo učini,
kažnjavao je zbog njih kraljeve,

¹⁵kazivajući: „Ne dirajte pomazanike Moje,
ne nanosite zla Mojim vjerovjesnicima!“

¹⁶I On pozva glad na zemlju,
sve zalihe hljeba uništi.

¹⁷Pred njima čovjeka posla,
Josip u ropstvo prodan bijaše.

¹⁸Uzama svezaše noge njegove
u gvožđe ga okovaše,

¹⁹dok se ne ispuni predskazanje
Gospodova ga riječ potvrdi.

²⁰Kralj naredi da ga oslobole,
naroda poglavar razriješi njega.

²¹Za domaćina ga stavi kući svojoj
za nadstojnika imanja svoga.

²²Velikaše njegove po volji da uči,
i starce njegove mudrosti da vodi.

²³Tad Izrael u Egipat uđe,
Jakov došljak bješe u Kamovoj zemlji.

²⁴Narod se Njegov umnoži veoma,
i snažniji no dušmani postaše.

²⁵Okrenu im srce da zamrže narod Njegov
da slugama Njegovim opaki budu.

²⁶Mojsija slugu Svog posla
i Arona koga On odabra.

²⁷Među njima činise znakove Njegove
i čudesa u Kamovoj zemlji.

²⁸On tmine posla i smrknu se,
a oni prkosile riječima Njegovim.

²⁹Vode njihove u krv pretvori
i ribe sve uginoše.

³⁰Zemlju im žabama preplavi
i prodriješe u kraljeve odaje,

³¹reče i roj muha doleti
i komarci u sve krajeve njene,

³²umjesto kiše led im dade
i žarki oganj zemlji njihovoj,

³³na loze i smokve im udari
polomi stabla u krajevima tim.

³⁴Reče i skakavci dođoše
i bezbroj gusjenica sa njima.

³⁵U zemlji im bilje svo proždriješe
i rod svih njihovih njiva.

³⁶Svu prvorodenčad njihovu pobi,
prvine svega truda njihova.

³⁷Izvede ih srebrom i zlatom
u plemenima bolesnog ne bijaše.

³⁸Odlasku njihovom se Egipat obradova
jer ga od njih strah spopade.

³⁹Rasprostro je oblak kao krov
i vatu da noć obasja.

⁴⁰Zamoliše i dovede prepelice,
nebeskim hljebom ih nahrani.

⁴¹Stijenu rascijepi i voda navalii
pustinjom poteče kao rijeka.

⁴²Jer sjeti se Svoj Svetog zavjeta
i Abrahama Njegovog sluge.

⁴³Narod Svoj radostan izvede
i s veseljem izabranike Svoje,

⁴⁴pokloni im zemlje paganske
trud naroda baštiniše,

⁴⁵da čuvaju naredbe Njegove
i Zakone da mu paze.

Haleluja!

CVI

¹Slavite Gospoda!
Hvalu Gospodu dajte, jer je dobar.
Vječna je milost Njegova.

²Ko će izreći moćna djela Gospodova?
Ko li Mu iskazat sve pohvale?
³Blagoslovljeni su oni što pravdu čuvaju
i oni što pravdu čine u svako doba!

⁴Sjeti me se, o Gospode,
po dobroti Svojoj prema narodu Tvome.
Ah, posjeti me spasenjem Svojim.
⁵Da uživam blagodati izabranika Tvojih.
Da se radujem veselju naroda Tvoga.
Da se dičim silnom baštinom Tvojom.

⁶Mi grijehismo s očevima našim,
bezakonje činismo
i bezbožno radismo.
⁷Očevi naši u Egiptu ne razumješe
čuda Tvoja.
Oni se ne prisjećaše i ne prisjetiše se
silne milosti,
već se na Svevišnjeg digoše na Crvenom moru.
⁸Ali ih izbavi radi imena Svoga,
da pokaže svu silnu moć Svoju.
⁹Zapovijedi Crvenom moru i ono presahnu,
povede ih iznad valova kao kroz pustinju.
¹⁰Iz ruku mrzitelja ih istrgnu
i spasi ih od ruku dušmana njihovih,
¹¹i vode prekriše njihove neprijatelje,
ne ostade nijednog od njih.
¹²Tada vjerovaše u riječi Njegove

i pjevaše Mu hvalu.

¹³Ali ubrzo zaboraviše djela Njegova
i ne čekaše Njegova savjeta.

¹⁴Pohlepi se odaše u divljini
i kušaše Boga u pustinji.

¹⁵I dade im što iskaše,
ali im groznicu u dušu posla.

¹⁶Kad zavidješe Mojsiju u logoru
i Aronu, svecu Gospodovom,

¹⁷tada se zemlja otvori silno
i Datana proždrije,
Abiramovo prekri mnoštvo,
¹⁸oganj pade među društvo njihovo
i zlotvore sve plamen proguta.

¹⁹Načiniše tele na Horebu,
klanjahu se liku od zlata slivenu.

²⁰Tako zamjeniše slavu svoju
likom bika što pase travu.

²¹Zaboraviše Boga, Spasitelja,
koji čuda načini u Egiptu,
²²i znamenja u Kamovoj zemlji,
i strahote kraj Crvenog mora.

²³Zato reče da će ih uništiti,
ali Mojsije izabranik Njegov,
stade pred Njega na obali
da srdžbu Mu odvrati,
da ih ne uništi.

²⁴Prezrešće oni zemlju željenu
ne vjerujući riječi Njegovoj.

²⁵Žališe se pod šatorima,
ne poslušaše glasa Gospodnja.

²⁶Zakle se tada podignutom rukom:
sve će ih u divljini pokositi,

²⁷da će im potomke među narodima zatrti
da će ih širom zemlje rasuti.

²⁸Posvetiše se Baal Peoru
i žrtve jedoše bogova mrtvih.

²⁹Srdžbu izazvaše Njegovu
djelima svojim,
i bolest među njima izbi.

³⁰Ali se Pinhas diže i sud izvrši
i kuge nestade tada.

³¹U zasluge to Mu uđe,
pravičnost za sva pokoljena dovijeka.

³²Ljutiše Ga i kraj voda meripskih
i Mojsija zbog njih zlo pogodi,
³³jer se digoše protiv duha Njegova
nesmotrenu riječ on izusti.

³⁴I ne istrijebiše naroda
za koje im Gospod naredio bijaše.

³⁵S paganima mijehaše se,
naučiše djela njihova.

³⁶Služiše idolima paganskim,
što im zamka postade.

³⁷Čak sinove svoje žrtvovaše
i kćeri nježne zlodusima,

³⁸nevini krv oni proljevaše, krv
sinova i kćerkii svojih žrtvovaše
likovima kanaanskim.

Zemlja zatrovana krvlju bijaše.

³⁹Djelima se svojim uprljaše,
preljub učiniše nedjelima silnim.

⁴⁰Na Svoj narod Gospod srdžbom planu,
mrska Mu posta baština vlastita.

⁴¹Prepusti ih rukama pagana
i mrzitelji njihovi vladaše njima.

⁴²Tlačiše ih neprijatelji silni
i mučiše ih ruke njihove.

⁴³Mnogo puta ih izbavi
ali njihovo srce ostade uporno,
propadali su zbog zlodjela svojih.

⁴⁴On pogleda na nevolje
kada njihove jauke začu.

⁴⁵Zbog njih se sjeti Zavjeta Svoga,
sažali se u velikom milosrđu blagom.

⁴⁶Učini da nađu milost u onih
što ih zarobiše prije.

⁴⁷Spasi nas, Gospode, naš Bože
i saberi nas od paganih naroda,
da slavimo Tvoje ime,
da se ponosimo hvalom Tvojom.

⁴⁸Blagoslovjen neka je Gospod, Bog Izraela,
od vječnosti do vječnosti!
I sav narod neka kaže: „Amin!“

Haleluja!

CVII

¹Ah, Gospoda hvalite, jer je dobar!
milost Njegova je dovijeka.

²Tako neka kažu svi otkupljenici
što Gospod izbavi iz ruku dušmanskih,
³što ih sabra iz zemalja,
sa istoka i zapada,
sa sjevera do juga.

⁴Lutaše divljinom u samoći pustoj,
grada ne nađoše da u njemu bdiju.

⁵Gladni su bili i žeđu izmoreni,
duša je u njima klonula.

⁶U nevolji svojoj sazivaše Gospoda
i On ih izbavi iz tjeskobe njihove.

⁷Pravom stazom ih povede,
da stignu ka gradu naseljenom.

⁸Neka hvale ljudi dobrotu Gospodovu,
za čudesa Njegova sinovima ljudskim!

⁹Jer žedan duh umiri
i gladnu dušu ispunи dobrotom.

¹⁰Oni što izgnani bijahu u tamu i sjenke smrti
okovani bijedom i gvožđima,

¹¹jer se digoše protiv riječi Gospodovih
i prezreše savjet najviših.

¹²Srce im skrši patnjama,
posrnuše i ne bijaše nikog da ih spasi.

¹³Tada Gospoda sazivaše u patnjama
i On ih spasi iz nevolje njihove.

¹⁴Izbavi ih iz sjenki i tamnila smrti
i lance njihove rasu na komadiće.

¹⁵Neka hvale ljudi dobrotu Gospodovu
za čudesa sinovima ljudskim!

¹⁶Jer razbi vrata mjedena,
i gvozdene polomi prijevornice.

¹⁷Zbog svojih bezakonja boluju bezumni,
ispaštajući svoje prestupe.

¹⁸Svako se jelo gadilo duši njihovoju,
približiše se vratima smrti.

¹⁹Tada sazvaše Gospoda u tjeskobi
i On ih izbavi iz nevolja silnih.

²⁰Riječ Svoju posla i izlječi ih,
spasi ih od uništenja i smrti.

²¹Neka hvale ljudi dobrotu Gospodovu
za čudesa Njegova sinovima ljudskim!

²²Nek prinose žrtve zahvalnice
i kličući neka djela Njegova šire!

²³Oni što lađama zaploviše morima
da po vodama silnim trguju,

²⁴oni vidješe djela Gospodnja
i čuda u dubinama.

²⁵On reče i uzdigne se olujni vjetar,
što u visinu diže valove mora.

²⁶Penju se do nebesa samih,
pa se u bezdan spuštaju,
u nevolji duša im ginula.

²⁷Posrtali su i teturali kao pijani,
sva ih je mudrost izdala.

²⁸Tada zavapiše Gospodu u tjeskobi
i On ih istrže iz nevolja svih.

²⁹Smiri oluju u tih povjetarac
i valove morske utihnu.

³⁰Obradovaše se tišini,
u željenu luku ih povede.

³¹Neka hvale ljudi dobrotu Gospodovu
za čudesa Njegova sinovima ljudskim!

³²Neka Ga poštuju u Saboru naroda
i neka Ga hvale u Vijeću staraca.
³³Rijeke u suhu pustaru pretvara
i izvore u užarenu zemlju ispucalu.
³⁴Blagorodnu zemlju u pustinju,
zbog zločinaca što u njoj žive.
³⁵On obrati pustinje u jezera,
a zemlju suhu u izvore vodene.
³⁶Tamo naseli izgladnjele
te podigoše grad gdje će živjeti,
³⁷zasijaše njive i posadiše vinograde
što im doniješe obilne plodove.
³⁸Blagoslovi ih i umnožiše se silno
ne dopusti stada da se smanje.
³⁹Kada potišteni i poniženi bijahu
pod teretom patnji i nevolja,
⁴⁰tada prezir izli na knezove
pusti ih da po bespuću lutaju
⁴¹iz nevolje diže ubogog
i obitelji ko stada umnoži.
⁴²Videći to, pravednici se raduju
a zloči svoj se usta začepiše.
⁴³Ko mudar je neka o ovome razmisli
i neka uvidi dobrotu Gospodovu.

CVIII

Pjesma, psalam Davidov.

¹O Bože, srce je moje sigurno,
utješeno je srce moje.

Pjevat ču i hvalu davati.

²Probudi se, harfo i citaro!

Probudi i zoru samu!

³Hvalit ču Gospoda, među ljudima
i pjevati slavu među narodima.

⁴Jer milost je Tvoja uzvišena nad nebesima
i istina Tvoja dотиće oblake!

⁵Uzvišen, o Bože, nad nebesima,
i slava Tvoja je nad zemljom svom,

⁶Da miljenici Tvoji izbavljeni budu,
spasi desnicom Svojom i počuj.

⁷Bog u Svetištu reče:

„Šekem ču razdjelit kličući,
dolinu Sukot izmjeriti,

⁸moj je Gilead, moj Manaše
Efrajim mi kaciga, Juda mi žezlo,

⁹Moab je sud iz kojeg se umivam,
na Edom ču obuću baciti,

nad Filistejcima pobjede slaviti.“

¹⁰Ko me vodi u tvrdi grad,
ko će me odvesti u Edom?

¹¹Zar nećeš, o Gospode,
koji nas odbaci?

Zar nećeš, o Gospode,
stati pred čete naše?

¹²Ah, daj nam spas u nevolji,
jer ništavna je ljudska pomoć.

¹³S Bogom čemo izvojevati pobjedu,
On će nam neprijatelje podložiti.

CIX

Upravitelju pjevačkoga zbora, psalam Davidov.

¹Bože, slavo moja, ne šuti!

²Jer usta zlotvora i bezbožnika
se otvoriše na me,
protiv mene zboriše lažljivim jezikom.

³Okružiše me rijećima mržnje
i nasrnuše na me bez razloga.

⁴Ljubav mi moju optužbom vrtiše,
ali ja se prepustih molitvi.

⁵Tako me nagradiše zlom za dobro
i mržnju vrtiše za ljubav moju.

⁶„Digni se protiv zločinca,
i tužitelj neka stane zdesna!

⁷Kad mu se bude sudilo, neka osuđen bude,
neka molitva njegova grijeh postane.

⁸Dani njegovi neka budu malobrojni
neka drugi dobije službu njegovu.

⁹Neka mu djeca siročad budu,
a žena udovica.

¹⁰Neka mu djeca budu skitnice i prosjaci,
iz ruševina neka ispužu pomoći tražeći.

¹¹Nek mu lihvar sav posjed prihvati,
tuđinci nek razgrabe plod muke njegove.

¹²Neka niko nema milosti prema njemu,
niko da se ne smiluje siročadi njegovoj.

¹³Neka mu se zatre potomstvo,
u sljedećem koljenu izbrisano nek je ime njegovo.

¹⁴Neka se Gospod grijeha njegovih prisjeća
i grijeh njegove majke neka se ne izbriše.

¹⁵Neka stalno budu pred očima Gospodu.
Neka se sa zemlje izbriše sjećanje na njega.

¹⁶Jer se ne spomenu da učini milost,
već proganja bijedna i sirota čovjeka,
da u smrt protjera onog slomljena srca.

¹⁷Prokletstvo je ljubio, neka ga stigne,
blagoslov mu mio ne bio, neka je daleko,

¹⁸odjeća njegova kletva bijaše,
neka mu prodrije u tijelo poput vode
i kao ulje u kosti njegove.

¹⁹Neka mu postane kao odjeća na njemu
pojasom kojim se svagda paše!“

²⁰Tako neka Gospod plati tužiteljima mojim
i onima koji zlo zbole protiv duše moje.

²¹Ali Ti, Gospode, moj Bože!

zauzmi se za me radi imena Svoga,
spasi me, jer pravda je Tvoja dobra.

²²Jer sirot sam i bijedan

i srce je ranjeno u meni.

²³Ko sjena što se naginje nestajem,
progone me kao skakavca.

²⁴Koljena mi klecaju od posta
i tijelo moje je smršalo.

²⁵Ruglom sam njima postao,
klimaju glavom kada me vide.

²⁶Pomozi mi, Gospode, moj Bože!
Spasi me po milosrđu Svome,

²⁷neka spoznaju da je to Tvoja ruka
da me Ti, o Gospode, spasi!

²⁸Neka me proklinju, ali Ti me blagoslovi,
kada se dignu neka se posrame,
ali pusti da se sluga Tvoj raduje.

²⁹Neka se tužitelji moji ogrnu stidom.

Neka se prekriju sramotom kao plaštom!

³⁰Slavit ću Gospoda silno iz svega grla
i hvalit ga u mnoštву velikom.

³¹Jer On će stojati zdesna sirotom,
da mu dušu spasi od sudaca.

CX

Psalam Davidov.

¹Riječ Božija Gospodinu mome:
„Sjedi mi zdesna
dok ne podložim neprijatelje Tebi.“

²Žezlo Svoje moći poslat će Gospod sa Siona.
Vladaj među neprijateljima Svojim!
³Narod se dragovoljno predaje Tebi,
u dan Tvoje moći,
u ljepoti svetosti, kao rosa iz krila zore,
iza Te su mladići Tvoji.
⁴Gospod se zakleo i neće poreći:
„Dovijeka si svećenik po redu Mekisedekovu!“

⁵Gospod ti je zdesna,
On će kraljeve pogubiti u dan srdžbe Svoje,
⁶On će suditi među narodima,
On će zemlju preplaviti truplima i mrtvacima,
On će zartri mnoge prvake zemaljske.
⁷On će se napiti iz potoka kraj puta,
visoko će dignuti glavu.

CXI

¹Blagoslovite Gospoda!
Slavit će Gospoda svim srcem svojim,
u Vijeću pravednika i zajednici njihovoj.

²Velika su djela Gospodnja,
razmišljaju o njima svi koji ih ljube.

³Sjajno je i veličanstveno djelo Njegovo
i pravda Njegova ostaje dovijeka.

⁴Čudima je Svojim spomenik podigao,
Gospod je milostiv i blag.

⁵Hranu dade onima što Ga se boje
dovijeka se sjeća Saveza Svoga,
⁶silu djela Svojih narodu objavi,
dajući im u posjed baštinu pagana.

⁷Djela ruku Njegovih vjernost su i pravda,
stalne su sve naredbe Njegove,
⁸za sva vremena utvrđene,
dovijeka satkane od istine i pravde.

⁹Spas posla narodu Svome,
Savez Svoj naredi zauvijek.

Sveto je i časno ime Njegovo!

¹⁰Strah od Gospoda je početak mudrosti.
Mudri su oni što zapovijedi Njegove poštuju.
Slava je Njegova vječna.

CXII

¹Blagoslovite Gospoda!
Blažen je onaj što strahuje od Gospoda,
koji radost nalazi u naredbama Njegovim.

²Potomci Njegovi bit će moćni na zemlji,
rod pravednika bit će blagoslovljen.

³Bogatstvo i blago bit će u Domu Njegovom,
Njegova pravednost ostaje dovijeka.

⁴Na pravednika se uzdiže svjetlost u tami,
blag, milostiv i pravedan je Gospod.

⁵Blagoslovljen je onaj što je pošten i posuđuje
i poslove svoje pravično vodi.

⁶Zasigurno, nikada neće posrnuti,
pravednici će dovijeka biti zapamćeni.

⁷Zla se on neće bojati,
srce mu je mirno, u Gospoda se uzda.

⁸Srce mu je hrabro i neće se bojati
sve dok ne ponizi neprijatelje svoje.

⁹On obilno dijeli i siromasima daje,
pravda Njegova je dovijeka,
čelo mu uzdignuto u slavi i pravdi.

¹⁰Zločinac će vidjeti i biti potišten,
škrgutat će zubima i venuti,
propast će želja opakih.

CXIII

¹Blagoslovite Gospoda!
Blagoslovite, o sluge Božije,
blagoslovite ime Gospodovo!
²Neka je blagoslovljeno ime Božije
od vremena ovog pa dovijeka!
³Od izlaska sunca pa do zalaska njena
neka je blagoslovljeno ime Gospoda.

⁴Gospod je uzdignut nad narode sve,
slava je Njegova visoka nad nebesima.
⁵Ko je sličan Gospodu, našem Bogu,
ko bdije u visinama,
⁶ko milostivo gleda na nisko,
sa visine na sve što je na zemlji i nebu?

⁷Sirotog On uzdiže iz prašine,
iz pepela izdiže siromaha,
⁸da ga posadi sa prvacima,
sa prvacima naroda Njegova.
⁹Nerotkinji dom poklanja,
kao radosnoj majci djece.
Blagoslovite Gospoda!

CXIV

¹Kad izađe Izrael iz Egipta,
kuća Jakovljeva od naroda čudnog jezika,
²Juda mu postade utočište
i Izrael oblast njegova.

³More to vidi i pobježe,
Jordan se okrenu natrag.
⁴Planine skakaše poput koza,
a bregovi mali poput janjadi.
⁵Šta je tebi, more, da bježiš?
A tebi Jordane, da natrag kreneš?
⁶O planine, da skakućete poput koza?
I vi sitni bregovi, poput janjadi?

⁷Tresi se, o zemljo, u prisutnosti Gospoda,
u prisutnosti Boga Jakovljevog.
⁸Koji kamen pretvorи u jezera vodena,
i stijenu u vrelo!

CXV

¹Ne nama, o Gospode, ne na nas, već imenu
Svome slavu daj, zbog milosti Svoje i istine.

²Zašto da pagani govore:

„Ta, gdje je Bog njihov?“

³Ali Bog je na nebesima, i čini što Mu je volja.

⁴Idoli njihovi su srebro i zlato,

djelo ruku ljudskih.

⁵Usta imaju, ali ne govore, oči imaju, a ne vide,

⁶uši također, ali ne čuju, noseve posjeduju ali ne osjete,

⁷ruke imaju, a ne hvataju, nogama svojim ne hodaju.

Niti im glas iz grla izlazi.

⁸Takvi su i oni što ih napraviše,

takvi svi što se u njih uzdaju.

⁹O Izraelu, u Gospoda se uzdaj,

On je štit i pomoćnik njihov.

¹⁰O kućo Arona, uzdaj se u Gospoda,

On je štit i pomoćnik njihov.

¹¹Vi što strah gajite od Gospoda, u Njega se uzdajte,

On je štit i pomoćnik njihov.

¹²Gospod se spomenuo nas,

On će nas blagosloviti.

Blagoslovit će kuću Izraela.

Blagoslovit će kuću Arona.

¹³Blagoslovit će one što Ga se boje, male i velike.

¹⁴Neka vas umnoži Gospod, vas i djecu vašu.

¹⁵Neka vas blagoslovi Gospod,

što zemlju i nebesa stvori.

¹⁶Nebesa, nebo čak je Gospodovo,

ali zemlju pokloni sinovima ljudskim.

¹⁷Mrtvi ne slave Gospoda,

niti oni što se u tišinu spuste.

¹⁸Ali mi ćemo slaviti Gospoda, od sada pa dovijeka.

Blagoslovljen neka je Gospod!

CXVI

¹Drago mi je što Gospod čuje vapaj i molitve moje,
²uho Svoje što prikloni meni,
zato ču Ga dovijeka sazivati.
³Bol smrti me opsjeda
zamke me stegoše podzemlja,
⁴Tada sazvah ime Tvoje Gospode:
„O Gospode, spasi život moj!“
⁵Milosrdan je Gospod i pravičan,
zaista, Bog naš je milostiv.
⁶Bog čuva sve proste, padoh nisko i On me spasi.
⁷Vrati se dušo spokoju svome,
jer Gospod ti dobro učini.
⁸On dušu moju izbavi od smrti,
oči moje od suza spasi, a nogu moju od pada.
⁹Pred Gospodom koračam u zemlji živih,
¹⁰Vjerovao sam i zato rekoh:
„Duboko sam ponižen.“
¹¹Pomislih u tjeskobi svojoj: „Svi ljudi su lažovi.“
¹²Što ču vratiti Gospodu
za blagodati što mi pokloni?
¹³Uzet ču pehar spasenja
i sazivati ime Gospodovo.
¹⁴Izvršit ču Bogu zavjete svoje
pred silom naroda Njegova.
¹⁵Dragocjena je u očima Boga smrt Njegovih sluga.
¹⁶Gospode, sluga sam Tvoj.
Sluga sam Tvoj, sin sluškinje Tvoje,
razriješio si okove moje.
¹⁷Tebi ču podariti žrtvu zahvalnicu,
i sazivati ču ime Gospoda.
¹⁸Izvršit ču Bogu zavjete svoje
pred silom naroda Njegova,
¹⁹u sudovima kuće Gospodnje,
usred tebe, o Jeruzaleme.
Blagoslovite Gospoda!

CXVII

¹Hvalite Gospoda, rodovi svi!

Slavite ga, svi vi narodi.

²Silna je pravda Njegova

i istina Gospoda opstaje dovijeka!

Blagoslovite Gospoda!

CXVIII

¹Hvalite Gospoda, jer je dobar!
Jer milost njegova opstaje dovijeka.
²Neka Izrael sada kaže:
„Milost Njegova opstaje dovijeka.“
³Neka Arona kuća sada kaže:
„Milost Njegova opstaje dovijeka.“
⁴Neka oni što se Gospoda boje kažu:
„Milost Njegova opstaje dovijeka“
⁵Gospoda dozivah u tjeskobi,
Gospod me usliši i osloboди me.
⁶Gospod je na mojoj strani.
Neću strahovati.
Što mi može učiniti čovjek?

⁷Gospod je sa mnom, pomoć moja,
doživjet ću pobedu nad dušmanima svojim.
⁸Bolje se u Gospoda uzdati,
nego oslonac u čovjeku tražiti.
⁹Bolje se u Gospoda uzdati,
nego se na prvake oslanjati.
¹⁰Svi narodi me opkoliše,
ali u ime Gospoda ću ih uništiti.
¹¹Opkoliše me,
da, oni me opsjedaše,
ali u ime Gospoda ću ih uništiti.
¹²Opkoliše me kao roj pčela,
ugasiše se kao oganj u trnju,
jer u ime Gospoda ih uništi!

¹³Opako i silno me gurnuše da padnem,
ali pomogao mi je Gospod.
¹⁴Gospod je snaga moja i pjesma
i postade spasenje moje.

¹⁵Glas radosti i spasenja
se širi u šatorima pravičnih.

Gospodnja desnica se proslavi.

¹⁶Gospodnja desnica je uzvišena.

Gospodnja desnica se proslavi!

¹⁷Mrijeti neću već živjeti,
i objavljuvati djela Gospodova!

¹⁸Kaznom teškom ispravio me Gospod,
ali me u kandže smrti predao nije!

¹⁹Vrata pravičnosti za me otvori,
i ja će kroz njih kročiti,
i slaviti uzvišena Gospoda!

²⁰Ovo vrata su Gospodova,
na njih pravednici ulaze.

²¹Hvalit će Te, jer Ti me usliši,
i postade spasenje moje.

²²Kamen što ga odbaciše graditelji,
postade kamen-temeljac.

²³To je djelo Gospodovo,
kakvo čudo u očima našim.

²⁴Ovo dan koji Gospod stvori,
kličimo i radujmo se njemu.

²⁵Gospode, molim – spasi nas,
Gospode, molim – sreću nam daj.

²⁶Blažen je onaj koji dolazi u Gospodovo ime!
Blagoslovimo vas iz Doma Gospodova.

²⁷Bog je Gospod,
On nam svjetlost pokloni,
vežite užetom žrtve blagdanske,
sve do rogov žrtvenika.

²⁸Ti Bog si moj, i ja će Te hvaliti,
Ti Bog si moj, i ja će Te slaviti.

²⁹Pohvalu dajte Gospodu, jer je dobar!
jer milost Njegova opstaje dovijeka.

CXIX

ALEF

¹Blaženi su oni puta neokaljana
koji hode po Zakonu Gospodnjem!

²Blaženi oni koji čuvaju Zakone Njegove,
koji žude za Njim srcem svim!

³Oni što ne čine bezakonje
već hode stazama Njegovim.

⁴Ti nam zapovijedi
da Tvoja čuvamo pravila.

⁵O da su čvrsti putevi moji,
da Tvoja čuvam pravila.

⁶Onda postiđen ne bi bio,
kada sve Zakone Tvoje sagledam.

⁷Slavit će Te čestita srca
kad naučim sudove istinite Tvoje.

⁸Tvoje će Zakone čuvati
o, ne napusti me nikada.

BET

⁹Kako da mladić svoj put očisti?
Čuvajući riječi Tvoje.

¹⁰Srcem svim Te tražih,
ne dopusti da odstupim od Zakona Tvojih.

¹¹Riječ Tvoju u srcu zapečatih,
kako ne bih grijeošio protiv Tebe.

¹²Blagoslovljen si, o Gospode!
nauči me Svojim pravilima.

¹³Usnama svojim navjestih, sudove usta Tvojih.

¹⁴Putu se propisa Tvojih radujem
više no svom bogatstvu.

¹⁵Razmišljat će o naredbama Tvojim
i putove Tvoje će razmatrati.

¹⁶Uživat će u pravilima Tvojim
riječi Tvojih zaboraviti neće.

GIMEL

¹⁷Milostiv budi meni, slugi Svojem,
da živim i Tvoje riječi čuvam,

¹⁸Oči mi otvori kako bih vidjeti mogao
sva čudesa Zakona Tvoga.

¹⁹Ja stranac sam na zemlji,
ne skrivaj Svoje zapovijedi od mene.

²⁰Duša mi se slama,
žudeći za sudovima Tvojim.

²¹Oholima si zaprijetio:
„Prokleti koji odstupaju od Zakona Tvoga.”

²²Uzmi s mene porugu i sramotu
jer Tvoja čuvam propise.

²³Pa nek se sastaju prvaci i protiv mene zbore,
ali Tvoj sluga razmišlja o pravilima Tvojim.

²⁴Jer Tvoja su svjedočanstva radost moja
i moji savjetnici.

DALET

²⁵Moja duša leži u prašini,
po riječi Tvojoj život mi vratи.

²⁶Posvjedočih putevima Tvojim,
i Ti si me čuo: pravilima Svojim me nauči.

²⁷Pokaži mi staze odredbi Tvojih,
i o čudesima ču Tvojim razmišljati.

²⁸Duša mi se topi od tjeskobe,
osnaži me po riječi Svojoj.

²⁹Daleko me drži od puta lažova
i Zakonom me Svojim obdari!

³⁰Ja izabrah put istine!
Pred oči stavih sud Tvoj!

³¹Uz propise Tvoje čvrsto prionih,
o Gospode, ne dopusti da se postidim.

³²Kročim stazama Zakona tvojih,
jer si mi srce prosvijetlio.

HE

³³Podući me, o Gospode, stazi pravila Svojih,
i ja ču je se držati do kraja.

³⁴Pouči me da se Tvoga držim Zakona,
zaista, i čuvat ču ga srcem svim.

³⁵Uputi me stazom Svojih zapovijedi,
jer ja u njoj uživam.

³⁶Prikloni mi srce propisima Svojim,
a ne prema pohlepi gnusnoj!

³⁷Odvrati mi oči od ništavnih stvari,
život mi vrati na puteve Svoje.

³⁸Ispuni slugi svom obećanje,
onom što se Tebe boji.

³⁹Ukloni sramotu od koje strahujem,
jer divni su Tvoji sudovi.

⁴⁰Evo, čeznem za odredbama Tvojim
pravdom me Svojom poživi.

VAU

⁴¹Neka milost Tvoja dođe k meni, o Gospode,
i spasenje Tvoje po obećanju.

⁴²Odgovorit ču onima koji me grde,
jer uzdam se u riječ Tvoju.

⁴³Od usta mojih ne oduzmi riječ istine
jer se uzdam u sudove Tvoje.

⁴⁴Tvoj ču Zakon čuvati dovijeka,
uvijek i dovijeka.

⁴⁵Hodit ču putem slobodnim,
jer naredbe Tvoje istražujem.

⁴⁶Tvoje odredbe ču pripovijedati
čak i pred kraljevima i neću biti postiđen.

⁴⁷U zapovijedima Tvojim ču uživati,
jer ih ljubim.

⁴⁸Prema zapovijedima Tvojim podižem ruke,
jer ih ljubim, i razmišljam o odrebama Tvojim.

ZAJIN

⁴⁹Spomeni se riječi slugi Svome,
kojom si mi dao nadu.

⁵⁰U nevolji to sva mi je utjeha,
jer riječi mi pokloniše život.

⁵¹Oholi me napadaju žestoko
ali ne odstupam od Zakona Tvoga.

⁵²Sjećam se, Gospode, davnih sudova Tvojih
i to me tješi.

⁵³Bijes me hvata zbog grešnika,
što Zakon Tvoj gaze.

⁵⁴Tvoje su mi naredbe pjesma
u zemlji kojoj putujem.

⁵⁵U noći pominjem ime Gospoda,
i Zakon čuvam.

⁵⁶Evo šta je želja moja:
„Čuvati odredbe Tvoje!”

HET

⁵⁷To je dio moj, o Gospode,
da Tvoje čuvam riječi.

⁵⁸Svim srcem molim za milost Tvoju.
Milosrdan budi po riječi Svojoj.

⁵⁹Razmišljah o putevima svojim
i prema Tvome svjedočanstvu noge okrenuh.

⁶⁰Žurim i ne okljevam
da zapovijedi Tvoje čuvam.

⁶¹Opletoše me užad grešnika,
ali Tvoga Zakona ne zaboravljam.

⁶²U ponoć ustajem hvalu da dam,
zbog pravičnih sudova Tvojih.

⁶³Prijatelj sam svima što Te se boje
i koji Tvoje Zakone čuvaju.

⁶⁴Zemlja, o Gospode, je puna milosti
nauči me odredbama Svojim.

TET

⁶⁵Učinio si dobro Svome slugi,
o Gospode, po rijećima Svojim.

⁶⁶Nauči me razumu i pravdi
jer u riječi Tvoje vjerujem.

⁶⁷Prije svoga poniženja zalutah,
ali sada se držim riječi Tvojih.

⁶⁸Ti dobar si i dobro činiš,
poduči me Zakonima Svojim.

⁶⁹Oholi ispleteš laži protiv mene,
ali se srcem svim držim naredbi Tvojih.

⁷⁰Srce im je kao od sala tupo,
u Zakonu Tvome uživam.

⁷¹Dobro je za me što sam ponižen,
da bih Tvoja učinio pravila.

⁷²Draži mi je Zakon usta Tvojih,
no hiljade zlatnika i srebrenjaka.

JOD

⁷³Tvoje ruke me stvoriše i oblikovaše,
prosvijetli me da naučim Zakone Tvoje.

⁷⁴Poštovatelji Tvoji veselit će se meni,
jer se u riječ Tvoju pouz dah.

⁷⁵Znam, o Gospode, da su sudovi Tvoji pravični
i da si me sa pravdom ponizio.

⁷⁶Molim, da mi ljubav Tvoja utjeha bude,
po obećanju koje si dao slugi Svome.

⁷⁷Neka milost Tvoja dođe da živjeti mogu,
jer je Zakon Tvoj moja radost.

⁷⁸Neka se oholi posrame,
jer griješiše prema meni,
o Tvojim naredbama ču razmišljati.

⁷⁹Neka se oni što strahuju od Tebe okrenu meni,
svi oni što odredbe Tvoje poznaju.

⁸⁰Neka mi je srce nevino pred Zakonima Tvojim,
da ne budem postiđen.

KEF

⁸¹Duša moja gine za spasenjem,
ali se nadam riječi Tvojoj.

⁸²Oči mi čeznu za besjedom,
kad ćeš mi utjehu donijeti?

⁸³Jer postadoh kao mijeh u dimu
ali pravila Tvojih ne zaboravi.

⁸⁴Koliko dana ima sluga Tvoj
kada ćeš presuditi onima što me tlače?

⁸⁵Oholi za me iskopaše jame,
oni ne rade po Zakonu Tvome.

⁸⁶Sve zapovijedi vjernost su Tvoja,
nedužna me gone,
pomozi mi!

⁸⁷Umalo me ne zdrobiše na zemlji,
ali ne napustih odredbe Tvoje.

⁸⁸Oživi me po svom milosrđu,
da svjedočanstvo usta Tvojih čuvam.

LAMED

⁸⁹Dovijeka, o Gospode,
riječ Tvoja ostaje na nebesima.

⁹⁰Vjernost Tvoja od koljena do koljena,
učvrstio si zemlju i onda stoji.

⁹¹Po Zakonima Tvojim stoje dovijeka,
jer svi su sluge Tvoje.

⁹²Da nije Tvoj Zakon radost moja,
propao bih u nevolji svojoj.

⁹³Zaboraviti nikad neću odredbe Tvoje,
jer po njima mi pokloni život.

⁹⁴Ja Tvoj sam, spasi me,
jer žudih za Zakonom Tvojim.

⁹⁵Zločinci vrebaju da me unište,
ali ja se sjećam Zakona Tvoga.

⁹⁶Svakom savršenstvu granicu vidim,
ali Zakon Tvoj granica nema.

MEM

- ⁹⁷Ah, kako ljubim Zakon Tvoj!
po cio dan o njemu razmišljam.
- ⁹⁸Tvoja me zapovijedi učini mudrijim od
neprijatelja svih jer uvijek si uz mene.
- ⁹⁹Umniji sam od svojih učitelja,
jer razmišljam o svjedočanstvima Tvojim.
- ¹⁰⁰Razumniji sam i od staraca,
jer Tvoje čuvam naredbe.
- ¹⁰¹Zla svakog se klone noge moje,
da riječi Tvoje sačuvam.
- ¹⁰²Ne odstupih od Tvojih sudova
jer Ti me sam poduči.
- ¹⁰³Kako mile su riječi Tvoje
slade no med ustima mojim.
- ¹⁰⁴Kroz odredbe Tvoje spoznajem,
zato zlo prezirem.

NUN

- ¹⁰⁵Tvoja riječ je svjetiljka nogama mojim
i svjetlo stazi mojoj.
- ¹⁰⁶Kunem se i čvrsto odlučih
pravedne ču slijedit odluke.
- ¹⁰⁷U nevolji sam velikoj,
oživi me, Gospode, po riječi Svojoj.
- ¹⁰⁸Prihvati darove usta mojih
i poduči me sudovima Svojim.
- ¹⁰⁹Život svoj uvijek u ruci nosim,
ali ne zaboravljam Tvoga Zakona!
- ¹¹⁰Grešnici postaviše zamku za me,
ali ne skrećem od Tvojih naredbi.
- ¹¹¹Svjedočanstva Tvoja vječna su mi baština,
jer ona su radost srca moga.
- ¹¹²Srce privolih da vršim odredbe Tvoje
dovijeka, do samog kraja.

SAMEK

¹¹³Mrzim one dvolične ali ljubim Zakon Tvoj.

¹¹⁴Ti utočište si i štit moj,
nadam se Tvojim riječima.

¹¹⁵Odstupite od mene, zločinci,
jer čuvam Zakone Boga Svoga.

¹¹⁶Podupri me po riječi Svojoj,
da živim, i nemoj me osramotiti u nadanju mome!

¹¹⁷Uzdigni me, i spasen ču biti,
na Tvoja ču pravila svagda paziti.

¹¹⁸Ti odbacuješ sve one što stranputicom hode,
jer lažne su misli njihove.

¹¹⁹Kao hrđu zločince sa zemlje uklanjaš,
zato ljubim Tvoj Zakon.

¹²⁰Moje tijelo dršće od straha pred Tobom,
sudova se Tvojih bojim!

AJIN

¹²¹Pravdu učinih i pravo,
ne prepusti me tlačiteljima,

¹²²založi se za slugu Svoga,
neka me ne tlače oholi.

¹²³Moje oči ginu od čežnje
za spasom i riječima pravednim.

¹²⁴Učini slugi Svom po dobroti Svojoj
i poduči me pravilima Svojim.

¹²⁵Sluga sam Tvoj, prosvijetli me,
da razumijem odredbe Tvoje.

¹²⁶Čas je, Gospode, da se pridigneš,
oskrnaviše Zakon Tvoj.

¹²⁷Stoga ljubim zapovijedi Tvoje,
više no zlato, zlato usijano.

¹²⁸Zato hodim po odredbama Tvojim
i pravičnim i istinitim ih smatram.
Prezirem sve puteve lažne.

PE

- ¹²⁹Divna su Tvoja svjedočanstva,
stoga ih čuva duša moja.
- ¹³⁰Objava riječi Tvojih prosvjetljuje,
ono razumijevanje poklanja prostim.
- ¹³¹Otvaram usta, zadihan u žudnji
jer čeznuo sam za odredbama Tvojim.
- ¹³²Pogledaj na me i milostiv budi,
kako to zaslužiše oni što Te ljube.
- ¹³³Korake mi upravi po Svom obećanju
i neka grijeh nema vlasti nada mnom.
- ¹³⁴Izbavi me od nasilja ljudskog,
da Tvoje naredbe čuvati mogu.
- ¹³⁵Neka lice Tvoje zasvijetli slugi
i poduči me odredbama Svojim.
- ¹³⁶Suza potoci teku iz očiju mojih
jer ljudi ne čuvaju Zakon Tvoj.

SADE

- ¹³⁷Pravičan si, o Gospode,
i pravedni Tvoji sudovi.
- ¹³⁸Odredbe koje naredi,
pravične su i odane.
- ¹³⁹Odanost me moja izjeda,
jer dušmani zaboraviše riječi Tvoje.
- ¹⁴⁰Riječ je Tvoja istinita i čista
zato je sluga Tvoj ljubi.
- ¹⁴¹Ja sitan sam i omražen,
ali ne zaboravljam Zakon Tvoj.
- ¹⁴²Pravda Tvoja je vječita
i Zakon je Tvoj istina.
- ¹⁴³Tjeskoba me i nevolja obuze,
zapovijedi Tvoje su radost moja
i pravičnost odredbi je vječna.
Prosvijetli me i živjet će.

KOF

¹⁴⁵Iz srca svog vapim, Gospode,
počuj me, o Bože! Tvoja ču pravila čuvati.

¹⁴⁶Tebi vapim, spasi me
i čuvat ču odredbe Tvoje.

¹⁴⁷Ja dižem se prije zore i jaučem za pomoć,
a nadam se riječima Tvojim.

¹⁴⁸Oči moje kroz straže noćne budne,
da razmišljam o besjedi Tvojoj.

¹⁴⁹Glas mi počuj po milosrđu,
o Gospode, oživi me po pravdi Svojoj.

¹⁵⁰Primiču se oni što nepravdu ljube,
daleki su Zakonu Tvome.

¹⁵¹Ti blizu si, o Gospode,
i sve zapovijedi su istina.

¹⁵²Odavno znam za Tvoje propise
da si ih načinio dovijeka.

REŠ

¹⁵³Pogledaj na nevolju moju i izbavi me,
jer ne zaboravih Zakon Tvoj.

¹⁵⁴Parnicu moju brani i izbavi me,
oživi me po obećanju Svome.

¹⁵⁵Dalek je spas od grešnika,
jer za pravila Tvoja ne mare.

¹⁵⁶Velika je, Gospode, milost Tvoja,
oživi me po propisu Svome.

¹⁵⁷Mnogi su tlačitelji i dušmani moji,
ali ne odstupam od odredbi Tvojih.

¹⁵⁸Ja dvolične vidim i grozim se,
jer ne drže se riječi svojih.

¹⁵⁹Gle, kako naredbe Tvoje ljubim,
oživi me, o Gospode, po milosrđu Svome.

¹⁶⁰Sve riječi Tvoje su istina
i svaki sud Tvoj pravični je dovijeka.

ŠIN

¹⁶¹Prvaci me progone bez razloga,
pred Tvojim riječima mi srce dršće.

¹⁶²Radujem se riječima Tvojim,
kao onaj što veliko blago nađe.

¹⁶³Mrzim laž, gnušna mi je ona,
ali ljubim Zakon Tvoj.

¹⁶⁴Sedam dana dnevno Te slavim,
zbog Tvojih pravičnih sudova.

¹⁶⁵Veliki mir uživaju oni što ljube Zakon Tvoj,
ni o šta se oni ne spotiču.

¹⁶⁶Gospode, nadam se spasenju Tvom
i izvršavam sve zapovijedi Tvoje.

¹⁶⁷Duša mi čuva sve odredbe Tvoje
i ljubi ih bezgranično.

¹⁶⁸Čuvam odredbe i Zakon Tvoj,
jer sve moje staze su pred Tobom.

TAU

¹⁶⁹Neka jauci moji dođu pred Tebe, o Gospode,
posvijetli me po riječima Svojim.

¹⁷⁰Neka moje preklinjaje dođe pred Tebe,
spasi me po riječima Svojim.

¹⁷¹Usne će moje slavu pjevati,
jer me nauči odredbama Svojim.

¹⁷²Jezik moj će riječi Tvoje zboriti,
jer svi Zakoni Tvoji su pravedni.

¹⁷³Neka ruka Tvoja bude moja pomoć,
jer odabrah Tvoje odredbe.

¹⁷⁴Žudim za spasenjem Tvojim, o Gospode,
i Zakon Tvoj je radost meni.

¹⁷⁵Neka mi duša živi, neka Te slavi,
i neka mi Sud Tvoj pomogne.

¹⁷⁶Zalutah kao izgubljena ovca, traži slugu svoga,
jer ne zaboravih zapovijedi Tvoje.

CXX

Postupna pjesma.

¹U nevolji vapih Gospodu,
i On me čuo.

²Dušu mi spasi, o Gospode,
od lažljivih usana i jezika laskavih.

³Što će ti se dati
i što učiniti,
ti lažljivi jeziče?

⁴Oštре strijele ratničke
i ognjenim ugljem žarkim!

⁵Jao meni što mi je boraviti u Mešeku
i stanovati u šatorima kedarskim!

⁶Predugo mi je duša bdila
sa onim što mir prezire.

⁷Ja sam mir,
ali kada o miru govorim,
oni sile na rat.

CXXI

Postupna pjesma.

¹Prema planinama uzdižem oči,
odakle će meni pomoći doći?

²Pomoći mi od Gospoda stiže,
što zemlju i nebesa stvori.

³Tvojoj nozi On posrnuti ne da
i neće zadrijemati Onaj što te čuva.

⁴Gle, ne drijema i ne spava,
On, čuvar Izraela.

⁵Gospod je čuvar tvoj,
Gospoda je sjenka kraj desnice tvoje.

⁶Sunce ti neće nauditi danju,
ni mjesec noću.

⁷Gospod će me sačuvati od svakog zla,
On će dušu moju sačuvati.

⁸Gospod će čuvati izlazak i povratak tvoj,
odsada pa dovijeka.

CXXII

Postupna pjesma od Davida.

- ¹Srećan sam bio kad rekoše:
„Podimo u Dom Gospodnji.“
²Noge naše stojaše među zidinama
visokim tvojim, o Jeruzaleme.
³Jeruzalem je grad čvrsto sazdan
i kao u jedno saliven,
⁴gdje uzlaze plemena, plemena Božija,
po Zakonu Izraelovom
da hvalu daju imenu Gospoda.
⁵Jer tamo stoje prijestolja sudska,
prijestolja kuće Davidove.
- ⁶Za mir Jeruzalema molite!
Blaženi oni što te ljube.
⁷Neka je mir među zidinama tvojim,
bogatstvo i spokoj u palačama tvojim.
⁸Radi braće i prijatelja mojih
sad ћu reći: „Mir neka je sa tobom.“
⁹Radi Doma Gospoda našeg Boga,
za sreću tvoju ћu moliti.

CXXIII

Postupna pjesma.

¹Prema Tebi oči podižem,
Ti, što na nebesima bdiješ.

²Gle, kao što oči sluga gledaju
u ruke gospodara,
tako su oči naše uprte u Gospoda,
Boga našeg, dok nam se ne smiluje.

³Smiluj nam se, o Gospode, smiluj se nama!
jer smo siti sramote i prezira.

⁴Duša naša je prepuna
podsmijeha obijesnih i poruga oholih!

CXXIV

Postupna pjesma, od Davida.

¹ „Da Gospoda nije uz nas bio“
neka Izrael sada kaže:

² „Da Gospoda uz nas nije bio
kada se ljudi digoše protiv nas.

³ Žive bi nas progutali,
kad srdžba njihova na nas planu,
⁴ vode bi nas potopile,
rijeke ugušile duše naše.

⁵ Vode razbjješnjele
bi duše naše progutale.“

⁶ Blagoslovljen neka je Gospod,
On nas ne dade za plijen,
zubima i očnjacima njihovim.

⁷ Duša je naša poput ptice umakla
iz zamke lovca, raskinu se zamka
i mi umakosmo.

⁸ Pomoć je naša u ime Gospoda,
što zemlju i nebesa stvori.

CXXV

Postupna pjesma.

¹Oni što se u Gospoda uzdaju
su poput gore Sion.

Koja pomjerena ne može biti
već opstaje vječno.

²Kako planine okružuju Izrael,
tako je Gospod oko naroda Svog,
od sada pa dovijeka.

³Jer žezlo bezbožničko neće bedit
na baštini pravednika,
da ne bi pravednici ruke svoje
za bezakonjem pružili!

⁴Milo čini, o Gospode, onima što dobri su
i onima što čestiti su u srcima svojim.

⁵A oni koji na krive puteve skreću,
neka ih Gospod odvede sa zločincima.
Mir nad Izraelom!

CXXVI

Postupna pjesma.

¹Kada Gospod povrati zarobljenike sionske,
bilo nam je kao da snivamo.

²Tada nam se usta napuniše smijehom
i na jeziku pjesmu nađosmo.

Tada rekoše među narodima:

„Gospod učini velike djela za njih!

³Gospod velika djela učini za nas
i sretni smo!

⁴Vrati, o Gospode, zarobljenike naše,
kao potoke u južnoj zemlji.

⁵Oni što u suzama siju,
žanju sreću.

⁶Oni što u suzama koračaju,
noseći sjeme sjetveno,
vraćat će se sa pjesmom,
noseći snopove svoje.

CXXVII

Postupna pjesma, od Salomona.

¹Ako Gospod kuću ne gradi,
uzaludno rade graditelji njeni.

Ako Gospod ne bdije nad gradom,
uzalud ga čuvar čuva.

²Uzalud vam je u zoru ustajati
i dugo u noć sjediti,
da jedete hljeb muke,
ljubimcima svojim san daje.

³Gle, djeca su baština od Gospoda,
plod utrobe nagrada je Njegova.

⁴Kao strijele u rukama ratnika,
to su sinovi mladosti.

Blago čovjeku što njima napuni tobolac!
neće se postidjeti
kada sa neprijateljem zbole na vratima.

CXXVIII

Postupna pjesma.

¹Blagoslovjen je onaj što od Gospoda strahuje,
onaj što Njegovom stazom korača.

²Kada jedeš svojih ruku plod,
blagoslovjen si i dobro će ti biti.

³Žena će ti biti poput plodne loze
u odajama kuće twoje,
sinovi twoji kao mladice masline
oko stola tvoga.

⁴Eto, tako će čovjek blagoslovjen biti,
onaj što se Gospoda boji.

⁵Blagoslovio te Gospod sa Siona,
da sreću uživaš Jeruzalema,
sve dane života svoga.

⁶Da djecu svoje djece vidiš.
Mir nad Izraelom!

CXXIX

Postupna pjesma.

¹ „Mnogo me od mladosti tlačiše,“
neka Izrael sada kaže:

² „Mnogo me od mladosti tlačiše,
ali me ne savladaše.

³ Po leđima mojim orači oraše,
duge brazde povlačiše.“

⁴ Gospod je pravedan!
Isiječe užad zločinaca.

⁵ Neka svi mrzitelji Siona
postiđeni budu i neka uzmaknu.

⁶ Neka budu kao trava na krovu,
što vene prije no što naraste.

⁷ S kojom kosač ne napuni ruku,
ni naručje onaj koji veže snopove.

⁸ A prolaznici neka ne kažu:
„Blagoslov Gospoda nad vama,
blagoslovimo vas u ime Gospoda!“

CXXX

Postupna pjesma.

¹Iz dubina vapim Tebi, Gospode!

Čuj glas moj, o Bože!

²Gospode, počuj glas moj!

Neka pazi uho Tvoje

na glas vapaja mojih.

³Ako se Gospode, grijeha budeš spominjao,

Gospode, ko će opstati?

⁴Ali u Tebi je praštanje,

da bi se bojali.

⁵Ja Gospoda čekam, duša moja bdije

i rijećima se Njegovim nadam.

⁶Duša moja Gospoda čeka,

više no zoru straža noćna,

više no zoru straža noćna.

⁷O Izraele, nadaj se Gospodu!

Jer je u Gospoda ljubav i milosrđe,

i sa Njim je dragocjeno spasenje.

⁸On će iskupiti Izrael,

od svih grijeha njegovih.

CXXXI

¹Gospode, srce mi oholo nije,
niti mi se oči uznose.

Ne zamaram se stvarima velikim,
ni čudima koja su preduboka za mene.

²Zaista, ja sam smirio i utišao dušu svoju,
kao dojenče kada je sa majkom svojom,
kao dojenče je duša moja.

³O Izraele, nadaj se Gospodu,
od danas pa dovijeka.

CXXXII

Postupna pjesma.

¹Gospode, sjeti se Davida i svih njegovih muka.

²Kako se zakleo Gospodu,

i zavjetovao moćniku Jakovljevom:

³,„Zaista, stupiti neću u odaje doma svoga,
niti uzaći na udobni ležaj svoj.

⁴Sna neću pustiti na oči svoje,
niti počinka svojim kapcima.

⁵Dok Gospodu mjesto ne nađem,
boravište moćniku Jakovljevom.“

⁶Gle, čusmo za to u Efrati,
nađosmo ga u poljima i šumama.

⁷Podimo stanu Njegovom, pred noge Mu padnimo.

⁸Pridigni se, o Gospode, i podi ka počivalištu Svome,
Ti i kovčeg sile Tvoje.

⁹Svećenici Tvoji neka obuku pravičnost
i neka sveci Tvoji radošću kliču.

¹⁰Zbog sluge Svoga Davida,
ne okreni glavu od Pomazanika.

¹¹Gospod se zakle Davidu, obećanje neće poreći:
„Potomka utrobe tvoje na tron će ustoličiti.

¹²Ako sinovi tvoji Zavjet sačuvaju
i odredbe sve, podučavat će ih,
a sinovi će njihovi sjediti na prijestolju dovijeka.“

¹³Jer Gospod je odabrao Sion.

Njega zaželje Sebi za sjedište:

¹⁴,„Ovo mi je počivalište vječno,
ovdje će bдiti jer tako poželjeh.

¹⁵Hranu će njegovu obilno blagosloviti,
siromahe će hljebom nahraniti.

¹⁶Svećenike će obući spasenjem i sveci će klicati.

¹⁷Učinit će da moć Davidova naraste,
svjetiljku će pripremiti za Pomazanika Svoga.

¹⁸Neprijatelje će mu obaviti sramotom,
a na njemu će sijati kruna njegova.

CXXXIII

Postupna pjesma, od Davida.

¹Gle, kako je dobro i milo,
kada braća zajedno žive!

²Poput ulja dragocjenog na glavi,
koje se niz bradu slazi,
bradu Aronovu,

spuštajući se niz kraj haljina njegovih.

³Poput rose sa Hermona,
što silazi na brda Siona.

Ondje Gospod daje blagoslov
i život dovijeka.

CXXXIV

Postupna pjesma.

¹Gle, blagoslovite Gospoda,
sve sluge Gospodove,
što po noći bdiju u Domu Gospoda!
²Ruke svoje u utočištu dižite
i blagoslovite Gospoda.
³Neka te blagoslovi Gospod sa Siona,
što zemlju i nebesa načini!

CXXXV

¹Blagoslovite Gospoda!

Ime Gospoda vi hvalite,
slavite Gospoda, vi sluge!

²Vi što u Domu Gospodnjem stojite,
u sudovima Boga našeg.

³Blagoslovite Gospoda, jer je dobar.

Pjesme hvale pjevajte imenu Njegovom
jer je ljupko.

⁴Jer Gospod Jakova izabra,

Izrael za svojinu dragu.

⁵Jer znam da Gospod je uzvišen,
Gospod je iznad svih bogova.

⁶Što Gospod naumi to učini,
na zemlji i na nebesima,
u morima dubokim i bezdanima.

⁷Oblake diže s kraja zemlje,
kiši munje stvara,
vjetar izvodi iz skrovišta Njegovih.

⁸On Egiptu pobi prvorodenčad,
ljudi i stoke podjednako.

⁹On učini znamenja i čuda usred tebe,
o Egipte, protiv faraona i njegovih sluga.

¹⁰On mnoge narode nadvlada
i pogubi kraljeve silne.

¹¹Sihona, kralja amorejskog

i Oga, kralja bašanskog,

i sva kraljevstva kanaanska.

¹²I zemlju njihovu u baštinu dade,
u baštinu Izraelu, narodu Svom.

¹³Ime Tvoje, o Gospode, opstaje dovijeka,
slava Tvoja, o Gospode, kroz koljena sva.

¹⁴Jer Gospod će suditi narodu Svome,
i milosti će imati prema Svojim slugama.

¹⁵Idoli njihovi su srebro i zlato,
djelo ruku ljudskih.

¹⁶Usta imaju ali ne govore,
oči imaju, a ne vide,

¹⁷uši također, ali ne čuju,
nema daha u ustima.

¹⁸Takvi su i oni što ih napraviše,
takvi svi što se u njih uzdaju.

¹⁹Blagoslovi Gospoda, o kućo Izraela!

Blagoslovi Gospoda, o kućo Arona!

²⁰Blagoslovi Gospoda, o kućo Levijeva!

Vi što se Gospoda bojite, slavite ga!

²¹Neka je blagoslovлен Gospod sa Siona,

Gospod što u Jeruzalemu prebiva!

Blagoslovлен neka je Gospod!

CXXXVI

¹Ah, hvalu dajte Gospodu, jer je dobar!
Jer milost Njegova je vječna.

²Ah, hvalu dajte Bogu nad bogovima!
Jer milost Njegova je vječna.

³Ah, hvalu dajte Gospodu nad gospodarima!
Jer milost Njegova je vječna.

⁴Njemu jedinom što činu čuda velika.
Jer milost Njegova je vječna.

⁵Njemu što mudrošću nebesa sazda.
Jer milost Njegova je vječna.

⁶Njemu što zemlju postavi iznad mora.
Jer milost Njegova je vječna.

⁷Njemu što velika svjetla načini.
Jer milost Njegova je vječna.

⁸Sunce što danju vlada.

Jer milost Njegova je vječna.

⁹Mjesec i zvijezde da noćima kraljuju.
Jer milost Njegova je vječna.

¹⁰Njemu što udari na Egipat i prvorodenčad.
Jer milost Njegova je vječna.

¹¹I Izrael izbavi iz njih.

Jer milost njegova je vječna.

¹²Desnicom jakom i rukom ispruženom.
Jer milost njegova je vječna.

¹³Što Crveno more razdjeli.
Jer milost njegova je vječna.

¹⁴I provede Izrael posred njega.
Jer milost njegova je vječna.

¹⁵Faraona i vojsku što surva u Crveno more.
Jer milost njegova je vječna.

¹⁶Njemu što narod svoj provede kroz divljinu.

Jer milost Njegova je vječna.

¹⁷Njemu što velike kraljeve ponizi.

Jer milost Njegova je vječna.

¹⁸Što kraljeve silne pogubi.

Jer milost Njegova je vječna.

¹⁹Sihona, kralja amorejskog.

Jer milost Njegova je vječna.

²⁰Oga, kralja bašanskoga.

Jer milost Njegova je vječna.

²¹Zemlje njihove što dade u baštinu.

Jer milost Njegova je vječna.

²²Baštinu Izraelu slugi Svome.

Jer milost Njegova je vječna.

²³Što nas se poniženih sjeti.

Jer milost Njegova je vječna.

²⁴Što nas izbavi od neprijatelja.

Jer milost Njegova je vječna.

²⁵Što hranu daje svemu živom.

Jer milost Njegova je vječna.

²⁶Ah, hvalite Gospoda nebesa!

Jer milost Njegova je vječna.

CXXXVII

¹Kraj rijeka babilonskih,
mi sjedosmo i plakasmo,
kada se sjetismo Siona.

²O vrbe naokolo
mi harpe povješasmo.

³A tamničari naši tada zaiskaše od nas
da pjevamo, porobljivači naši iskaše da
se veselimo:

„Pjevajte nam pjesmu Sionsku!“

⁴Kako da pjesmu Gospoda pjevamo
u zemlji posve stranoj?

⁵Ako te zaboravim, o Jeruzaleme,
neka mi usahne desnica!

⁶Ako te se ne sjetim,
neka mi jezik nepce prigrli,
ako ne stavim Jeruzalem
nad svaku radost svoju.

⁷Sjeti se, o Gospode, sinova Edoma
kako u dan Jeruzalema vikaše,
„Srušite ga, srušite sve do temelja!“

⁸O kćeri babilonska, pustošiteljice,
blažen onaj što ti naplati djelo tvoje,
što ga učini nama!

⁹Blagoslovljen onaj, što ti djecu
o stijenu smrska.

CXXXVIII

Od Davida

¹Tebe ёу hvaliti srcem svim,
pred bogovima slavu Ti pjevati!

²Molitvu ёу okrenut Svetom hramu
i hvalu dati imenu Tvom zbog
milosti i odanosti, jer si
postavio riječ Svoju!

³Kada sam Te pozvao Ti me usliši,
dušu si moju ohrabrio.

⁴Svi kraljevi zemlje ёе zahvaljivati,
kad ѕu riječi usta Tvojih

⁵i pjevat ёе o stazama Božijim
jer velika je slava Gospoda.

⁶Zaista, uzvišen je Gospod,
ali gleda na ponizna,
a oholog prepoznaje izdaleka.

⁷Kroz nevolje kad budem kročio,
život mi sačuvaj.

Protiv bijesa neprijatelja mojih
ruke ispruži,
neka me Tvoja desnica spasi.

⁸Gospode, Ti za me dovrši!
Gospode, vječna je Tvoja milost,
djelo ruku odbaciti neće.

CXXXIX

Upravitelju pjevačkoga zbora. Psalm Davidov.

¹Gospode, Ti me iskuša i poznaš me!

²Ti znaš da li sjedim ili ustajem,
misli moje poznaješ izdaleka.

³Ti vidiš da li hodam ili ležim,
poznati su Ti putevi moji.

⁴Zaista, riječi nemam na jeziku
koju Ti, Gospode, već ne znaš.

⁵S leđa i sa lica Ti me obujmi,
na mene si ruku Svoju stavio.

⁶Spoznaja ova divna i čudesna,
previsoka je da bih je dokučio.

⁷Kamo da idem od duha Tvoga,
gdje da od lica Tvoga pobjegnem?

⁸Ako se na nebo uzdignem, tamo si,
ako legnem u carstvo mrtvih i ondje si.

⁹Kada bih krila zorina uzeo
i naselio na krajeve mora,

¹⁰i tamo bi me ruka Tvoja vodila
i desnica Tvoja držala bi me.

¹¹Ako kažem: „Neka me tama skrije,
da svjetlost noć za me postane!“

¹²Ni tmina Tebi tamna nije
i noć sija poput dana,
tama je za Te poput svjetla.

¹³Jer Ti mi bubrege stvori,
satkao me u krilu majčinskom.

¹⁴Hvala što me u čudu i divoti stvori,
divna su djela Tvoja
i duša to moja spoznaje.

¹⁵Kosti moje ne bijahu Ti skrivenе,
dok nastajah u tajnosti,
satkan u dubinama zemlje.

¹⁶Oči Tvoje me već gledaše
dok sam još nerazvijen bio,
sve već bijaše u knjizi Tvojoj,
dani mi određeni dok još nijedan ne svanu.

¹⁷Kako dragocjene su misli Tvoje, o Bože!
Koliko je neprocjenjiv zbor njihov!

¹⁸Da ih brojim, više ih nego pijeska!
Kada se probudim još uvijek sam uza Te.

¹⁹Ah Bože, istrijebi bezbožnika
i odvrati krvožedne od mene!

²⁰Puni varke oni se protiv Tebe bune,
podiju ruke svoje u laži.

²¹Zar da ne mrzim, o Gospode,
sve mrzitelje Tvoje?
Zar da mi gnusni nisu svi dušmani Tvoji?

²²Mržnjom ih dubokom prezirem,
postadoše neprijateljima mojim.

²³Iskušaj me, Gospode, prepoznaj srce moje,
pronikni i upoznaj moje misli.
Spoznaj da li kročim putevima zla
i povedi me stazama vječnim.

CXL

Upravitelju pjevačkoga zbora. Psalm Davidov.

¹Spasi me, Gospode, od čovjeka zla,
od nasilnika sačuvaj me!

²Jer zlo u sebi gaje i kriju
i svakodnevno svađe začinju.

³Jezike kao zmijske naoštiriše,
pod usnama im otrov ljutičin.

⁴Sačuvaj me, Gospode,
od ruku bezbožnika i čovjeka nasilna,
koji hoće da mi nogu posrne.

⁵Oholi mi zamke i užad postavljaju
mreže postavljaju pokraj puta,
klopke za me postaviše.

⁶Ali zavapih Gospodu: „Ti si moj Bog,
Gospode, počuj krik moj!

⁷O Gospode, moj Bože, silna pomoć moja,
Ti čelo mi čuvaš na dan bitke.

⁸Gospode, ne ispuni želje bezbožnika,
ne daj da namjere svoje izvrši.

⁹Neka glavu ne podignu oni što me opkoliše,
neka kletva jezika njihova padne na njih!

¹⁰Neka užareni ugalj na njih padne!
Neka ih obori u plamen, u dubine mora,
da nikada više ne ustanu!

¹¹Čovjek neće opstati u zemlji,
silnika će nesreća goniti do propasti!

¹²Znam da će Gospod siromahu pravo dati
i pravicu jadnicima.

¹³Zaista, pravednici će Ti ime slaviti,
pred Tvojim licem će biti čestiti.

CXLI

Psalam Davidov.

¹Gospode, Tebe dozivam, požuri,
glas moj počuj kada Te prizivam!

²Neka se molitva digne pred Tebe,
kao dim tamjanov, ruke da se uzdižu
kao prinos večernji.

³Na usta mi Gospode, stražu postavi,
čuvaj vrata usana mojih!

⁴Ne daj da mi srce zlo prigrli,
da bezbožna djela sa zločincima činim,
ne daj da uživam plodove njihove!

⁵Neka me samo pravednik udari,
jer to je milost, neka me kara,
to ulje je za moje čelo,
glava se moja od toga neće oteti,
samo se protiv zlobe njihove molim.

⁶Kad se među stijene sunovratiše suci njihovi,
sjetit će se, da su besjede moje mile bile.

⁷Poput sjemena što se na uzoranu zemlju baca
tako će se kosti naše u carstvo mrtvih rasuti.

⁸Zato su, Gospode, u Te uprte oči moje,
moj Bože, kod Tebe utočišta tražim,
ne predaj život moj!

⁹Čuvaj me od zamki što postaviše,
od klopki zločinaca.

¹⁰Neka u vlastite zamke upadnu zlotvori,
neka kraj njih prođem!

CXLII

*Poučna pjesma Davidova,
kad je bio u pećini, molitva.*

¹Iz svega glasa vapim Gospode,
iz svega glasa Gospodu jaučem.

²Pred Njim izljevam nevolju svoju,
tjeskobu svoju pred Njim razastirem.

³I kada mi je duh potišten,
poznaješ put moj,
na putu kojim prolazim,
zamke mi postaviše.

⁴Kada udesno pogledam,
gle, niko me ne poznaje,
utočišta nemam,
niko ne pita za dušu moju.

⁵Zato vapim Tebi, o Gospode,
i govorim:

„Ti utočište si moje,
dio u zemlji živih.

⁶Obazri se na nevolju moju,
jer sam veoma slabašan,
spasi me od gonitelja mojih,
jer premoćni su za me!

⁷Iz tamnice izvedi dušu moju,
da ime Tvoje slavim!

Pravedici će se oko mene sabrati,
kada mi učiniš dobro.

CXLIII

Psalam Davidov.

¹Gospode, čuj molitvu moju,
obazri se na moje jecaje!

Odgovori u vjernosti Svojoj, u Tvojoj pravdi miloj.

²Ne idi na sud sa Svojim slugom,
niko živ pred Tobom pravedan nije.

³Jer dušmanin mi dušu progoni,
život on moj u blatu izgazi,
u tmine me protjera da stanujem,
kao oni već davno preminuli.

⁴Duh mi potišten i potlačen,
srce je promrzlo u meni.

⁵Spominjem se dana minulih,
sva djela Tvoja u sjećanje prizivam,
o djelima ruku Tvojih razmišljam.

⁶Ruke svoje za Tobom pružam,
duša mi ko zemlja suha za Tobom žeda.

⁷Usliši me brzo, o Gospode!

Duh moj već je na izmaku,
ne prikrivaj lice od mene,
da ne postanem poput onih što u grob silaze.

⁸Zorom mi objavi dobro, jer se uzdam u Tebe!

Put mi obznani kojim kročiti trebam,
Jer k Tebi uzdižem dušu svoju.

⁹Izbavi me, Gospode, od dušmana mojih,
jer kod Tebe tražim spas.

¹⁰Prosvijetli me, da su moja djela Tebi mila,
jer Ti si Bog moj, duh Tvoj dobri neka me vodi.

¹¹Poživi me zbog imena Svoga, o Gospode,
pravdom Svojom mi dušu izvedi iz tjeskobe.

¹²U milosti Svojoj zatri neprijatelje moje,
sve tlačitelje duha moga uništi!

Jer sam sluga Tvoj.

CXLIV

¹Neka je blagoslovljen Gospod, stijena moja,
što mi ruke spretnim čini borbi, a prste ratu.

²Sigurno i milostivo utočište moje,
tvrđava i spas moj, štit moj, što me brani,
što mi narod moj podloži.

³Gospode, što je čovjek, da se obazireš,
što sin ljudski, da ga paziš?

⁴Poput daška je čovjek,
dani njegovi poput sjene nestaju.

⁵Gospode, nagni nebesa i siđi!
takni planine neka zadime!

⁶Sijevni munjom i raspi ih,
strijele ispali neka se preplaše!

⁷Ruku Svoju pruži iz visina,
spasi me i izbavi iz voda dubokih,
iz ruku sinova tuđe zemlje,

⁸čija usta laži zbore čija desnica je lažljiva.

⁹O Bože, novu pjesmu ču pjevati,
na harfi od deset žica ču svirati.

¹⁰Ti što kraljevima pobjede poklanjaš,
i slugu Svog Davida spasavaš od mača!

¹¹Spasi me i istrgni iz ruku sinova tuđe zemlje,
čija usta laži zbore, čija desnica je lažljiva.

¹²Neka sinovi rastu poput bilja od mladosti rane,
a kćeri neka budu kao stubovi ugaoni,
krasno isklesane poput hrama.

¹³Da nam žitnice napunjene budu,
namirnicama vrste svake,
ovce naše neka budu u hiljadama,
na njivama svim prostranim našim.

¹⁴Stoka naša neka tovna bude,
bez tjeskobe i gubitka, za tugu neka nema razloga,
na ulicama našim!

¹⁵Blago narodu kojem je tako,
blago narodu čiji je Bog Gospod.

CXLV

Hvalospjев Davidov.

¹Uzvisivat єу Te, moј Božе,
ime Tvoje hvaliti dovijeka.

²Slavit єу Te svakoga dana,
i častit ime Tvoje zauvijek.

³Velik je Gospod i visoko hvaljen,
uzvišenost Njegova je nedokučiva.

⁴Naraštaj naraštaju kazuje djela Tvoja,
i silu Tvoju oni navještaju!

⁵O blistavoј slavi veličanstva Tvoga kazuju,
čuda Tvoja objavlјivati želim.

⁶O sili Tvojoј čudnoј neka govore,
a velika djela Tvoja pripovijedati želim.

⁷Neka teče hvala velikoj dobroti Tvojoј,
i pravičnost Tvoja neka se slavi.

⁸Milostiv i dobroćudan je Gospod,
strpljiv i velikog milosrđa!

⁹Gospod je prema svima milosrdan
i milost Njegova se prostire kroz djela sva.

¹⁰Neka Te slave djela Tvoja sva, Gospode,
neka Te hvale sveci Tvoji.

¹¹Neka pričaju o blistavom Kraljevstvu Tвom
neka navještaju silu Tvoju veliku,

¹²da silu Tvoju uzvišenu i blistavo Kraljevstvo
navijeste sinovima ljudi.

¹³Carstvo je Tvoje, carstvo dovijeka,
i vlast je Tvoja nad rodovima svim.

¹⁴Gospod podupire sve što posrću
i pognute uspravlja.

¹⁵Oči sviju na Te čekaju,
Ti obrok daješ im u svoje vrijeme.

¹⁶Ti ruku svoju otvoriš,
i sve živo zasitiš dobrotom.

¹⁷Pravedan je Gospod u stazama svim
i milostiv u djelima Svojim.

¹⁸Blizak je Gospod svima što ga prizivaju,
zaista, svima što ga pozivaju iskreno.

¹⁹On čini što bogobojažni zaželete,
vapaje njihove čuje i pomaže.

²⁰Gospod čuva sve što ga ljube
i sve će bezbožnike zatrti!

²¹Neka mi usta navještaju slavu Gospoda,
neka sve živo hvali sveto ime Njegovo,
uvijek i dovijeka.

CXLVI

¹Haleluja! Blagoslovi Gospoda, dušo moja!

²Gospoda želim slaviti, sve dok živim
i Boga opjevati, dok još postojim!

³Ne uzdajte se u prvake, na sina ljudskog,
kod kojeg nema spasa!

⁴On duh svoj izdahne, zemlja opet postane,
tog dana propadaju sve misli njegove.

⁵Blago onome kome je pomoć Bog Jakovljev,
kome je nada u Gospodu, Bogu Njegovom!

⁶Koji tvori nebesa i zemlju,
more i sve što u njemu bdiye,
Koji ostaje vjeran dovjeka.

⁷Potlačenima pravdu vraća i
gladnome hljeb udjeljuje.

Gospod oslobađa zarobljene.

⁸Gospod slijepcima vid vraća,
uspravlja sve pognute,
Gospod ljubi pravednika.

⁹Gospod štiti tuđinca,
sirote i udovice podupire,
a bezbožnika prepušta
putevima pogrešnim.

¹⁰Gospod će kraljevati dovjeka,
Sione, kraljevati kroz sve naraštaje!
Haleluja!

CXLVII

¹Blagoslovite Gospoda!

Jer milo je Bogu pjevati,
neka se širi hvalospjev!

²Gospod gradi Jeruzalem
sabire raspršene Izraela.

³On liječi one slomljena srca
i bol njihov smanjuje.

⁴On izbroji zvijezde sve
i imenima ih poznaje.

⁵Velik je Gospod i bogat silom,
um je Njegov beskonačan.

⁶Gospod pridiže ponižene,
zločince do zemlje sramoti.

⁷Gospodu hvalospjev pjevajte,
Bogu na harfi svirajte!

⁸Što nebesa oblacima prekriva,
što kiše spremja za zemlju,
daje da trava po planinama raste.

⁹On stoci hrani daje
i mladim gavranovima kada grakću.

¹⁰Za konjsku snagu ne mari,
niti mu se mile bedra čovječija.

¹¹Mili su Gospodu oni što Ga se boje
i što se Njegovoj milosti nadaju.

¹²Slavi Gospoda, Jeruzaleme,
hvali Sione, Boga.

¹³On učvrsti zasune vrata tvojih,
blagoslovi u tebi sinove.

¹⁴On dade mir granicama
i hrani te pšenicom najboljom.

¹⁵Besjedu Svoju na zemlju šalje,
brzo se širi riječ Njegova.

¹⁶Snijeg daje poput vune,
prosipa mraz kao pepeo.

¹⁷Led svoj sipa kao kamenice,
ko to može opstati usred hladnoće Njegove?

¹⁸Riječ Svoju pošalje – tako se rastope,
vjetar Svoj raspusti – tako se otope.

¹⁹Jakovu objavi riječ Svoju,
Izraelu Zakone Svoje.

²⁰Ne učini tako nijednom narodu,
nijednom prava njegova ne objavi!
Haleluja!

CXLVIII

¹Haleluja! Hvalite Gospoda sa nebesa,
hvalite Ga u visinama!

²Slavite Ga, svi anđeli Njegovi,
hvalite Ga, sve vojske Njegove!

³Slavite Ga, sunce i mjesecе,
hvalite Ga, sve zvijezde usijane.

⁴Slavite Ga, vi visine nebeske
i vode nad nebeskim svodom.

⁵Neka hvale ime Gospoda,
jer zapovijedi i postaše,

⁶postavi ih zauvijek i dovijeka,
Zakon pokloni, što se ne krši.

⁷Gospoda slavite sa zemlje,
morske nemanji i sve dubine!

⁸Vatro i ledu, snježe i maglo,
olujni vjetru rasijani,
što zapovijedi Njegove izvršavaš.

⁹Gore i svi brežuljci,
plodonosna stabla i sve cedre.

¹⁰Zvijeri divlje i sva stoka,
sve što puže i leti.

¹¹Kraljevi zemlje i svi narodi,
prvaci i sve sudije na zemlji.

¹²Mladići i djevojke,
starci s djecom zajedno.

¹³Neka svi hvale ime Gospoda!
Jer ime Njegovo svima je uzvišeno,
sjaj Njegov zemlju i nebo nadvisuje.

¹⁴On snagu naroda Svoga podiže,
sve čedne uzdiže slavi, sinove Izraela
narod njemu blizak.
Haleluja!

CXLI

¹Haleluja! Gospodu spjevajte novu pjesmu,
hvalu u Zajednici svetaca Njegovih!
²Izraele raduj se Stvoritelju,
neka djeca Siona kliču Kralju!
³Neka u kolu hvale ime Njegovo,
bubnjem i citarom neka Ga slave!
⁴Jer Gospod ljubi narod Svoj,
spasenjem kiti ponizne!
⁵Neka se sveti raduju u slavi,
neka kliču sa ležaja svojih.
⁶Neka im je hvala Boga u ustima,
a mač dvosjekli u rukama,
⁷da nad rodovima osvetu učine,
da kazne narode,
⁸kraljeve da im u okove bace
i prvake gvožđem ovjenčaju,
⁹da nad njima izvrše presudu propisanu,
to čast je svim svecima.
Haleluja!

CL

¹Haleluja! Hvalite Gospoda u Svetištu Njegovom,
slavite Ga u tvrđavi Njegove moći!

²Slavite Ga zbog moćnih djela Njegovih,
hvalite Ga zbog beskrajne uzvišenosti!

³Slavite Ga zvucima roga,
slavite Ga harfom i citarom!

⁴Hvalite Ga igrom i bubenjem,
slavite Ga uz žice i frule!

⁵Sve što diše neka hvali Gospoda!
Haleluja!

ISBN 978-9958-9565-2-2